

കുട്ടിക്കാർജ്ജും സാഹിത്യനിരൂപയം നമ്പ്രേ 12.

വിള്ളാശംകാദാസനാഥി.

ചുട്ടെരം

Printed at the Sri Narayana Press, Tellicherry
and Published by K. K. Narayana Kurup, Tellicherry

വിജയാപാട്

മാനു സഹ്യമന്മാരേ!

കുട്ടത്ത് കന്നിയുര് സാമൂല്യസ്ഥിതിയം നാലു 12. വിദ്യാശംഖവധപാറി എന്ന വംശാരംഗമവും ഇതാം പ്രാഡികൾിച്ചകളിൽനാം. ചീല റാന്റ് വരിക്കാരുടെ ക്രൂരിക്ക വരിസംഖ്യ ഇപ്പോൾ ബൊക്കിലാക്കിട്ടുണ്ട്. കടവാസ്സിനം മറ്റൊരു വില അധികരിച്ചു ഇം കാലം വരിസംഖ്യ മാക്കി ദാക്കിയിരിക്കാൻ ഇതു ലക്ഷം വാങ്ങിട്ടുകൊണ്ടും അവന്നു ഏറ്റവും താനു ഒഴിവി വാങ്ങിണ്ണുമെന്ന് പ്രശ്നം കം. സി. സുക്കു. അതുകൊണ്ടും ആരക്കില്ല പേരിൽച്ചവംശാദ്ധ്യാത്മകാർ 1940-മാർച്ച് 15-നു പ്രാപിഡിക്കിപ്പുണ്ട് നിഃവിഷയത്തായ “ഗലുബല്ലറ” നാംഭാഗം എന്നു ഗമിക്കേണ്ടിട്ടുള്ള വരിക്കാരുടും നിലവിൽ സ്ഥിരപ്പിച്ചതിട്ടും മുൻകുറായിതന്നെ വരിസംഖ്യ സാരാക്കിയും തെളിഞ്ഞുടെ സാമ്പത്തിച്ചുനടന്നു നീണ്ടുനിണ്ടു പാക്കഭാഗങ്ങളുമെന്നു അല്ലവില്ലാക്കാത്തുനാം. അധികവിവരം പ്രസ്താവാനും അസ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പ്രവൃത്തകമാർ.

കുടമത്ത് കനിയുരു സാമിത്രുസചിച്ചയം നഞ്ച 12

വിദ്യാഗംബലപനി

സംഗ്രഹിതനാടകം

റഫക്റ്റണം:-

കുടമത്ത് കനിയുരു കണ്ണതിക്കുള്ളശിരപ്പ്

പ്രസംഗകൾ:-

കെ. കെ. നാരായണകുമാർപ്പ്

മത്തീ. മകരം

1940 ഫെബ്രുവരി 15-ാം

കോപ്പി 600

ആംഗംഗാരാധാര ആസ്സ്, തലപ്പേരി.

വില 0—10—0

സിംഗള്യുഡ്വു പതിയാനു ചുന്നു കം വൃാജനിക്കിതമാകനു.
പക്ഷപ്പെടുത്തിയിരിം ആണേതാവിനും അനുഭവം പ്രസംഗകനും മാത്രം.

പ്രസ്താവന.

~~സ്വന്ദര്ഥിതുഃഖാം~~ പക്ഷംവേദികാഃ ത സാഹിത്യരായ സംസ്കൃതയിൽ ഹരിപാണ്. ധർമ്മാധിക്ഷണഭേദ വിശ്വചനംചെള്ളു് മനസ്സുഭൂദയത്തിൽ സഹായ്ക്കുന്നതു ബൈട്ടിക്കത്തെന്നുണ്ട്. അങ്ങിനെ ധർമ്മമായ സാഹിത്യത്തിനേറു ഉദ്ദേശം. അങ്ങിനെ ധർമ്മമായ സാഹിത്യം പ്രതിഫലിക്കുന്നതെല്ലാം മനസ്സുശ്രദ്ധാധികാരിപ്പാരു വിഭ്രാംഭാസംസ്വന്നമായി തന്നെനിരുന്നു; - ആ കാലമാണ് ദയാഗ്രഹക്ഷമാഭിപ്രാപ്തിയെ പുരോഗ്രാമിക്കുന്ന സത്യഘാതനിന്റെ അത്രജോഡിയം ഭാരതത്തിനേരു പൂർവ്വചരിത്രം ഗവേഷണം ചെള്ളേന്നാക്കിയാൽ പലാചട്ടങ്ങളിലും ഇംഗ്ലാൻഡിലും പ്രസ്താവം തുവിച്ചിട്ടായിക്കൊണ്ടും. ഈ ഒരു മംഡളവംചക്രമാണ് ഈ പ്രസ്താവനയിൽ തെളിവാക്കുന്നതുമായി പരിഞ്ഞാണെങ്കിൽ.

മാനൃ മഹാശയമാരെ! തെങ്ങളിടെ സഹായമാരായ ഉറുവാണുക്കേളി! നിങ്ങൾ പ്രമേഖാരമായ സൗഹ്യത്തിനേരു മധുരിമയിൽ തെങ്ങളിടെ “കുടമത്ര” കുന്നിയുരു് സാഹിത്യസമുച്ചയം” തനിനും ഇതാ ഒരു വയസ്സുതിക്കുന്നു. സാമ്പത്തികക്ഷേത്രം പലാവിധിവും അലട്ടിക്കോൺഡിക്കുന്ന ഇംഗ്ലാൻഡാലും സംഭാവനയായും, വരിസംശ്രദ്ധയായും വിഴ്ചുവരാതെ തന്മ തെങ്ങളേ സഹായിച്ചു ഉഭാരമന്നുന്നാക്കാണ് നബിപൂർവ്വമായ തെങ്ങളിടെ നീനാമത്രം ഇംഗ്ലീഷിലാണ്.

കഴിഞ്ഞ മഹില കംണ്ഠത്തെ ഇംഗ്ലീഷിലാണ് 1. ഏവിമാഹാത്മ്യം സ്നേഹം (വ്രാവൃഥകാസഹിതം) 2. “സ്വവാധിവം നാടകം. 3. അചുതാദ്വി നീനാംഭാഗം, 4. ശ്രീരാമർവ്വതാരം അട്ടക്കമം (4ഇം 5ഇം നവധക്കം) 5. ശ്രീരാമകൃഷ്ണാലീഖി (6ഇം 7ഇം നവധക്കം,) 6. കീതിനിശ്ചയാചരിതം (8ഇം 9ഇം നവധക്കം,) 7. അചുതരാധി രണ്ടംഭാഗം, 8 എറിയുന്നുന്നാടകം, 9. വിഭ്രാംഭംവധപനിനാടകം ഇങ്ങിനെ കയ്യു പുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞു.

താഴിയോലഗ്രന്ഥങ്ങളിൽക്കിടന്ന നബിക്കവാൻപോകുന്ന തെങ്ങളിടെ പഴയ സാഹിത്യംഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കിടന്ന, മറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന പുതിയ സാ-

—II--

வினா நெறும் கூடப்பகல் கலைஞர் சுல்தான் மாஸபை ராயின் பேரேர்வா ம்தங்களை அபுமதூர்தூர் செய்துபோட்டதின் அதைத் திரும்பி வைத்து வாழ்வதையொன்றும் என்னதீர்க்க ஒதுக்கை அனுவதாகி கடல் யாழ்ச்சியிலிருந்து நீரை பாதுபாது நிறைவேர்க்க வேண்டுமென்றும் உதவை கொடுத்தது.

மாறு ஓரிடத்துக்கொடுத்தது.

இவியிலும் நினைவிலே வாஸ்தவத்தைக் கண்டுபிடிப்பிடித்தும் அவர்களின் அவையில் வெமுகி இது “ஸாவித்ரிஸமத்தூர்ய” என்ற கெட்டு கீட்டு ஏட்டுக்கிணமென்று நீண்ட காலமாக உடல்களின் கிடைக்காது. அதிகாலியர்கள் ஸமஸ்யைகளின் பேரிலும் நீண்ட அதிகாலமாக உடல்களின் கிடைக்காது. அதிகாலிகள் சமாக்கத்துவம் மூலம் சமாக்கிக்கொண்டு தெரிவிக்கின்றன. மாற்றுவேற்றும் பார்த்து சமாக்கத்துவம் மூலம் கிடைக்காது. அதிகாலிகளின் பேரிலும் நீண்ட அதிகாலமாக உடல்களின் கிடைக்காது. அதிகாலிகள் சமாக்கத்துவம் மூலம் கிடைக்காது. அதிகாலிகளின் பேரிலும் நீண்ட அதிகாலமாக உடல்களின் கிடைக்காது.

இனி ஸாவித்ரி ஸமத்துயத்தின் அதுவைக்கான ரளைமானத வசூல் கூடாது என்று கீழ்க்கண்ட காலமதிப்புக்காரர் ஹாலிங் வசூலத்தை அவையிலிருக்கின்றவனிலிருக்கின்ற அதுகொள்கீ 1940 மார்ச் மாஸ் 15-ாம் ஆகியான் ஸமத்துயத்தின்ற ரளைமானத வசூலாக. அது அவயிக்கு “ஸமத்துயரி” கனாடாவர்மான் தெரிவிக்க வசூலிலிருக்கிறது. உங்களிக்கான தொழுகு பூஸிலிபிக்கிறது.

ஏன் பூப்பத்துக்கூடு?

അവതാരിക.

“അപ്പു നീറ അതിന്റെ അവതാരികയിൽ അവിഭിഞ്ചു” കൂടുതലു് കമ്മിറ്റിയൻ സാഹിത്യസാമൂഹികമല്ലതിനേക്കാൾ ദാനങ്ങളെ വികാസം കരിക്കാവാൻ മഹാന്മാർഗ്ഗം അവതാരികതന്നെ വേണ്ട മാനസിക ധാരാക്കവി കൂടുതൽത്തിനേക്കാൾ മധുരവും ഉഭാരവുമായ നിശ്ചയത്തിനു കാരണം ദന്തബണ്ഡകിൽ, അതു അദ്ദേഹത്തിനു എന്നാട്ടുകളും അ വാസ്തവ്യമാണു മാക്കുന്നു. വിശിഷ്ടമായ വാസ്തവ്യത്തെപ്പറ്റി “പുവമാധവം” നാടകത്തിനേക്കാൾ അവതാരികയിൽ ഞാൻ കരാച്ചുാക്കു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

വലിയ ഒരു ഗോദപാക്കക്കാരി മാത്രമല്ല മിസ്റ്റിക്കാനിക്കുടിയാക്കുന്ന പ്രത്യേകി. സൗംഖ്യനിൽ അവരും ഒരുപ്പുള്ളിക്കുത്തുന്നു; തേങ്ങിക്കാരച്ചുവിൽ ത പൊട്ടിച്ചിരിക്കലത്തുന്നു— പ്രത്യേകിയാണ് ഒള്ളകളിൽ ജീവിതത്തിൽ സുഖഃപാം ഇടക്കാല ത്തിക്കാണ്ടിക്കുന്നു് ഇതിലും, ഒരു പുതുമയിട്ടു്— ഓള്ളണ്ടിരിക്കുത്തിലുള്ളിനും ദഃവാദും തൊട്ടിലും പൊട്ടിക്കുന്ന പുതിക്കാടിപ്പോലുള്ളു ഒരു സുവംകാണാനിടവന്നാൽ, മരാളും മരാളും മരാണം അതിനുവേണ്ടി മാറവെച്ചുന്നീരും— അംഗങ്ങൾക്കിലും ശിശിരങ്ങൾക്കിലും അതിനുമാന്ത്രികാതെ ലഭിക്കുന്നവർ ഭാലുവാംബരക്കിൽ ഞാനം ഒരു ഭാലുവാംതന്നെ— ഇത്തുംകിടിപ്പുറം കിടന്നതു, നീ ഒരു സഹാഭാലുവയ്ക്കിനേക്കാൾ ചുട്ടുന്നീരും, ക്ഷേമക്കാംക്ഷിക്കുന്ന ദാരിച്ചുപോയ ചിലതുടെ കാഞ്ഞിനിനു കിട്ടിയ മഴാംഗം, ഇംഗ്രേസിനിനെയുള്ളിൽ ബലമായ സംശയമുള്ളവക്കുന്നതാതിൽ, അപ്പുന്നമാരുടെ അഭ്യുകാലത്തിൽ അവരും തുന്നുക്കിച്ചുത്തിനു പ്രതിമലമാണി തദ്ദീയസന്താനങ്ങളിൽനിന്നും സിലവിച്ചു കോടതിക്കയറം എന്നിവക്കും തന്ത്രങ്ങളിൽ ഏഡയല്പണത്തിനു കവി മാത്രമല്ല വൈദ്യുതംകുടിയായ കൂടുതൽത്തിനേക്കാൾ സ്നേഹാരയായിട്ടാണ് “വിഭ്രാംബധപനി” എന്നിങ്ങനെ വപ്പുട്ടിട്ടിട്ടു്.

കേട്ടുകൊട്ടു മാവിച്ച വിറകിനുപോയ അ ആട്ടക്കാമ കൂടുതൽത്തിനേക്കാൾ കാഞ്ഞിൽ കിട്ടിയപ്പോൾ അതിനുണ്ടായ അഭ്യന്തരപുരുഷരും ഉപഘാസിപ്പിച്ചു—തൊ, കഴിഞ്ഞതാണും വിശ്വലപരാം രാജാമുഖിയ ലഭാലവാനാതിന് ദാരി-

കോസവാവസാരത്ത് തന്നെ നല്ലവള്ളും വെളിപ്പേട്ടിരുന്നു. സന്ദും സമയത്തും മഹത്തായ കാര്യങ്ങൾ നിരാക്കരിച്ചു, വിറക്കണംവരിക്കാനോ ഒരി ഒക്കെക്കാത്തുപിടിച്ചു്.

“ഉംസാഹയുഠാസരു! പേശങ്കവര!

സത്സഹായകമുഖിരു! തന്നെ വജ്രം,

വരിക തദ്ദിക്കിസ്യനം, താനായ് നീയാം ചാഡനം

വേഗം സവർന്നനം” എന്ന പദ്ധവംപാടി ചാടകിപ്പറബപ്പുട്ട്

രേമക്കുള്ളും തടക കോമക്ക വിശ്വാസരിൽ ഏതൊക്കെപ്പുംബുള്ളിവരെ രോമാനു ചുപ്പായമാനിയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന നിന്മം ദയം പറയാം—

മഹാകവി അടുത്തിന്റെ നാടകങ്ങൾ പുരാണവിഭ്രംഗികരിക്കി, ‘കലപകലപ്പുംവണ്ണി’ എന്ന സിഖാന്തിക്കന്നവക്കും തച്ചിക്കന്നിലെപ്പകിൽ പോകരട്ട്, എല്ലുസംസ്ഥാരത്തിനു വഴിവെച്ചുകൊടുക്കകയാണ് സഹിതുണ്ടിന്നിന്റെ ധർമ്മമകിൽ തും നാടകങ്ങൾ തിരുത്തായും സർവാദാണിയമാണ്. പക്ഷ അമുളിൽ ഘുതിയ ഞും യൈഞ്ഞും ചെത്തു ഭാവിപ്പെടുന്നു രാധ വിശ്വാസ്ത്രിക്കുടെ തുടയിൽ ശ്രദ്ധപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ആവശ്രയം, ശ്രദ്ധ വിക്കന്നതു ക്രൈസ്തവക്കവുമാകുന്നു. ഭാരതിഖ്യലുതകലവാസത്തിന്റെ പ്രഭാവധനിയും, തദ്ദോഹ പ്രാചീനഭാരതത്തിനു സിലിച്ചി സർവീസു—പരംശ്രദ്ധപ്പിയും അക്കന്ന “വിശ്വാശാവധനപ്പനിയുടെ ഉള്ളിടക്കം. അതുന്തും അഞ്ചുംബുള്ളായ അവധി, സംഭതികൾ നാം അറിയാം അറിഞ്ഞുപുതി കാണം ഇനിയോടും അമാനതിച്ചുകൂടുക. പാശ്ചാത്യപരിജ്ഞാരത്തിന്റെ വള്ളാത്ത തദ്ദിക്കായറിന്തിൽ ഭാരതീയസംസ്ഥാരത്തെ കനകരിനിൽത്തിയതും മാനുക്കരും പാരതത്തും അതിൽപ്പെട്ടുകൂട്ടിയുംവാൻ നമ്മകൾ സംഗതിവന്നു.

കണ്ണുകാലിന്നു പജ്ഞിശ്രൂട്ടുണ്ടാക്കിയിൽ കടക്കവാൻ പാടില്ലെന്നുള്ളിട്ടും.. നിയമവാക്കുടി കരിക്കൽ നാമ്പു പിടിക്കുടിക്കുണ്ട്, ദാതാനഗരതിക്കമായുള്ളിട്ടും പക്ഷ മാനിപ്രവാളരിതിയിൽ പുരാണകമകൾ ഏതുതുന്ന കമന്ന യണ്ണുള്ളായ കൗദ്യവരണങ്ങളോടുകൂടുകി ശ്രദ്ധപ്പിക്കുന്നതായാണും അവ അനുഭവിക്കുന്നതും സംസ്കാരംപുരി പോരുമോ ഏന്നു സംശയം അണം. എന്നാൽ ചെറിയ ശ്രദ്ധക്കാരാളും ഘുതിയ ആവശ്യങ്ങളായി, പുതിയ ആവശ്യങ്ങളുടെ, ചേരേണ്ണമാണുള്ളായ രാനന്ദരാജനുടെ പഴയസ്ത്രക്കമകൾ പുറപ്പെട്ടുകു

യാണെങ്കിൽ അവയ്ക്ക് സപാനതം നൽകാനും, അവയ്ക്കുടെ സ്വന്തനോക്കും സഹാദയനാർ വളരേയുണ്ടാകും.

“സൂചികയവള്ളിപം, മുഖസ്പഷ്ടിപം
വടിവൊടിജവിളക്കിയാളുമത്തിന്ത്യപലിക്കേ,
ഡശടിതികൊടിവിളക്കായ് തീനിന്റെ ലോകത്തിന്ത്രണാനെ-
നടമികയിലണ്ണയുഗ്ര ഭാസമാനസ്തമാനം.”

“അബാധത്വിശലമാനനിഷ്വദ്ധസ്ഥിനാൽ മുടിയും,
യുഗാവസ്തിസാക്ഷിയായ് പലചവറിത്രവുംപാടിയും;
മുഹാകനിൽ നിജാങ്കസ്തുതിവളരുത്തിയും രാവിൽ നി-
മ്മനാധിപതിനിൽക്കയാം തരളവീച്ചിയാൻ സപാനതം.”

എന്നി രണ്ടുപദ്ധതികൾമാത്രം ഈ നാടകത്തിന്റെ സംബന്ധികമായ
പാതൃസ്രാവരേത അറിയിക്കാൻവേണ്ടി ‘സ്ഥാലിപ്പലാക’ മുഖയാണ
നോട്ടേട്ടുകൂട്ടാണിക്കുന്നു. പദ്ധതിക്കേള്ളുംപല പാടിനും, ദശയുടെനും
ഒരു പ്രക്രിയയും പ്രക്രിയവുമാണ്. ഭാഷാഭക്തപരമാണവിന്റെ നില-
യിൽ തനിക്കു മഹാകവിയുടെക്കുളി കടപ്പാടിനെ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തു-
ന്നതാടുപും, പരലു ക്ഷേരങ്ങളിന്സഹിച്ചു കൂതുനിശ്ചയോടെ പ്രസിദ്ധി-
കരിച്ചിപ്പോയനു ഈ സാഹിത്യസമുച്ചയത്തിനു സർക്കലവിധ സഹായങ്ങൾ-
ടിം സാഹിത്യസേവകലോകം സാഭരംചെയ്തുകൊടുക്കുന്നുമെന്നു അപേ-
ഷ്ടിച്ചുകൊണ്ട് ഈ അവതാരികയ്ക്ക് പുണ്ണിവിരാമമിട്ടുണ്ട്.

ടി. ബാലകൃഷ്ണൻനായർ.

ഒക്കതിഭവനം
ചീറക്കൽ,
12—2—1940 }
}

സമുദ്ധം.

എതാരുഹാരുചശാർ
കാസുഗാധതാലുക്കിൽ “കട്ടമത്തക്കനിയുറ്;”
കവസ്യനാട്ടതാലുക്കിൽ “കൊവുക്കൽ കനിയുറ്;”
“മുന്നി നാമങ്ങളിൽ
തന്റെ തവബാട്ടിനെ സ്ഥാപിച്ചു”
കാലോഹിതമായ സാമ്പത്തികസ്ഥിതിയിലും,
വിജ്ഞാനപ്രക്രമായ ശാസ്ത്രീയസംസ്കാരത്തിലും,
തന്റെ ഭാഗിനേയവരവരായ പുലത്തിപ്പോന്നിങ്ങനു
വോ
എതാരുഹാരുഹാരുചശാർ അസ്മാദ്ദശനാർ ഇന്നം
ജീവിച്ച് വരുന്നവോ
നൈജീട്ടുട കലക്രമസ്ഥനായി,
“ഉണിച്ചിണിടക്കരഹസ്യം” എന്ന സ്വാ
സിലഡിനേടി
കൊല്ലുവഷ്ഠം 1036 മകരമാസത്തിൽ, കാത്തികനാ
ളിൽ ദിവംഗതനായ
അ വലിയമൂറശ്ശൻ
പാണാരവിദാജ്ഞളിൽ
ഈ **“വിദ്രാഗംവല്പനി”** നാടകക്കണ്ണ
ഒക്കിളുവ്സം സമുദ്ധിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കംഗ്രസ്സ്

1. അതുമലപ്പേരാണ്.
2. സംഘിപനിസംഘം.
3. അരുക്കുപസമാധാനം.
4. പത്രിനിയോഗം.
5. റിപ്പോറ്റപ്പണം.
6. ഒക്സിജിനില്ലത്തിന്
7. സമൃദ്ധയാനം.
8. പാശുജ്യസ്വാഭവം.
9. സംയമിനിനമനം.
10. മുത്തുക്കിണം

പാർട്ടി

1. ബലരാമൻ
2. അമീഷ്യൻ
3. സംഘിപനി.
4. പത്രി.
5. യമൻ
6. മെറുയൻ
7. സുഭാമാവ്
8. കുഞ്ചാൻ
9. മെഴക്കുലൻ
10. നൃംഹണകമാരൻ
11. ചിത്രമുൻ.

വിഭ്രാംഘാവധപനി.

സംഗ്രഹിതനാടകക്കാം

മഹി: അനീഗണപതയെ നമഃ അഹിംസ്യമസ്തു
നമഃ ശ്രീരൂക്കാംബികാവൈ.

നാട?

ജലധിക്രമവിജയിക്കാം, വീഞ്ഞവിഭ്രാതിയാദ്ദു-
നാലകിടവുമുണ്ടാൽ മുഖം പുംബുമുഖിക്കാം;
ബലമെടുക്കരുന്നയും വെന്നിടാ, മെന്നാഡിപ്പും
ഹലധിക്രമവിഭ്രാംഘാസമേ! ഭൂമേങ്കി!

(നേരംതുയൻ പാടിക്കൊണ്ട പ്രവേശിക്കുന്നു.)

ഭേദം ശാഖയ്യാം കണ്ണനാമം എന്ന മട്ട്.

പദം 1. പല്ലവി. ഭേദം ചെറ്റിൻ തുഷ്ണിപാദം സദാ. (ഭജ)
അനന്തപല്ലവി. ബന്ധുന്നുക്കരു താൻസുജനങ്ങൾ!

ഭവജലനിധിപോതം സദാ. (ഭജ)

വരണം. 1. ത്രവനമീതല്ലാം വോൺചിലന്വ, തിലേ
എത്രനിന്തം.....ആതിജാതം
പനിമതിയരനാ.....പദതളിക്കിത്തം
പരിചിതവമിട്ടു...പരമാത്മം സദാ (ഭജ)

വരണം. 2. ജഗത്പ്രസൂലക്ഷ്മീ...ജയമെപ്പാദം
ജലദയംകൊണ്ടു സമച്ചുന്നവചയ്വു
ജനമേ! നമ്മക്കിന്നി ജനമാം മഹാരാജ
ജാതഹഷ്ഠം പൂജവെള്ളാം സദാ (ഭജ)

(തേടിക്കൊണ്ട)

ആനന്ദം! ആനന്ദം!! അംരം പാലടയിട തുള്ളിക്കൊണ്ട തേട്ടുന്ന, വ്യദയം ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവാൻറെ മംഗള ലീഭാപീഡ്യംകൊണ്ടും; രണ്ടുവിധവും അനുത സംതുള്ളിതനു.

(അല്ലോ ചുററിനടന്നിട്ട്.)

മധുരാജാജ്യാനിയിൽ ശ്രീഭഗവാൻറെ പ്രേമം നിറഞ്ഞ മാധുര്യത്തിനാണ് ഈന്ന പ്രാധാന്യം. അഹ! ഹ! അല്ലെങ്കിയോ പരമസൗഖ്യരമായ വുദ്ധാവനമേ! അങ്ങേങ്കു ലഭിച്ച ആദ്ദോഡാക്കമാരാൻറെ സൈരംഗ്രഹിമേരിയ ലീഭാഭാഗ്രഹം ഈന്ന മധുരാജാജ്യാനി അന്നഭവിപ്പാൻ തുടങ്ങി. ആനന്ദം! ആനന്ദം! സത്രാതിരാൻറെ, സമത്പത്തിരാൻറെ, സപാത്രാന്തരാതിരാൻറെ ആത്മമായ ഒരു പ്രവർത്തനകാലമാണ് ഈ ദ്രുതം പരമയുഗത്വിരാൻറെ അനീമംബട്ടം. നോക്കുക:-

ദ്രോകം. 1. പീലിച്ചട്ടി പട്ടവേടകൾ പോലുവേ
കാലിമേച്ച ചെരുപിശ്ചരിപ്പുങ്കൊ
ചെലിക്കുന്ന യഥാജ്യാനി തന്ത-
മെലിരിപ്പുതിയ നാജരതാഭാസം.

(തൊഴുള്ളക്കാണ്ട്.)

ഭഗവാനെ! ശ്രീകൃഷ്ണ! അങ്ങനേം ബലാരാമനം അവിനാരപ്പത്യംമാരല്ലോ? അതെ; വളന്നുവരുന്ന ലോകഗ്രഹം ഷക്കമായം നിങ്ങൾക്കുതന്നു.

(വിണ്ണം ചുററിനടന്നാലോച്ചിച്ചിട്ട്.)

ഹാ! ഫോ! രേറി. ഭഗവാൻ ഗർഭമഷ്ടിയിട പെണ്ടരാഹിത്യത്തിൽ രാമകൃഷ്ണമായിട ഉപനയനവും കഴിഞ്ഞു.

හුණං සඟු පොටි පොටිතු. සංගති අවශ්‍යාජු තමිලේ සාම්පූර්ණීය නුගකුවතිලෙක් රාමතු ඩුෂුරාර ඩිලුංගුෂතිනින වෙශී පරෙනතයකින මු මෙහුරුත්‍ර හුණාග්. අත් යාතුයිත් තේ ලාරං මුතිස්සං ඇමුණුණුතායි වන්. ඩිලුංගුෂං ක්ෂිගැටු මඟපිව තාතුවර මෙත්ගොඳු තොස් ගැනීමෙන්මතු. ගෙවකි බුදුධෙවනාත්‍ර ගාසුනයාගිත්.

(චිරිතුකොණේ.)

අභය! ම! අපුයෙ පුත්‍රවාත්‍යුරුමොහමේ!
අභේප්ප ගමුෂාමං! ලොකරක්ෂාකර්තාකෙනාම තා
ස්ථාවාන් මගාග රක්ෂිතාවේ?

(කරගතු තොഴුගොණේ.)

ඩේවාගෙ! ණ්‍රීවාසුදෙව! මුළුත් හුඟ සායු
බෙමගෙයුෂාම ගෙන් බවද ඉඛරංගියාග්. අභේයු
න් පර්‍යාරවිපොසුං මාතුමේ අභේක්ෂිකිනාභ්‍යි.

(පොටිතුරිතුකොණේ.)

අභය! ම! ලොකුතින තාසාය ගිණුහැ තා
ස්ථාවාන් බෙමගෙයෙන් හුඟ දික්කුලවහසුස්ථාක් මු
ණිය දිංහිමාග් අභේක්පුෂ්පිකින තුළසීඩුස්ථිති
ගොනාගොනා යගිතුළුකොන්. මුතායාවු තොරං මු
ගෙන් හුඟ දීඩ්ජාය ගොයුං අතිගොනාස්ථික්ෂිගතු.
හුතා ගෙන් වැනි. මුද්‍යු! මුද්‍යු! ගාරායෙන!

(වඩිකුතික්ෂාගොණේ පොකුන්.)

පුදුවන ක්ෂිගැටු.

രന്നാറംഗം.

അത്രുമല്ലവേണു.

[സീന് ഉദ്ഘാസം.]

(ബലരാമനം ശ്രീകൃഷ്ണനം പാടിക്കാണ്ട പ്രവേശിക്കുന്ന)

(‘ശാന്തനുഭേക സൗഖ്യവുമുഖഭേദ’ എന്ന മട്ട്.)

പദം. 2. സാമരാഗം. അത്രി താളം.

പല്ലവി. ശാന്തിനികേതം സത്ത്രയപാദം
സാദരം ഭേദ! മനമേ! (ശാന്തി)

അ. പ: നീത്രുക! നീ! ഒമ്പരികാഞ്ചികമേശി (ശാന്തി)

ചരണം 3. അതാവിജതാനാസ്തിനമാനമായതിൽ

സ്ഥാന-
പാനവിധികാർ കേളിയാട്ടക! സുവിക്കക!
(ശാന്തി)

ജീവിതശാഖാപ്രധാനമനമജ്ഞാ, ഭാഗ്യ-
ശൈഖികതിൻ വാതിൽ കാണുക! തുരക്കു.

(ശാന്തി)
(ഹെമത്രേഷൻ ബന്ധപ്പെട്ട പ്രവേശിക്കുന്ന)

ഹെമത്രേ കണ്ണതി! ബലരാമ! പാട്ട് റന്നങ്കുടി കേരംക്കണ്ട്.

ബലരാമ. ഹെമത്രേയന്ന ഇതു ആഭിയച്ചിയുണ്ടാ പാടിയ?

എന്നാൽ അന്നജാൻറെ ഇംഗ്ലീഷാനാ കേട്ടാൽ-

ഹെമത്രേ. (നന്ന പരിഞ്ചേഡ്യം.) ശരീ. ശരീ. വത്സ! വാസ
ദേവ! ദരശിയെവിട?

ಅಗ್ನಿತ್ವಾನ್. (ಪಿರಿಶ್ವಕಾಣ್) ಮೆರಿತೆಯಲ್ಲಿ
ನಂತರ ಎನ್ನಿನು ಹೊಳಿಸಿಕೊಂಡಿ? ಅದು ಕರ್ಮಯೈಸ್ತಾಂ
ಕಷಿಂತಿಗೆಲ್ಲ! ಇನ್ನಿ ಅದು ವೃಂಡಾವನಮಂಜುಣಾ
ಅನ್ನ ಮಟಕಿತ್ತಾಯಿನಾ?

ಮೆರಿತೆ. (ಅಂದ್ವಿಂ ಓಕಾಪಡತಾದೆ.) ಇತ್ತು ಸಪಾತ್ಮಮಿತಿ
ಈ ಪಢಿಕಣಿಗೆನೂ ಅನ್ನ ವೃಂಡಾವನಂ? ಅನ್ನ ಇ
ರಹಿಕಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾನು (ಎನ್ನ ತಾಂ ಗೋಕರ್ತ್ರ) (ಎನ್ನ
ಮಾರಿಪ್ರಾಕಿವಾನ್ ಕಾವಿಕಣ್ನಾ.)

ಬುಲಂಂಗ. (ಬೆಕ್ಕಿಕಾಟಿಶ್ವಿರಿಶ್ವಿಕಾಣ್.) ಎನ್ನಿತ್ತೆ ಮೆರಿತೆ
ಯಾ! ವೃಂಡಾವನತಿಳೆಕಾಣ್ನಾ ನಾಂ ಘರಷ್ಟು
ಇತ್ತು? ನಂಜುದ ಯಾತ್ರ ಅಂವಣಿಯಿಲೆಕಾಣ್ನಾ.

ಮೆರಿತೆ (ಪೆಟ್ರಾನ್ ನಿನಾಂಟಿ.) ಶ್ವಾಸ! ಶ್ವಾಸ! ಕಣೇತ,
ಬುಲಂಂಗ! ಇರಹಿಷ್ಟಿಕ ಲಾಂತ ವಿನಷ್ಟ್ಯಾಂ ನಿ
ಷಿಷ್ಟೆ ರಣಿತೆರಾಯಂ ತಾಂ ಇವಿಂದ ಕಣಿ
ಷಿ (ಚುರಂ ಗೋಕಿರೆಕಾಣ್.) ಉಣಿಕಷ್ಟಿ!
ನಾಂ ಇಷ್ಟ್ಯಾಂ ಅಂವಣಿಯಿತ್ತ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಣ
ತತ್ತಿತ್ತ ಏತಿಕಷಿಂತಿರಿಕಣ್.

ಬುಂಧಾಮ. (ಚುರಂ ಗೋಕಿರೆಕಾಣ್.) ಅಂಧಾಂ! ಇಂತ್ಯಾ ಲ
ಡೆರೆತಿಯ ಸಪ್ತಹ್ಯಾತ್ಯಂ ರಾಮಣಿಯಕವುಂ ಏ
ತ ವಿಷೇಷಭಾಷಿ ಕಿತ್ತಿಯಾಂ.

ಅಗ್ನಿತ್ವಾನ್. ಏತಾರಾಧ್ಯಾತ್ಮಾನ್ ಜ್ಯೇಷ್ಠ? ಇತ್ತಾ ಅಂತಿ ವಿ
ಶಾಲಮಾಯ ಈ ತಾಮರಕಷ್ಟವೂ ಅಂತಿಗೋಣ
ಚೆಗ್ಗು ನೀಣಿಗಿತ್ತಿಕಣ್ ವಿಸ್ತೃತಮಾಯ ಈ
ಭ್ರಾಂತವೂ.

മെമ്പേ. സ്വല്പാമർ പറഞ്ഞതു ശരിയാണ്. സ്വപ്നത്തു
കൈ താമരകളിലും മുസവിച്ചു, രാഹണിയകരെ
ഉല്പാനവും. അങ്ങിനെന്നയില്ല ഉള്ളിൽപ്പാ!

ഗോപിപ്പാ! (ചിരിച്ചുകൊണ്ട്.) അതെ മെമ്പേയാ. ആ
പുന്ന് കവി, മെമ്പേയൻ വൃദ്ധവ്യാതാവും.
ഈതാ നോക്കു ഒപ്പുവും:—

ഭ്രംഗം 2 എഞ്ചിനീയറിലെച്ചുകേരിവിലെ
നീങ്കുള്ളാരിപ്പോയ്ക്കിൽ
ചോങ്കംപക്കജപക്കതിനോടുമന്നയും
മംസപദിംഗംഗാഡ്സിംഗം
തിങ്കംഗീതമും മരത്തണ്ണലിലി
ഥാൻകുട്ടവുംചോൽക്കയാ—
മഞ്ചിളിക്കുത്തവിന്റുസമീപമിയലും
ശിഖ്യൗദാസത്വപ്പാദ്ദേശം.

ബുല്ലറ്റ്. ശരിയാണ്, അണജാ! (മേലോട്ട് സൂത്രനെ
നോക്കി) തപിക്കുന്ന ഈ നട്ടച്ചുഡേയും ലെറ
കീക ജീവിഞ്ഞതിനീന്റെയും സന്താപം ഓട്ടേ
ലെക്കാണ്. ഈതിൽ നമ്മെപ്പോലും വില്പാ
ത്മികരംക്ക് ഗോപിപാദസന്നിധിയേ തന്ന
ഈ രണ്ടാല്ലൂതെ മരറരണ്ടാണ്. ഓവലംബും?
മെമ്പേ (സൂത്രനെ നോക്കിക്കൊണ്ട്.) ശിവ! ശിവ! നേ
രം ഉച്ചമാത്രമല്ല, ഉച്ചതിരിയുകതനെ ചെയ്തു.
വത്സന്നാരെ! നിങ്കുളിടെ അനന്താതുകാണ്ട
ഈ കൊടുംവയിൽ ഷൂനിലാഡായിട്ടുണ്ട് എ)

നിക്ക തോന്തിയതു്.

ബഹുരാമ. അങ്ങേക്കെന്നതാണ് മെമ്പറു മല്ലും ദാരം ചുനിലാവാക്കം, ചുനിലാവു് മല്ലും ദാരമാക്കം. നാമം ജപിച്ചും, ഇംഗ്രേസ്മല്ലും ചെയ്യും, ഒഴുക്കാ ഒരു സ്വപ്നലോകത്തു അംഗീകാരം സഖ്യ തിരക്കായാണ് കട്ടികളായ തെങ്ങേശ്വര ഇരു നട്ടു ചു എത്തമാത്രം ക്ഷീണിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു? അന്ന ആന ആന നോക്കു!

മെമ്പറു. (തെട്ടി ശ്രീമതിപ്പാന നോക്കിക്കാണ്ട്.) ശ്രീപ്പാ! ശ്രീപ്പാ!

ദ്രോ 3. ഇളംകവചങ്ങാപകം തിരുവ്വം വിയപ്പീന്തകണം
പഴുക്കമണിപോലെ ചേര്ന്തുവശസ്ത്രം
വാഞ്ഛിഥും,
വള്ളൻരവിരുദ്ധിയേറുഹ! ഹ!! മോഹനം
വുവൽമെയു
തള്ളൻകളിൽവാച്ചുടി കണക്കെയേന്നോ
രംന!

തൊനിതറിഞ്ഞിപ്പും: ഉണ്ണീ! ഏൻറെ ഉത്തരിയം
കൊണ്ട് തോന്ന ഈ വിയപ്പീതുജ്ജികൾ പ്രീക്കളിയടക്ക.
(എന്ന് പ്രുനാ.)

(വയ സ്വർന്നസുവം നടിച്ചിട്ട്) ഹ! ഹ! ഹ! ഏൻറെ
ഇന്നത്തോം വെള്ളത്തൊഴി. സൂഖ്യവാഹിക്കായ ഈ മന
മാങ്കന്ന തന്നെ ഈ ആവാത്തിനടത്തുന്നണ്ട്.

ശ്രീമതി. (ചിരിച്ചകൊണ്ട്.) മെമ്പറുഹ! വൃശ്ചിക്കേണ്ട.

രാവും പകലുമില്ലാതെ പറ്റുക്കഴിഉണ്ടോപും കണ്ണൽ
കാട്ടം മലയും കേരി ശീലിച്ചു ഇട ഇടയക്കട്ടിക
ഡിക്കുന്നൊ വാസ്തു ക്ഷീണിവും? ആപ്പുൾക്കുറ ഭന്നം
ചോക്കേക്കു് മെമ്പേയൻ എന്തിനു് പരിഞ്ഞി
കണ്ണു്?

മെമ്പേ. (പിരിച്ചുവകാണ്ട്, അതുമരതം.) മീ! മീ! വീണാ
നിന്നുംവോലെ ഗ്രവണമധ്യരം .തന്നെയാണു്
ഇട വഹനം. ഏകിലും സീംഗർജ്ജനങ്ങളേ
ഡെയ്രുവും വീത്രുവും ഇതിൽ തുള്ളുവി മറിയുന്നു.
(പ്രകാശം) ഏതായാഖും നാം വേഗം ചോദ്യക്.
സന്ധ്യക്ക ദിവ്യതവന അതുമതിൽ എന്തി
ചേരുകയല്ലേ നല്ലതു. (എന്ന മുന്നഘോഷം ചു
റിനടക്കുന്നു.)

ബബ്ലരാമ. അനഞ്ജ! നാം അതുമതിനുംതു് എന്തിക്ക
ശിശി.

മെമ്പേ. ഇതാ! നല്ല പരിമുഖം വരുന്നു.

ബബ്ല. ‘ജ്യാനന! ശിവിവാഹന! എന്ന മട്ട്.’)

പദം 3. കമാസ്=അതി

പാല്പുവി. അനാഞ്ഞ! ജനങ്ങോഹന!

മനോജത്തേനീ മനമാന്ത്വായ. (ഇന്നാഞ്ഞ)

ഓ. പ. വരന്നുമിതം വളരുത്തുവിയം

വിന്നുകാരായ നമ്മൾ സ്വന്നം. (ഇന്നാഞ്ഞ)

മെമ്പേ. അതിമിക്കളെ എതിരേക്കുന്ന ഇട യാതുമാണ
നൈ മന്ദാരത്തെന വിട്ടുചൂഢിരിക്കുന്നു. അദ്ദോ!

தப:ஶக்தி!!

ஹீதிலீ. படல (ஒருமத்.)

பஸ் ஸவோனரா! ஸகலேபரா!

அங்கோஸ்வம் எடுத்திடுங்கொடி (ஸவோனர்!)

அ. ப. மஹிலைச்சுமளை மரித்துவமூன்

புள்ளூரை நமே பவநகிக்ஷமூ. (ஸவோனர்!)

மென்று. ஸ்ரீ! நினைவுக்கூடு விழவுறுநாயிடுங்கள் ஹை

மஹிலைச்சு பரிமாத்த ஹஸ்தங்காரர் அப்பி
கணாத்.

வல. வரலா 4. துழுஸிவங துழுவல்ளங

ஏதுநையங்கள் ஏறுவன்றா

அவரசே! தவ எதிர்தாங்கோபம்

அங்கூரிதுமே அவுத! ஸுவம்

(ஏகாந்துக.)

மென்று. ஶரியாளர் ஸுவராம! ஹை அதுநுமதி தெரை ஸ்ரீ

துழுமதியமாய்த்தீயவாகாளர் போக்காத்.

ஹீது. வரலா 5. விரிவாதவுங வெள்ளிப்பாவங

கரிவள்ளுவெள்ள குருவேலங்

தவவலயர! ஓயவாக்ஞாபம்

தயங்களிதுமே துழுவேய ஸதா.

(ஸவோனரா!)

மென்று. வாஸுவமாளர் ஸ்ரீ! ஹை வெந்து துழுவைத்தி

காட்டிவல வெந்த ஏதுஸ்தாங் ஹை கரிவள்ளுக்

ங்கு வெறாமகெந்ததை அங்கரிக்கையாளர்.

நினைவு செல்லுா லிக்கெல்லாங் நினைவுயித்தை

പരിശോധന.

(മുന്നപേരം വിഞ്ചം ചുറവിനടക്കന്.)

അനീകു. ജ്യോത്സ്ന! അയസ്കാരൻ ശക്തി സുചിത്ര എന്ന
പോലെ എൻ്റെ മനസ്സിനെ.....

ബലരാ. അന്തേ, അന്നോജ! എൻ്റെ എദ്ദേഹത്തെയും എ
നോ നോ ബലാർ ആക്ഷണിക്കന്.

മെമരു. അന്ത്രതം! അന്ത്രതം! ഗ്രാമശിഖ്യമനായെട സംഘ
ടന്ത്യൂളിഷ്ടുത്തം അസനനമായിരിക്കനു.

ഉണ്ണികളേ! അനന്ത ജമായ പണ്ണു സംസ്കാരങ്ങൾ
ഭിട്ടെ ഭണ്ഡാഗാരങ്ങളുണ്ട് നിജമാളിടെ എദ്ദേഹ
ഒടം. അവയെത്തുറന്ന കാദ്രണ്ടുന്ന തക്കാളാ
ക്കോൽ എത്തൊരാളിടെ കൈവഞ്ചമാണോ അതു
മഹാ പുരാണന്റെ, അതെ, ഭഗവാൻ സാദീപ
നി മഹാപിഥീമിക്കനു. (ബലരാമരം, അനീകുജ്ഞി
നം, മെമരുയനം ഭക്തിപൂർണ്ണം മുല്ലാവിൽ അസ്ത്ര
കയ്യുംവെച്ചുകാണ്ട്) ഓം ശാന്തി! ശാന്തി!
ശാന്തി!

രാമകുജ്ഞിനം. ('മരക്കാ വാ വള്ളിമോഹ' എന്നമട്ട്)

പദം 4. ചെയ്യുതട്ടി=ആദി.

പസ്തി. ജയദേവ! ദേശികേന്തു! ഗ്രാമസംഗ്രാം!

എത്ര ജനസിലിവരണം-

മിസ്മലം കരേഡവാൻ മേ. (ജയദേവാ!)

അ. പ. രേഹാരമായസംസാര വാരിയിൽക്കര

ചേരവാനായ് സാരമായി
വാഴിത്തരണം വരംശരണം
കാങ്ങുത്തിന്റെ വാരിയേ! കല്യാണാനീനിനിയേ!

(ഇയറേവാ!)

(എന്ന രാമക്ഷേപനാർ ടാടിക്കൊണ്ട ശൈലേന്ദ്രയന്മാ
ടോപ്പും പ്രോക്കന്.)

ഒന്നാം രംഗം കഴിവരത്തു.

—:0:—

രബ്രം റംഗം.

സാദീപനി സദർന്നം.

(സീരിൽ അത്തുമത്തിന്റെ അന്തഃചുറം.)

(സാദീപനിയുടെ പത്തി ഇങ്ങനാനിലയിൽ പ്രവേശം.)
പത്തി മാവു! സമയം ഉച്ചതിരിഞ്ഞതു. ആത്രുമത്തുജീവി
എസ്റ്റം നിന്ത്യുഹിച്ചു. മാവു! പ്രഭാതത്തിനു മുമ്പ്
രുടങ്ങി ഭേദതാരാധന, പിതൃപ്പ്രഭ്രംബം, അതി
മിച്ചു. വിദ്യാത്മികളുടെ ക്ഷേണം, തുറിയുംപാ
ദമ്പുരുഷണം ഇത്തും കുറുഞ്ഞില്ല ഈ ആത്രു
ത്തിനം, ഗ്രഹനായിക്കയായ എനിക്കും ഉള്ള
ചുമതലയാണ്. ദുക്കം വരാതെ തുടൻവരുടുണ്ട്
ഈ ആത്രുമത്തുനിന്ത്യുഹണ്ണാണുായ രോണ്ടും ഒരു
ജീളിടെ തണ്ടുകാറിൽ ഉള്ള ഒരു വിത്രുമഹാ
ണം ഇപ്പോൾ. മാവു; (അല്ലെങ്കിലും അഭിഭാവിച്ച്)
അഭ്യൂ! കഴും! എനിക്കും ഈ അന്തിൽ വിത്രു

മമോ! പ്രഭാസതിക്കുന്നതിൽ സ്ഥാനത്തിനുപോയി
ശ്രദ്ധിയടങ്ങുന്ന എൻ്റെ ബാമനകമാരൻ! ഹാ! ഒരു
വദ്ദേ! വിചാരിക്കുവണ്ണു! എൻ്റെ മനസ്സ് തകരുണ്ട്.

പദം 5. (രാമപരമാ പാവന എന്നമട്ട്.)

പ്രേമിച്ചലു! പാവനശീല! ഹാ! ബാല!
രാലേയൾനിൽവു! മമകളപാല!
മംഗലലിലു! മദിഷാക്കഡ്യോലു! ഏ ബാല! (പ്രേമ.)
ഹന്ത മമസന്തപേദത്വചിന്ത
എൻകുറം വെന്താത്തഞ്ചാൻ ഹാ! ദ്രിംതാ
എ ബാല! (പ്രേമ.)

ഹാ! എന്തോടു ബാമനപുത്രൻറെ ദിവപത്രം, കാണു
ന്ന കാലമേത്?

(സാദൈചനി പാടിക്കൊണ്ട് പ്രദിവഗിക്കുന്ന.)

പദം 6. (പരമാത്മാ ഹരേ! എന്ന മട്ട്)
കുദഞ്ചി=ആദി.

പല്ലവി. ഉരമപാവന! ടാഹി! മാം രാമ!

പാപനാശന! ശ്രൂട്ടുണ്ടാദിരണ! രാമ! (പരമ.)
അ. പ. ദശാധനാദന! ദശജനിതുന്നന!

ശീരാവന വിഡിമോഹന! ശ്രൂരാദി! (പരമ.)
ചരണം. രാധുക്കലദോഹി! രണ്ടലഭിഷ്ണുവി!

മവരക്ഷാലാലാസ! മുഗിജനഭിക്ഷാഫല!

രാമ! നിമ്മല! പ്രേമപാരിനിഡിയ! രാമ! (പരമ.)
(പതിനിയേ ഒന്നാക്കിക്കൊണ്ട്.) ഹരി! ഹരി! ദഭവി
കരണതുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

(പത്തി കണ്ട് പെട്ടെന്ന് എഴുന്നേള്ളുന്ന.)

സംശയിപ്പി. (ഇരുന്നാണ്) ഭേദവി! എന്നൊരു വ്യാകുലതയാണിൽ? ചുറ്റത്തിനാണിയാൽ അതുമകാരുംങ്ങളിലും ചുമതല, അന്തഃചുരുത്തിൽ ഈ എക്കാന്തതയിലോ പുതുവിനംവുംനം. ഇങ്ങിനെ മനസ്സിനു അധികിക്ഷാജിതനാൽ അതിനൊരു വിത്രം എവിടെ? അവിടെ ഇരുന്ന സമാധാനത്തോടെ പരിയുന്നതു് കേൾക്കു.

പത്തി. (ഇരുന്ന, കരണ്ടു് മുഖം ഉത്തരീയം കൊണ്ട് ദ്രോഗ്.) മാറ്റു! എനിക്കു അന്തഃചുരുത്തിലല്ല ഡിരു മം; പില്ലാതെക്കും ഇളംചൈപ്പതങ്ങളിടെ മുവ പത്രങ്ങളിലാണ്. അവരിലല്ലോ പുതുവാതു ലും പകൻ സംഗ്രഹിയടഞ്ഞെ എനിക്കൊരു ചൊട്ടി കിട്ടുന്നതു്. ഈ എക്കാന്തവാസം നരകമാണി തോന്നുന്ന.

സാമ്പി. അതു വാസ്തവമാണ്.

ഛ്രോകം 4. അനക്കമില്ലാതെ തെളിഞ്ഞതനീരിൽ കനത്തകളേറ്റു പതിച്ചുപോലെ; മനസ്സിലേക്കാനെതയിൽ സഭാ വേ- ഭന്ത്പുട്ടത്തുന്ന മരിച്ചുപറയൻ.

(അല്ലെങ്കിലും പലവട്ടവും താൻ നിർബ്ബന്ധമായി ഉപദേശിക്കാവില്ലോ) “ഈ പുതുവിവ തെള്ളപ്പാലും ഒരു തുളസീഭൂമാക്കി ഭഗവത്പാദാരവിന്റെ സമ്പ്രിച്ചു് ശ്രവഞ്ഞ യുന്നതിനൊയി ഈ എക്കാ

നീതയെ ഭവതി ഉപയോഗിക്കണം.” എന്ന്.

പതി. (വൈദ്യുതി തെളിക്കൊണ്ട്) ഗ്രഹാനേ! എന്നു
നീത്! എൻ്റെ ഇടഭാഗം പുരികവും കയ്യും ത
നിങ്ങെ വിറക്കുന്നു.

സാമീ. അത്രുതം! എനിക്കും ആ അനുഭവം ഉണ്ടാകുന്നു.
ഈതാ വലം കൈതണ്ണയും വലംപുരികവും തുള്ളി
ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എങ്കാം ഒരു മംഗളംതു സ്കൂ
ചിപ്പിക്കുകയാണ്.

പതി. (ഉന്നം പ്രജ്ഞിവെച്ച് പരിശോശ്നയോടു) അഹവാ
നേ! എന്നൊരുത്രുതം! ഈ പണ്ണം ശാലയുടെ മററ
തു് ഒരു പുനിവാവിന്റെ പ്രകാശം!

സാമീ. എത്രു! അതുമാത്രമല്ല, മരതകപ്പുച്ചയുടെ ഒരു മി
നംബാട്ടം കുടി തോൻ കാണുന്നു.

(അണിയുന്നതിൽ) ഒരു ചാർ കലപതി ഇനിക്കുന്നു! മധുരാ
പുരിയിൽ നിന്നും വന്നുംവെ പുതമാരായ രാമകൃഷ്ണമാർ
ഈമാർ ഇവിടെ വന്നു തുണിപ്പാനെമല്ലോരത്തി
നാളി സമയം പാത്രത്തില്ലെന്നു.

സാമീ അത്രുതം! അത്രുതം!! പ്രയവില്ലാത്തിക്കുള്ളു! രാമ
കുള്ളമാരെ വേഗം പ്രവേശിപ്പിക്കു!

പതി. അഹവാനേ! നമ്മുടെ തപസ്സിന്റെ ഫലംസില്ലില്ല
(രാമകുള്ളമാർ മന്ത്ര 4-ാംന്തു് പദം പാടിക്കൊ
ണ്ട് ചെമഞ്ഞുനോന്നില്ല പ്രവേശിക്കുന്നു.)

പല്ലവി. ജയദേവ! ദേഹിക്കേണ്ടു! മുണ്ടാണ്ടു!
(ഒന്നാംതിൽ പ്രവേശിച്ചു മുഖ്യാവിൽ ആളുകയു്
വെച്ചുവരകാണ്ട്.)

അ. പ. എത്തുജനന സിലിവരണമിസ്മലം കരേഡവാൻമെ
(ഇയ്യേവ!)

(സാദീപനിയം പതിയം ഓടിച്ചെല്ലുന്.)

(രാമതൃപ്പിനാർ സാമ്പാംഗം നമ്പ്പുാരം ചെറുന്.)

മെമരേ. ദ്രോ. തുരക്കുവും തുരക്കുപ്പിൾ

തുരക്കേവോ മഹേപരൈ!

തുരക്കുക്കുവും പരംകുവും,

തന്മുഖിതുരവേ നക്ക!!

ഭാവൻ! അഞ്ചെയുടെ പാദങ്കതനായ ഈ മെമരേ
യൻ അഭിവാദ്യം ചെറുന്. (എന്ന് തൊഴു നിക്കുന്.)

സാദീ. (ഒഞ്ചുക്കടികളേയും അനന്തരചിത്രങ്കാണ്ട് എഴു
നേപ്പിച്ച് അനുസ്വാരിച്ചുകൊഞ്ച്.)

ദ്രോ 5. കുട്ടിരച്ചാർമ്മ മിചിചിലിക്കണ്ണന്ത്യാദഭായ്ചേ-
ന്നംപ്പു വിനായത്രഫസസംത്രഷിനയ്ക്കന
[ഭാഗ്യം!

ചിൽപ്പുന്നം മഞ്ഞപ്രമിതസുതതം തന്നെയോ

[വനിവണ്ണം

നിൽപ്പുരണായ്ക്കുള്ളിയവള്ളുമല്ലം പ്രേമത്രപം.
പതി. ഹരി! ഹരി! ഈ രണ്ടിന്നികളേയും കാണവാൻ
എത്തുകാലമായി നൊന്തം ജോച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

സാദീ. (തൊണ്ട ഇടവികകാഞ്ച്) ഉണ്ണിക്കലെ! ഭോമക
ബ്യാത്തിലെ അഗ്രിജ്പാലങ്ങരൻ നിരന്തരം സന്ത
പിക്കകയാണ് സാദീപനിയുടെ ഈ രണ്ട് ബാ
ഹൃക്കൾ. ചട്ടനശീതളും ദായ നിങ്ങളിടെ ഏതിം

గନ୍ଧିପିଳକୋଣ୍ଡ ହୁଏ ରଣ୍ଡ ବ୍ୟାହୁତିକାଳିର ଜୀବ
ସାହେଲ୍ୟମ ଅନନ୍ଦଭାବିକରନ୍ତି! (ଗୁମ୍ଫ ରାମତୁମ୍ଭିନ୍ଦିରା
ରେ ବଲତ୍ତିମ ହୁନତ୍ତିମ ହୁତରତ୍ତି ଶବ୍ଦମାଛ୍ଯେଷଣ
ଚେତ୍ତୁଣ୍ଣ)

ପାଠୀ. ଏଣିକିମ ରଣ୍ଡ ମକଳେଖିନ୍ତି ଲଭିଥୁ.

ମେମତେ ହ! ହ! ହ! ଅତୁଳାଦି! ଅତୁଳାଦି! ପୋରା ଶାତ୍ରୁ
ତା! ଶାତ୍ରୁ ତା! ହୁଅପିରାଜ୍ୟକୁ ହୃଦ ରାଶ ରାଶ ରାଶ
କା ଯୁଗାଦେବାଦି ଦୋହରା ବକ୍ତମେ ଉଣ୍ଡାକରେ ପ୍ରତି.
ବିଶ୍ଵାମିତାଙ୍କ ରାମଲକ୍ଷ୍ମୀଜାମ୍ବାଙ୍କ କଣ୍ଠିରେ ଦେଇ
ତାଯୁଗରତ୍ତିକ ହୁଅବିନ ରାତ୍ରିତ ସାହେବୀ କା
ଣୀଥୁ. ଫୋକଣ୍ଠିରକୁ ବିଶ୍ଵାତୀଯିତ ମାତ୍ରରୁ
ପୋଯ ଅତ ପିଲ୍ଲାପଂଦିତ ହୁବା ବିଳକୁ ପ୍ରତ୍ୱକ୍ଷଣ
ମାତ୍ରିରିକଣା.

ସାଙ୍କୀ. (ବେଶକ୍ରମ ମେମତେରେ କଣ୍ଡ ' ଏହିକେନେରିଟି')
ଶିବ! ଶିବ! କଲ୍ପାଣାତରିରକଣିତ ତାପିକେକଟାଙ୍କ
ମରନ ଏହା ମରକାହି ଏହାଙ୍କର କମ. ଉଣ୍ଡାକଷେ
କଣଙ୍କ ପରମାଦ୍ୱାରାଭତିକ ତୋଳ ମେଳତୁଳ୍ୟରେ
ବାନ୍ଧିଥୁବେ ହୁଣ୍ଡ. ଏହାଙ୍କ ପ୍ରିଯସବକାଯ ଓ
ଜ୍ଞାନ୍ ହୁଏ ଅତୁଳାଦେବ ଅବଲକରିକଣଙ୍କ.

ମେମତ୍ତ. ଶିବଙ୍କ! ଶୁଣିବ! (ହୁଅନ୍ତିକ୍) ଏହାଠ ଯାଣ୍ଡ
ବନ୍ଦେଶ୍ଵର ପରିଷେଷତାଁ. ହୁଏ ପରମାଦ୍ୱାରାଭତିକ
ତୋଳଙ୍କ ଏହାନ୍ତରକା ମାନ୍ତିରିକକହାଣ୍.

ଶୁଲରା. (ଏହିକେନେରିଦିନ) ଶୁଣି ହୃଦୟପାଦ! ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ ପା
କାରବିଦ୍ୱାରାଭ୍ରତ ପରମାଦ୍ୱାରାଭତିକ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ ରଣ୍ଡ

വില്ലാർമ്മികളാണ് തെങ്ങും.

അനീത. (ചുഴിനോട്) ദേഹവാനന്! ജ്യൂസ്റ്റിൻ ഉണ്ടത്രിയ്ക്കാനും തെങ്ങുള്ളടട അപ്പുന്നമുഖ തന്ന അന്നരു ഹങ്ങുള്ളടട ഫലവന്നാണ്.

സാന്വി. ഹ! ഹ! രോമവഹം തങ്കന വചനങ്ങൾ. അപ്പു ചോ ഗ്രൂവം ജ്യൂതിപ്പുണ്ണാഡേ! നിങ്ങളെഴു ശിശ്യ നാരാധി കിട്ടുന്നതിൽ പരം ഒരു സത്തിന്റെ എ നിക്ഷേപ വരേണ്ടതിന്റെ. (അപ്പു ആലോചിച്ച്) മെമ്പ്രേക്കു! . ഭയങ്കരമായ രാത്രിയിൽ നിന്നു ഒരു സുപ്രഭാതത്തിലേക്കെ തിരിച്ചെത്തിയ മധ്യരാഹാജ ധാനിക്കും ഭോക്കിവസ്തുദേവമാക്കിം ഇപ്പോൾ കേൾമമാണോ എന്ന തോന്ത് ചോദിക്കേണ്ടതാണെല്ലാ!

മെമ്പ്രേ. ഭഗവൻ! എന്തിന്നും ചോദിക്കുന്നു? അവിട്ടതു സമാധിപ്പിക്കിയിൽ കാണാതെ ലോകചരിത്രം വിശ്വാസിക്കേണ്ടോ? എന്നാൽ ഭോക്കിവസ്തുദേവമായുടെ ഒരു സാഖ്യം സമപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

സാന്വി. (തൊഴുന്നകൊണ്ട്). ഇതാ തോന്ത് സഞ്ചുഖനായി രിക്കുന്നു.

മെമ്പ്രേ. സദ്ദേഹം ഇവിടേക്കു മാത്രമല്ല, ഭോവി മുത്തു തിയിൽ കുടി സമപ്പിക്കുവാനാണ്.

പതി. മെമ്പ്രേയൻ പറയുന്നു.

മെമ്പ്രേ. ഭോക്കിവസ്തുദേവമാരിയിക്കുന്നു; “തെങ്ങുള്ളടട ജീവനാധികളാണ് മണ്ണ വസന്നരായും ഇം

കെമ്പ്രേയറോടൊപ്പം അങ്ങയിൽ സമ്പ്രീകരണം.
ഹവാട ഭാവിതോധനയ്ക്കുള്ളിലും അംഗങ്ങൾ
അനന്തര ഹത്തിലാണ് “അടങ്കിയിരിക്കുന്നതു”
എന്ന്.

സാദി. സദേ! ചെമുള്ളു! ഈ സദേശം തേജസ്സം ശീര്
സാ വഹിക്കുന്നു, പ്രതിഭാ ശാലികളുായ ഈ ഉള്ളി
കരംക്ക ഈ ഗ്രജകചവാസം സാധാരണ വിഭ്രാ
ത്മികരംക്കണ്ണിപോലു നീഞ്ഞുനില്ലെന്നതായിരിക്കു
കയില്ല.

ബാമദേ. ശ്രീ! തൊനാം അങ്ങിനെതന്നെ വിചാരിക്കുന്നു.

സാദി ആക്കയർ നോൻ ഒങ്ങപ്പുത്തനു; ഓതിച്ചീംത്ത
ലൂതാ ഒങ്ങ കാലഘട്ടിനകം വിഭ്രാസന്ധനാനായ
ഈ ക്രീക്കളിട ലാസ്തനാസൈന്യവും ഭാഗ്യവാഹാരാ
യ ദേവകീവസുദേവന്മാഴ്ച് അനംബവിക്കവാൻ സം
ഗതിവരുമെന്നു.

ചെമുള്ളു. ആ ഹാ! തൊൻ തൃതാത്മനായി.

(ഖലരാമം ശ്രീതൃഷ്ണം ഗ്രജപതിയുടെ അട്ട
ത്രാചെന്ന തൊഴുതുന്നിൽക്കുന്ന)

ആരു. ദേവി! വുദാവനത്തിലും മധുരജിലും ഉള്ള അ
മഹാശാപ്പോലെ തന്നെ ഹവിടേയും തേജസ്സംക്ഷേ
ംമമയേ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു.

പതി. (രണ്ടുപേരേയും ആലിംഗനം ചെയ്തു തൊണ്ട ഇട
റിക്കോഞ്ച്.) ക്രീകരണ്ട്! ഈ അത്രുമത്തിലെ വി
ഭ്രാത്മികകളും എൻ്റെ മക്കൾതന്നെ. അവ

രിൽ പ്രസ്തുകിയും നിങ്ങൾ രണ്ടിലേപ്പെയം എന്ന് കുറഞ്ഞില്ലാണ്
കണ്ണില്ലാണ് കളിഞ്ഞാണ്

ബലരാ. ഒഗവാനെ! രുദ്രാവനത്തിലും ദയുരചില്ലും തെ
ജീവിക്കും ഓരോ പിതാവുണ്ട്. അവരെപ്പോലെ
തെങ്ങുംകും ഇന്ന് ആത്മരുമത്തിലും തെ പിതാവി
നെ ലഭിച്ചിരിക്കുണ്ട്.

സാന്വി. (ആചിംഗനം ചെയ്തു തൊണ്ട ഇടരിക്കൊണ്ട്)
ഉണ്ണികളും! നിങ്ങൾ രണ്ടിലേപ്പെയം എന്ന് ഓന്നന
സ്വന്നാനങ്ങളാണ്⁹

പദം 7 ദിന്തുന്മാനിതൊടി=തിസ്റ്റാതിസ്റ്റപകം

രാമ! മഹേ! പുഷ്ടകമിള്ളകിമേ
കോമലമീവാണി പ്രേമവിധാകിനി.
ഇന്ന് മധുരാമുതമൊഴിയോട് സംഖ്യാ
ഹഹാ! നഹാ! സുപചനമിഹബ്രഹ്മംവദമെ.

(രാമ! മഹേ!)

ഒമ്മതുയ! അഞ്ചിന രാമതുസ്ഥിനും സമപ്പിച്ച
ഇന്ന് പുസ്തകിനം എന്ന് യും ദേഹിയും ജീവി
തയ്യാതയിൽ കോത്തുകട്ടപ്പെട്ടു ദിവസരത
ഇംഗ്രേസിൽ നെന്നു നായകമണിയാണ്. മെമ്പ്രേയനോട്
തൊന്തരപക്ഷിക്കുണ്ട്; ഉണ്ണികളിടെ വില്ലാഭ്രാസ
കാലംവരെ ആത്മരുമത്തിലെ ആതിപ്രാം സപീകരി
ക്കുണ്ണെമെന്ന്.

മെമ്പ്രേ. അവിട്ടതെത്ത ആത്മതേപാലെ. എന്നാൽ എന്ന് കാഞ്ഞും തൊൻ ഇറന്നപായും. ആത്മരുമത്തിൽ പ

തിവുജ്ഞ കണ്ണ കായ്യുള്ളം കിഴങ്ങുകളും തിന്ന പത്ര
ക്കണ്ണലുപ്പാലെ ഇവിപ്പുണ്ട് ഈ മെത്രയൻ
പ്രീതിക്രിസ്ത്. ഈ വയസ്സുകാലത്തു ചടിക്കബാൻ
പ്രധാനം. മെത്രയൻ സാപ്പാട്ടരാമനാണ് നാഡി
ക്ക് പാലടയാ പഴപ്രമമനോ കുടിയേ കഴിയു.
ഈതിന്നായക്കമുണ്ടോ.

പത്രി. (പിരിച്ചുകൊണ്ട്.) മെത്രയൻറെ ഇഷ്ടംപോൾ
ലെ പഴം നാടക്കാ പപ്പടവും കുടി ഒരക്കിണ്ടതെ
വാൻ തെങ്ങലൂടുക്കമുണ്ടല്ലോ.

മെത്രേ. ഓ അഹാ! എന്നാൽ ഭൂവിംഗതനോ താമസിച്ച
കൂട്ടാം.

| സദിച്ച. അവി! മധുരാപട്ടണംനിൽ നിന്തുസ്ഥിയായിക്ക
ഴിന്തുകുട്ടനാ ദൈഖാണ് നമ്മട മാനുനായ
അതിമി.

(ആശിയറയിൽ.) ദേവാനന്ദ! സന്ധ്യാവദനത്തി
നും സമയമായിരിക്കുന്നു. എന്തുകാണ്ണുന്നാൽ...

ഈറ്റം. 6 സ്ത്രിക്കയവള്ളിപ്പം ഗ്രാമമുസപ്പള്ളിപ്പം
വടവിവാദിത്വിക്കീര്യാനുമന്തിൽ ഇപ്പലിക്കേ
യടക്കിതിരക്കാടിവിളക്കായ്ക്കീൻ ലോകത്തിൽ
[ഭാഗം-

നടിമയിലണ്ണയുന്നതു ഭാഗമാനസ്തുമാണ്.

മെത്രേ. (പിരിച്ചുകൊണ്ട്) ഹാ! ഹാ! രാമതൃഷ്ണനാരകക്കിട്ടു
കയാൽ വിള്ളാത്മികരം ആനന്ദങ്കാണ്ടു മതിമര
നും ഈ സന്ധ്യാകാലം ഭോഷിക്കകയാണ്.

സാമ്പി. ഫുനാൽ നാം സന്ധ്യാവദനത്തിനായി ഒരു
ചോട്ടക.

രണ്ടാംരംഗം കഴിപ്പിട്ടു.

മുന്നാം റംഗം

അതുകേൾപ്പെ സമാധാനം.

(സിൻ ഉദ്ഘാസ..)

(രണ്ട് വില്ലാത്മീകരം പുക്കൊട്ടകളിൽ ഏവരുടേങ്കുകളിൽ
വഹിച്ച പുചരിച്ചുകൊണ്ട് പ്രവേശിക്കുന്ന.)

പദം 8. (ഇംഗ്ലീഷ് നോട്ട് മറ്റ്:)

പല്ലവി. മില്ലവല്ലി! ചെവവരത്തി! മല്ലികാരതല്ലി! തൃജിസി.
വെൽകു! വെൽകു! നിങ്ങളുണ്ടോ!

ചാരണം. ഉല്ലാസംപൂർണ്ണപ്പൂനാളിൽ
എല്ലുക്കുമ്പരില്ലാജാഡി നല്ലുള്ളവപ്പുവാജാഡി
നിങ്ങൾക്കാംഗ ഭംഗികളായോ.

പിച്ചിവള്ളി! തെച്ചി! ചുള്ളി!
മെച്ചമലരി! നൽമെടി! യദിച്ചുപുലരികൊച്ചു

[ലക്കം;

സപ്രക്കാഞ്ജാഡി വാഴുകയോ.

കാനാമൻ. സവേ! സ്വഭാമാവെ! നോനൊരു സംശയം ദേഹ
ഒക്കെടുക്കോ

ஒக்லூப்பிள்ளி: சிறீக்குத்துறை தேவைக்கூடியது; ஆராணிக்கூடியதால் என்னக்கூடியது என்று மூலமாக வீட்டுஷ்டுப்புத்திருக்கிறது.

மெற்ற. ராமதூஜமால் அதற்குமதில் விழுாத்மிகங்களையிருப்பது ஏன் கொடுமையா?

ஸ்வாமாவு. ஶரி ஏதுமாஸம் கഴிவிடதிருக்கின்ற அரசே?

மெற்ற. அவச் சுநாஷன் அதற்குமதில் ஏன் ஏது தாய உள்ளது வாயிடுமா? அரசே?

ஸ்வா. நூற்றுமூலாண்டுகளை?

ஏதான்தே; ராமதூஜமாலா ஸுமாரு. மாற்றுப் பிலுப்பன் ஸுமாரிப்பாகி கூடுமையானால் ஏன் ஏதான்தே பூத்திராத்தி காலான் என்னாலும் மரத்து விழுாத்மிகங்களை ஸுமார்பூத்து பூரியுமிலும் ஞானி நேர நோன்று. நீ ஏதுமாஸம் என்ற ஸுமாரிக்காலிலு அரசே?

ஸ்வா. (விரிசுகாங்கு) ஹ! ஹ! குலபதிகைவையை ராமதூஜமாலில் பூத்துக் கூத்துப்பதி? ஏன்ற ஸு பக்ஷலே? பரவு!

மெற்ற. அவச் சுதாகும் க்கூத்துப் பூத்துப்பதி. ஏன்னிடா?

ஸ்வா. அவச் சுதாவிசைக்கலைப்பால் உடனே பரிசு தீக்கிவான்.

மெற்ற. ஏவாய்த் தழக்கங்களைப் பரிசுத்திர்த்துக்கடனோ?

ஸ்வா. நழக்கங் அவச்சில ஸரயிக்கமக்கில் அதுவாறு என்னையைமேயுத்தி. பக்கை நழக்கவரைத்து

கீதி கூது யாத்திரிச்சித்தித்தித்தி; கூத்துவிஜூத். கூத்
இப்புச்சிலை உஷ்டுமின்றுடை.

எனக்க. ஒரி மத்தூவிலாயி. அது வான்முக கைவிவசங்
ஒரேபத்தில் பூமியூரா ராமநூல்லூரா
தொழுப் பைவக்கு நாக்கு வெல்லித்திரிக்குள்ள
கிழே? ராமநூல்லூராக்கு கை பூவழுப் பேசிது
கொள்கித்தனா அது டாங் கிலாரேவேவோலை
உரத்து காஷிகரை; ஏதிஸ்து இளைத்துவுறிழுவு உரு
ஷுவரை முறுவாஞ்சுவு ஹுபுபுறுவந்து முஜர்தின்
ஊத்து ஜவாரவாபோலை மாங்குப்பாயி.

(பீரித்து காணக்) அரண்ணிக்குவாஸ்" மத்தூப்புப் பு
வேதிசிறு ஸிற்க்கும்பு! ஸிற்க்கும்பு ஸிற்கும்
நை விழுத்துமிக்குப்பூநை விவாலிக்கூட. அது
வந் அந்தி மாங்குவாராஸ்.

(அங்கியிருக்கி) பிக்குனா ஶந்தும். எஃ! மா!
மோ! தீங்காத மாரிபூங்கா! (பிங்கீ பிக்கு
குனா.)

விழுத்துக்கு (ஒகுடு பாரிதுமித்துக்காளக்) ஏன்னாஸ்'
அதுதுமத்தின் விழுதுமாய கை ஶந்தும்!
(விணக்க அங்கியிருக்கி பிக்குக்கூக்கூக்கு) மாரி
பூங்கா! காலிக்கூக் காஷிக்குப்பு. மாரிபூா! வலு
காடுபும் பாரிக்குத்துக்குவாஸா?

(பூர்வாமா: ஏது! அதுதுமத்திலுக்காராஸ்' ஹு கஸ்வியு
க்காது?)

(അംഗീകരിയിൽ) അതാടക! പായുന്നത്? ജരാസന്ധമഹാ
രാജാവിന്റെ അതജ്ഞന്യാബന്ധ!

മെരയ്ക്കു. സുദാമാദേവ! ജരാസന്ധമഹാരാജാവിനെ ഒ
മെരയ്ക്കു. സുദാമാദേവ! ജരാസന്ധമഹാരാജാവിനെ ഒ

ശേഷ കേരംവിയുണ്ട്.

സുദാമാ. ഇരിക്കേണ്ട. അറുക്കൊണ്ടെന്താ?

മെരയ്ക്കു ഇതാ! ചിനക്കു ആരും ഇഞ്ചേത്തിക്കഴിഞ്ഞു.

(ഭാലക്കടയാളം വിശ്രായുമായി ഒരു ഗ്രൂപ്പമന്ത്രം
പ്രവേശിച്ച ചിനക്കിക്കണ്ണു്.) മറിനാലൈട്ട്!

മെരയ്ക്കു. എന്താ! ഇഞ്ചേത്തിനു ഭാഗ്യംണ്ടാ?

ഗ്രൂപ്പമന്ത്രം മാറിനില്ലോന്നു് പറഞ്ഞതു് കൂദാരതംകെട്ട
തീവ്രാജാതി! ജരാസന്ധ മഹാരാജാവിന്റെ
അതജ്ഞന്യാബന്ധം.

സുദാമാ. ജരാസന്ധവിന്റെ അതജ്ഞന്ത ഇവിടെ അല്ല. ഇത്
അവന്തിരാജുമാണു്.

മെരയ്ക്കു. താൻ അതാരയാണാട്ടുന്നത്? ഈ അത്രുമത്തിൽ
മുഗജാതിയെപ്പോലും തീണ്ടുക പതിവില്ല. എന്നി
ടി വേണ്ട മനസ്സു ജാതിയെത്തീണ്ടവാണു്?

ഗ്രൂപ്പ. (ചുറുപാട്ടം നോക്കിയിട്ടു്) ഓ! ഏറ്റാ! അവ
ന്തിയിലേക്ക് എത്തിക്കഴിഞ്ഞെന്താ? അവിടെ എറ്റ്
തെമ്മാടിക്കുണ്ട്! ജരാസന്ധ മഹാരാജാവിനേയും
അവിടെത്തെ അത്രുതിനന്നായ ഈ കൂശാനവിനേ
യും അറിയാത്തവർ ഭ്രമിയില്ലോണു്?

സുദാമാ. (ചിരിച്ചുകൊണ്ടു്) ഉണ്ട്. ടൈഡ്സ്ടൂണ്ട്.

കൂശാന. (വിചാരം) ഈ ചിഞ്ചുകൾ ശോസിച്ചുകു ക്രൂഷകൾ

നു ഇതിയല്ല എതായാലും അട്ടത്തുചെന്ന ഫോ
ഡിക്കെക്കെന്നു. (അട്ടത്തുഃഷ്ഠിന്.) ഈ അത്രും
ആരുദ്ദേതാണ്?

സുഭാമാ. ദിവാൻ സാങ്കീപനി മഹാശിയുടെ.

കൃഷ്ണ. അയ്യുടാ! തോൻ സാങ്കീപനിയുടെ ആത്രുമന്തി
ഡേക്കു താന്നയാണ് പുരപ്പുട്ടൽ.

സുഭാമാ. സംഗതി?

കൃഷ്ണ. ഏതു? സംഗതി കൂറ സപ്രകാഞ്ചമാണ്. കട്ടികളു
റിവാൻ പാടില്ല.

മെരുത്തു ആത്രുമന്തിൽ കട്ടികളുറിയാറു സപ്രകാഞ്ചമോ
നാമില്ല.

കൃഷ്ണ. ഇതെന്നായപറ്റവും! വഴിയിൽനിന്നു തെററുടാ!
മെരുത്തു: വാഹോ! വഴിയിതാ! കാഞ്ചും പരഞ്ഞു.

കൃഷ്ണ. എന്നാൽ പരഞ്ഞാം; പക്ഷേ.....(എന്ന ആത്രു
മന്തിലേക്കു നടക്കണാം)

സുഭാമാ (തട്ടെത്തുചുക്കാണ്ട്) പക്ഷേ..... ആത്രുമന്തിൽ
കട്ടപ്പുണ്ട് നീങ്ങെള്ളുടെ സമമതം വേണാം.

കൃഷ്ണ. അയ്യോ! ഇവവരുമൊന്ത് തോൻ കുഴഞ്ചി കട്ടി
ക്കൈ! നീങ്ങെ ശ്രൂക്കുടയും, നീങ്ങെള്ളുടെ സഹാ
യമാണാണാൽ മഹാശിയെക്കണ്ട് എനിക്കു വേഗം
മടങ്ങാം.

മെരുത്തു. ദിവാനാന കണ്ണിട്ടുള്ള കാഞ്ചും എന്നാനൊന്നു
പരഞ്ഞു.

കൃഷ്ണ. ഇരാസന്ധമഹാരാജാവിന്നു രഹാജന്നാപത്രരം

കൊണ്ടാണ് തോൻ വന്നിരിക്കുന്നത്.

സുഭാമാ. റെറി. അതുൽതാപത്രതിലെക്കാൽമും?

കുഞ്ചാൻ. അയ്യോ! വിഷമം. ഇവർ വിടുന്ന ഇതിയപ്പേ.

അതിന്റെ ചുതകം തോൻ പാന്തത്തുകാം. മധു
രയിൽ നിന്നു തങ്ങളിലെ കാരണാവത്തിന് കുമ
കഴിച്ചുകൂട്ടിയ രണ്ട് ഇടയ്ക്കുടക്കുന്നാർ ഇത് അത്
ആമൺകിൽ വിശ്വാദ്ധികളായി ചേരുവാൻ വരുന്ന
ഒന്നാൽ. അതിനുള്ളിൽ. നിരോധനകൾപ്പന്നാണിൽ
മെത്തുപ്പ്. (വൈഡിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ട്.) ഗ്രാലം കഴിഞ്ഞി
ടാനോ പണ്ണാര വിശ്വന്മുന്നത്?

സുഭാമാ. (ചിരിച്ചിരിക്കൊണ്ട്.) ഇരാന്നുണ്ടെന്നു അതുൽതാപാ
നം ഇവിടെ ഫലിക്കുകയില്ല. രാമകൃഷ്ണനും ഈ
വിടെ വന്നു ചേരുകഴിഞ്ഞതു.

കുഞ്ചാൻ. കുപ്പും! അതുപുരം തിണ്ടിത്തൊട്ട് വശമുാക്കി. മലി
നം! ഫോംകഴി കപ്പുകഴിഖാക്കി. സാളുന്നാമം
വെക്കേണ്ട ദിക്കിൽ പൂളക്കായ്‌വെച്ചു. എന്നു
മനസ്സിലായില്ലേ കട്ടികളേ?

സുഭാമാ. മനസ്സിലായി. രാമകൃഷ്ണനും ഇടയ്ക്കുന്നാർ അബ്ലൂ
ക്കിൽ വെറും ശ്രദ്ധാത്മിക്കായാൽ തന്നെ എന്നു
ണ് ചെവശമും?

കുഞ്ചാൻ. “ശ്രദ്ധക്കുരാംയുക്കരം മുരതഃ പരിവജ്ജയയൽ”
എന്ന വിപ്രസ്ഥി പഠിച്ചിട്ടേല്ലോ കിഞ്ഞിരം?

സുഭാമാ. അങ്ങനെ സകലിക്കുന്ന ശ്രദ്ധവക്ഷണമാനം വാ
ന്നുവരുത്തിൽ രാമകൃഷ്ണനും ഇല്ല. അവർ സാധാ

രണ മനശ്ചരിൽ കാണാതെ ബുദ്ധിശക്തിയും
ദേഹശക്തിയുമാണ് വോക്രതിൽ പ്രത്യക്ഷമാ
ക്കാനത്.

എംഗാന, ഓ! ഭോ! ബുദ്ധിശക്തി!

പദം. 9. (മാർത്തിൽ കണ്ണ കനികളേ എന്നമട്ട.)

അംഗാണം മറിഞ്ഞടൻ.

ബുദ്ധിശക്തികൊള്ളാമെത്തും മുവർക്കി

നിത്യമായ് കൊള്ളിച്ചെല്ലാൻ — പട-

പുത്രമാരിപ്പിള്ളിൾ ഗോക്കലത്തിൽ ചെങ്കു

വാത്രത്രയോ സുപ്രസിദ്ധം !

കട്ടിപ്പേ കവന്നില്ലേ കണ്ണത്താണ്ടാനാി—

കട്ടനാക്കിള്ളി തൃപ്പിൻ — അതി—

നൊട്ടുകുറയാതെ ജൈവ്യുനാത്തമാടി—

ചൃക്കനും തത്തുററപ്പാ.

ഇതാണോ ദ്വാദശിശക്തി?

(ഒന്ന് മട്ട്.)

കൊള്ളിപ്പീയാക്ഷപം, ചെവവൻിർച്ചപ്പിള്ളിത്തിൽ

‘ മുള്ളി കളെനാവണ്ണാ — പുകരി—

നാളളി മഹത്പ്രമാറ്റുനാവനത്തിലി—

പിളളികൾ കാണിച്ചിപ്പി?

ഹാ! വഷ്ടാധാരയിൽ ഗോക്കളിംഗോപയം

പാവഞ്ഞരം മാഴ്ക്കേന്നരം.

ഗോവല്ലനക്കട ഗോവിഞ്ഞൻപൊന്തിചൃം—

രാവാത്ര കെട്ടിപ്പേ?

എംഗലേരി. ലോകത്തെ അട്ടിമറിക്കേണ്ണനാ പല ക്രത്തു
അപരി അടങ്കിയ ഗംഗിരമായ ദേഹബലവും എൻ
ഗാധകായ മനോബലവും ആ തെമ്മാടികർക്ക്
ഞങ്ങൾ തൊറും സമ്മതിക്കുന്നു. ആ പൊള്ളിൽ
വെള്ളേഴ്ത്തും രാമനിരക്കു? എന്നാണുവൻ്റെ മറീറാ
യ പേര്! ഹച്ച...ഹച്ച.

മെഴ്യു (ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) അതേ ഹലയരൻ.

എംഗലേരി. ശരി. ഹലയരൻ, തേരേഞ്ഞാലും ഫേറി നടക്കുന്ന
വൻ! അവനെ ആരുളുമത്തിൽ കയറ്റുകയല്ലോ ഡേ
ണ്ടത്. അവനു രണ്ട് റല്ലി കാളക്കളും വാഞ്ചിക്കു
ടക്കുന്നും. ആളിമന്ത് ക്രമിക്കിളിച്ചു തുച്ഛിയണ്ടാഹാര്ത്ത്.
സൗമ്യാ. (ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) ഏന്നാൽ തുച്ഛിയാണു?

എംഗലേരി ആ കമ്പിപ്പനാലു? കമ്പിപ്പൻ തുച്ഛുൻ! അവൻ
നല്ല നാഗസപരം. ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നും. വല്ല
പാട്ടുകയറ്റുരിക്കും പാറം.

ജൈതു. അരുങ്ങേ ക്കാരാണു് രാമതുച്ഛിയാരോടു് ഇതുണ്ണാ
ശ്ശ വിരോധം?

എംഗലേരി ഏനിക്ക് വിരോധമൊന്നും ഇല്ല. അവയുടെ ഇംഗ്രേഷിയിൽ ദോക്കത്തിലേക്കു അനന്ത്രകരമാ
ണ്ണന്നു് തൊൻ വിളിംബുരപ്പുട്ടുരുക്കയാണു്. അ
മൂവനെ തൈക്കിക്കൊന്നു ആ മഹാപാപികളെ
നാട്ടിൽ വെച്ചുക്കാണു?

(നാല്പാട്ടംനും പരിഭ്രമിച്ചുകൊണ്ട്) അവൻ
മന്ത്രപ്പരം ഇംഗ്രേഷിയിലും മറ്റാനുനിൽക്കു

നാഡ്യാദ്യാ? മല്ലഞ്ചമാഡി ഇന്തി പിടിച്ച അ
ഭക്തസമരതിൽ ഈ സിംഹക്കുടികളിടെ പറാ
ക്രമം നൊന്നിനം കാണുന്നു. (എന്ന ശ്വാസം നോ
ക്കി പേടിക്കുന്നു.)

സുഭാമാ. ഈതും ദേശവേണ്ടാ രാമതുംനാരെ?

എംഗാ അംഗു! ദേപ്പുടകാതെ കഴിയേണ്ടോ? ഇരിക്കേണ്ട
കുടിക്കേണ്ടോ! നിങ്ങൾ രാമതുംനാരെ പേര് ആടി
പറയാതോ. ഈ അതജ്ഞാപത്രം കൊടുത്തു ദേ
രബട്ടി വാങ്ങുന്നു. നാം അതുംനാഡിലോകം ഒപ്പാ
വുക.

മഹാരാജാ. അതു വോണ്ടിനാണോ തോനുനാതാ?

എംഗാ. വേണ്ടാം. കുടിക്കാലോ! ഇരാസന്ധൻറെ ക്ലീനിംഗ്
ഓർ

സുഭാമാ. വേണ്ടാം. ഈ അതജ്ഞാപത്രം തൈപ്പിംതുനാ ഈ
വിടെ വെച്ചു നിശ്ചയിക്കുന്നു.

എംഗാ സംഗതി പറയു.

സുഭാമാ. പറയാം. കേൾക്കുന്നു. പഴയ മാരുപിനെ പിടിച്ച
നിരുത്തുന്ന ധാർമ്മാധിതിക കക്ഷിയിലാണ് കഴാ
ഞതെ കംസനം ഇന്നാവെന്ന ഇരാസന്ധൻ, സാലപന്ന
മുതലായ രാജാക്കന്നാഡം. പുതിയ ഉൽപ്പത്തിജ്ഞ
കക്ഷിയിലെ ഒരു ആത്മബാന്ധുനാണോ തൈപ്പിംതുനാ
കലപതിയായ ശ്രീ സാമീപനിമഹാദി. വളർവ്വ
നാ ഉൽപ്പത്തിജ്ഞതയുടെ ശാഖവംബുമാണു രാമ
ആദ്യനാർ.

കുശാന (കോപദിത്താട) നിന്റെ ഉല്പത്തിജ്ഞത്പരമെയും
രാമചീജ്ഞമാരേയും തവിട്ടുപൊടിയാക്കണ, =ക്ഷാത്ര
വിഞ്ഞായ ജരാസന്ധൻറെ അതു ഗദ.

സുദാമാ, ഏന്നാൽ ജരാസന്ധൻറെ അതു ഗദയെ പരിച്ഛു
ചീതുവാൻ ഒരു ഭീമഗദ വയനാത് അനേനാരം കാ
ണാം. (മരിത്തരോക്കിക്കൊണ്ട്) മെരയ്ക്കുലു!
നി കുശാനവിജന്റെ ഉപദേശങ്ങളെ രൂലിക്കാ
തെ എങ്ങോട്ടാണു നോക്കുന്നത്?

മെന്തൽ. അതു കാട്ടിന്റെ മാവിൽ അതുരാ നില്ക്കുന്നതായി
തോന്തി.

സുദാമാ, എന്താ! ബലരാമനായിരിക്കുമാ?

കുശാന, എ! എ! അതു വെളേളിൽ രാമനോ? അദ്ദേഹം!
അതുജന്താപത്രവും നേനം വേണാം. തൊൻ വേഗം
ബന്ധാക്കണം. (നാലുഭാഗവും മരിത്തരു നോക്കുന്നു.)

മെന്തൽ. അഞ്ചുനേന്തി! എങ്ങനൂറുമത്തിൽ എന്താണ്ടു താമ
സിച്ചാത്രക്കാണ്ട് ബലരാമൻ ഇങ്ങോട്ടി വന്നുക്കു
ഡോ എന്നായ ശൈ.

കുശാന അദ്ദേഹം! അതു ഭീമൻ! (ഒന്നും മരിത്തരോക്കി
ക്കൊണ്ട് ഭയപ്പെട്ട പായുന്നം.)

സുദാമാ. (പൊട്ടിവിരിച്ചുക്കൊണ്ട്) എന്നെന്നായ ഭയമാണി
തങ്കുന്നോ? അവിടെ നിന്മക്കു. ഇനിച്ചാൽ മരണം
തീര്യമല്ലോ?

കുശാന. (മരിത്തരു നോക്കിക്കൊണ്ട്) അദ്ദേഹം! ഇപ്പോൾ
ഓരോ ഇവിടുന്നോ? എന്നെന്റെ ഉണ്ണിക്കളും! (പേടി

- ചു വിരക്കന്.) ഈ രണ്ടുക്കളുടെ തലാശം സത്രം, രാമതൃഷ്ണനായാൽ നാമം കേൾക്കുവാൻ എൻ്റെ ജീവൻ പിടക്കുന്നു. തൊൻ ചോധ്യുള്ളതാം. തൊൻ വന കാര്യം മിണ്ണാതെ. (ഫോകാൻ ഭാഷിക്കുന്ന)
- മെരുക്ക് കുഴും! അഞ്ചുനേന്നു! കായന്നും നിരഞ്ഞ രാമതൃഷ്ണൻ നായാട എഴും വെള്ളുയേക്കാർ കോമുമാൻ. അഞ്ചുയുടെ തറവിലുാരന്ന നീക്കു.
- എന്നാൻ, നിങ്ങൾ ദയവുംചെങ്ങും തൊനിവിടെ വന കുടെ ആരോട്ടും പറയുന്നത്. തൊൻ എങ്ങിനെയെങ്കി ലും ഈ അവന്തിരാശും വിട്ടുകൊള്ളിട്ടേ. (എന്ന ഓടിപ്പോക്കന്.)
- സുദാമാ. (ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) മെരുക്കുല്ലും! അഖാളിട തമാ സേ എങ്ങിനെ?
- മെരുക്ക്. (ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) അന്യവിശ്രാംതിന്റെ കോമാളിഞ്ഞം! അസുലാഹി! എന്നാലെന്നീക്കു ഒരു പകാരമാണു് അയാൾ ചെയ്യുന്നു്, ഈ സംഭാഷണം എന്നീക്കു രാമതൃഷ്ണനാര നല്പതിന്റെ മനസ്സിലാക്കിത്തന്നു.
- സുദാ. (മെരുക്കുലെൻ്റെ കൈ പിടിച്ചു കുലക്കിക്കൊണ്ട്, ശരി, സ്കൂൾത്താ! ശരി, രാമതൃഷ്ണനാർ സാധാരണ നാ വിശ്രാത്മികൾ അല്ല. അവരുടെ മാഹാത്മ്യം ഇനിയും നമ്മുടെ കണ്ണറിയാം. ആക്രൂഢിശ്രീലേക്കു ഫോറുക്.

(എന്ന റണ്ട് പെരും പോകൻ)

മുന്നാം നംഗം കഴിപ്പത്തു.

—:0:—

നാലും റംഗം.

പത്രീനിഡിയാഗം.

(സ്വിന്ന് അതുമാം.)

(സാമ്പിപനിയുടെ പത്രി പ്രവേശിച്ച്.)

(ഫോറീസ്റ്റിനിൽപ്പാദം ഏന്ന മട്ട്)

പദം 10 പല്ല. എനിക്കിക്കെട്ടുഭയം റന്നിക്കും നയം,
അങ്ങൾക്കു ശ്രീരാമ! സ്ത്രീ!

മരഗം, കന്തൽനീഡുക്കിലു ജപലിക്കാതിരിക്കുവെ
എനിക്കിക്കെട്ടം കന്തൽ മനസ്സിൽ കയറ്റായാം
കന്തത്രാരന്നാം കിട്ടാതൊല്ലാം ജംരത്തി —

ലനങ്ങാതിരിക്കുമോ. തന്നും വിരകാം (ശ്രീരാമ)

(സൗംഖ്യന നോക്കിരക്കാണ്ടി) ഓ! ഫഹൂ! സമയം
സാധാരണത്തിനാട്ടാതു. വിശ്വാസ്ത്വികരം പഠിച്ച
വിച്ഛ കളിക്കുകയാൽ. അട്ടക്കളിക്കാൻ ആഞ്ഞലിൽ അ
ഡാവക്കുവാൻ സന്തയം ഏറ്റുകൂ. (അട്ടക്കളിൽ
ചെന്നിട്ട്) പാതുഞ്ഞെല്ലും പടിച്ച മുലമാക്കി
വെച്ചിരിക്കുന്നു. കറിക്കുത്തു പദാർഥങ്ങളെല്ലും
തരുംണ്ടാണ്. ഓ; ഫഹൂ; കാര്യം അബ്ദലും തന്നു
വിരക് ഒരു കൊള്ളി പോലും കാണുന്നില്ലോ.

(ബല്ലപ്പട്ട പ്രവേശിച്ച) വിറകില്ലാതെ എങ്കി നെയ്യാണ് മഹ്യത്തുടങ്ങുക! അട്ട ക്ഷേത്രം കാഞ്ഞം ഒഴി തുടർന്നു വെള്ളപ്പിശനായ തൃപ്പൂംഖാ, രാമനാം, സുദാമാ വിനം പ്രഭത്തുകൾ പ്രതിപരിയുണ്ട് അവരെ തത്തനാ വിളിക്കാം. (വിളിക്കുന്നു.) ക്ഷേത്രത്തെ! ബഹു രാമ! (അണിയരയിൽ നിറ്റേബുധം.) ഉണ്ണി! കേരവ! (അണിയരയിൽ)

അനീകു അമേമെ! തൊനിവിടെയുണ്ട്. ചുപ്പുൾക്കു കരെ അകു ലേയാണ് തെങ്ങൾ പഞ്ചാത്തിമാനമായിക്കളിക്കു കയാണമെ!

പത്രി അപ്പോ! ബാലതുഞ്ജീ! ചുപ്പുനേയും സുദാമാവിനേ യും കുട്ടി കൗ ഇവിടെ വരു!

(അണിയരയിൽ) ഇതാ തെങ്ങൾ എത്തിപ്പോയി.
(രാമതൃപ്പൂംഖായം, മെഴുക്കൾവനം സുദാമാവും പ്രവേശിക്കുന്നു)

പത്രി. (കട്ടിക്കു എല്ലാപേരാരയും നോക്കിക്കൊണ്ട്) എന്തൊരു പുംബാമമാണ് നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്? ദേഹമാസകലും വിഷത്രാലിക്കുന്നു!

ബഹു. അമേമെ തെങ്ങൾ കരെ ഇസ്തിപിടിച്ചു കഴിച്ചു. അതുകൊണ്ടാണ് തെങ്ങൾക്കു വിചത്രം.

പത്രി. (പിരിച്ചുകൊണ്ട്) കഠിച്ചുചായുന്ന കുറൻ കാ ഇക്കോട്ടു കുടി ഇസ്തിപിടിക്കുവാൻ നിനക്കു വച്ചി യ ഇസ്തിപിടി? ബലഹാമ!

ബഹു. അനാജവൻറെ ഇസ്തിപിടി അമു കണ്ണിട്ടുനോടു?

மதங் பொட்டிக் குறுக்கூடுதல் குடி அளவில் மஸிறா.

பத்தி. (பிரித்துக்காண்ட்.) ஒன்று! மக்கள்! நினைக்க அரியிகாம் கண்ணுக்கொண்டு வாய்வுபோன்ற அஷ்டா!

குறித் தெளிவானால் வேண்டுமோ?

இஷ்டா. (பிரித்துக்காண்ட்) அந்தக்கூறு சில உரியில் ஒரு கிய வெள்ளுக்கலங் அமும் கொக்கிடையா?

பத்தி. (பிரித்துக்காண்ட்) ஏதான்ற கஜிதா! நீ ஏதானா பாரித்து அஷ்டா!

இஷ்டா. என்ன பாரித்தபோது அங்கே! என்ன அந்தக்கூறுவாது கூற குடி பார்த்து பொய்க்காயியினா. அதேபோல் கேவாஞ்சினா விழித்து வெள்ள ஏட்டு ஏட்டு கூடுதல் கூடுதல் ஸம்மானித்து.

பத்தி. (பிரித்துக்காண்ட்) ஹரிக்கந்த. ஏனிகொருவும் பாரியபோன மக்களே! அந்தக்கூறியில் கயிரி கொக்கி. ஒதுக்கொட்டு கொட்டு வேண்டுமோ? ஹா அதுமுத்தியில் ஏது சிறுமிக்கரி, ஏது ஏது அதிமிகரி ஹவாக்கலூங் கூறினா தெறுாரா கேண்டுமோ? ஹது ஒன்றுக்கு பரியவான் ஏனிக்க வாற்றும் வாயில்.

மெந்தி. அந்தத் திகவிலூங் விரகி கிட்கதிலூபோ அங்கே?

நூதாமா. நூர்திக்கித் தோறி வகுவான் ஹகி ஸமயவுமி ஸி. ஹது அங்கு மாங் ஸமிபித்து

பத்தி. ஹா அசுமதயத்தீநின்போது பரியவான் தனை

എനിക്ക മടിയുണ്ട്. എന്നർ അബ്ദം എൻ്റെ
മക്കളോടപ്പോരുതു മറ്റാരോടു പറയേണ്ട!

ബല. അമുമ! എനിക്കും അനുജനം മുൻദിക്കുളിൽ
പരിചയം വന്ന കഴിവന്തില്ലല്ലോ. ഇങ്ങുവനാട്
കാരമായി.

മുൺ. ഇങ്കാൽ ചെട്ടാൽ വിനക കണ്ണകിട്ടവനം പ്രഖ്യാ
സമ്പ്ലേ? :

(മെമ്പുതു പ്രവേശിച്ച്.)

എന്നാണ് ഒവി! കട്ടികളിലുമായി സംഭാഷണം?

പത്തി. മെമ്പുതു! എനിക്കൊരുബ്ദം വന്നപോയി.

മെമ്പുതു അബ്ദം സുഖാദാക്കാൻ ഈ കട്ടികൾക്കുന്ന
റയാം?

പത്തി. പരഞ്ഞതീരുന്നതിന്ന് മുന്നു കുടനുവോടിച്ചായി?
മെമ്പുതു. എന്നാൽ പരഞ്ഞതാളും. കേരിക്കുടു!

പത്തി. മരുംനംമല്ല വിനക ഒരു കൊള്ളിപ്പോലും ഇവി
ടെല്ലപ്പു. കട്ടികളോടുകൊണ്ടുതുരുവാനാണ് തോൻ
പട്ടാനതു.

മെമ്പുതു. അസ്ത്രധാനത്തിനാട്ടതു ഈ അവസരം കട്ടിക്കുണ്ട്
വിനകിന്നയക്കയോ? എന്നാണിത്?

പത്തി എന്നാൽ രാത്രിയത്തെ ഉക്കിനാം?

മെമ്പുതു ഉക്കിനാം പട്ടിണിതുനാ.

പത്തി. ഇപ്പോൾ വിനക കൂട്ടിയില്ലെങ്കിൽ പട്ടിണി ഇന്ന്
മാത്രമല്ല നാഴേയും പറം.

- ബല. അമ്മ പറയുന്നത് ശരിയാണ്. വിദ്യാത്മികളായ തെങ്ങംക്കു പ്രടിബന്ധം മുതൽ സാധാരണവരെ മുകളിപ്പാസ്ഥാണ്. ഒവക്കേനാൾ മാത്രമേ വിറകിന്ന പോകവാൻ സമയമുള്ളത്.
- എന്തി. ശരിയാണ് എമ്പറുംബാ! ഈ വിറകു കൊണ്ടുവനിട്ടില്ലെങ്കിൽ നാഡു സാധാരണവരെ ആത്രേയം ചുഴിവന്നു ചട്ടിണിയാണ്.
- മെമ്പറു. എന്ത് ശരി? ഇതു ബുദ്ധികെട്ട് പണിക്കു പട്ടി നിർത്തുന്ന കിടക്കണം.
- പത്നി. അഭ്യു! മെമ്പറുംബാ! അങ്ങിനെ പറയുന്നത് ഭഗവാന്തിന്റെയും?
- മെമ്പറു. ഭഗവാന്തിനാറിയുണ്ടോ? വിശ്വപും കടിച്ചു പാച്ചു തിന്നുന്ന പയറിന്റെ കോമാളിന്തം പോരു പ്രിച്ചിരിക്കും.
- പത്നി. മഹാദേവ! മെമ്പറുംബാ നേരംപ്രാണിക്കാരനാണ്. നിങ്ങൾ ആളു പറയുന്നു?
- മെമ്പറു. ആളു നേരംപ്രാണിക്കാണോ ദേവി? ഈ നേരം പോയ സമഉത്തരവും ചെറുകട്ടിക്കുള്ള വിറകിനു വേണ്ടി വന്നാൽത്തരഞ്ഞിലേക്കുയെക്കുയോ? ആന്താണോ ദേവി! ഇത്? ആശ്വത്രക്കും ഫേണമൊരത്തിരും.
- ബല. മെമ്പറുംബാ കുടി സഹായത്തിന് വന്നാൽ തെങ്ങംക്കു ദൈത്യമുള്ളതുണ്ട്.
- മെമ്പറു. ബലമാമ! പട്ടിണിക്കിടന്നാലും ശരി ഈ മെമ്പറുംബാ രഹിപ്പ്. നിങ്ങളുടെ ഈ ചെറുപ്പും

හුණ යුතුයුතුක්, ගුනිකං තෙමෝ? පැක්සු,
වගොකාට.

ඉඩුන්. ගෙමගේතු! අංස්පයුග වාල් කුඩ තෙස්පරාසි
වෙශීම වෙති. ආතු ඩිලක්ස වාස්තුවාත්
තෙපයි ගෙකුවුනු.

චෙන්තු. ඇගාස්පු- නිෂ්පරා පායුනාත්! ඩු ස
සුෂාපමයතත් කාද්‍යකයැකයො? නිෂ්පරාසි
මරිගාසං ප්‍රාගියිභුෂණයො?

පත්‍රී. ඉඩු! ගී ගුරාන් ඩු මහං තපුකිස නාත් කාසර
නැඹු මකගෙ?

බුඩු. අමෙම! දිං පෙනුයුතෙනි ඩුතා තෙපයි ඩු
ස්තුකුවායි අගනු! යුගුපුද්! ඩිරුක කොස්
වගො ක්‍රියු. බතු!

චෙන්තු. අයෙු! ගුවිදා කොස්තුවතාගාසර්? ගුඩී
ගෙ කොස්තුවතාන්?

ඉඩුන්. සුඩාමාවේ! බතු!

සුඩාමා. ඉඩු! ඩුජ්ඩුවතාත් —

ඉඩුන්. ගුගා සුඩාමාවේ! එරාම බැඟා ඩුජ්ඩුගෙ
යො අංමයුග මූජ්ඩිය කරදා ඩුජ්ඩුගෙ
යො තෙයා?

සුඩාමා. ගාස් ඩු රැඳු ඩුජ්ඩුක්කිලුම තෙපුද්දා.

චෙන්තු. කළෙත්! ඩුජ්ඩු මාතුමා! කනිඡු පරිසාග
කරඕියා ගරියුම්ඡුපුව!

බුඩු. ගුගාසර් ගෙමගේතා! කරඕියුදෙයා ගරියුද

അംപിരടിക്ക വീക്കവാൻ തങ്ങളുടെ കരു കിലേ!
എല്ലാൻ. (ചിരിച്ചുകൊണ്ട്.) ശരി. ദൈത്യസ്ഥ്യക്രിയക്രൂ. ഒട്ട
വിൽ ഒരു വൈദിച്ചുവും കാണാം വത്ര!

മെതരൽ. എല്ലായും എന്നും വരും. (എന്ന് അനുഭ്ബവി
നെ മുഴുളുടിക്കുന്നു.)

കീഴ്സ്. (ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) ശരി. അഞ്ചിത്തെന്നും ദേഹ
ആം പുറത്തുവരേണ്ടത്.

മെമ്പ്രേ. (കോപ്പേതാട്.) എന്നൊരാപ്പത്താണ് ദേവി!
വലിച്ചിട്ടുന്നത്?

പത്രി. എന്നർ അബ്ദം പിഗവാനറിയുന്നതാണ്, അപ്പ
രം തൊൻ അടക്കാളങ്ങിലേക്കു ഷോകട്ട. (എന്ന
ഷോകനു.)

ബല. മെമ്പ്രേക്കൻ അവലുണിപ്പുടാതിരിക്കു തങ്ങൾ
ധോക്കട്ട.

(കട്ടികൾ പദം പാടിപ്പോകുന്നു.)

(ഇംഗ്ലീഷുന്നാട്ടഃ ശീകാരമുഖ്യാക്കാ എന്നമട്ട്)

പദം 11. ഉത്സാഹമ്പുരുഷരും പെണ്ണുജ്ഞവരും

സത്യസഹായകമ്മയീരി! തന്നോൻ വഞ്ഞം
വരിക തസ്തികിന്നും താനായ് നീക്കാം ചുണ്ണം,
വേഗം സത്ര്യന്നും.

പാരിഞ്ഞുവാമാഴിജേ അരിക്കാം, മെയ്യ

[മെരിയാം,

മംഗളം! മുംഭാ! സഹാ! തന്നോൻ വഞ്ഞം

(ഉത്സാ.)

മെമ്പറു. (നാലുക്കാരേവും നോക്കിക്കൊണ്ട്) കൗൺസിൽ! കൂടി കൂദാപാത്രപോക്കൻ. എത്രുംപോക്കണമെന്നാരിതെന്തു? കൂദാപക്ഷം. റാത്രിമിൽ ഇട്ടി സ്ഥാ കരിക്കവം നക്കത്തുപ്പളിച്ചിച്ചുകാട്ടി എങ്കി നോക്കുകയായി. (അഞ്ചിയറയിൽ ഇട്ടിമുഴക്കം.) മഹി! മഹി! ചെവി അടഞ്ഞുപായി. എന്നൊരു ഇട്ടിയാണിൽ! (എലോട്ട് നോക്കിക്കൊണ്ട്) ആക്കാശത്തിൽ കാർമ്മേഖം പറന്നു. (വിരച്ചുകൊണ്ട്) ഇതാ കൊട്ടക്കാററടിക്കുന്നു.

ഭ്രാഹം 7. ചീരിച്ചീറിയിട്ടു പാവിസമം-

പായുനിതാമിന്നൽ വൻ-

കാററിൽപ്പുടലറിക്കതിപ്പുരു കരിക്കാ

രായക്കാട്ടാനകൾ.

എററിക്കാണ്ണിലിയട്ട് പുളിനിരയും

പോങ്ങനിതെങ്ങും കട്ടം-

മാററിഞ്ഞം! ചരൽ മാറിപോലെ മഴയും

വവിച്ചിരുന്നുനിതാ!

അഞ്ഞും! കാട്ടിൽപ്പെട്ട കൗൺസിൽന കൂടികളിടെ
കമ എന്നോ? എതാങ്ങാലും സന്യാവസനം
കഴിക്കാം.

(എന്ന പോക്കൻ.)

നാലാം രംഗം കഴിഞ്ഞു.

കുറത്താം റീഡം.

രിച്ചുപനേപ്പണം.

[സിന്റ്: വനം.]

(സാദിപനി പാടിക്കാണ്ട് പ്രേരണിക്കുന്ന.)

പദം 12. ആളുവല്ലഭരവി = മുഹകം

സാദി. വിശ്വപ്രാണ ചോ! രാമ! വിശ്വപജീവ ഫഹ തൃപ്പീ!
 വിശ്വപാവന തൃപ്പീ! വിശ്വപാലിരാമ!
 വിശ്വപാലനരാമ! വിശ്വപജീവനതൃപ്പീ!
 ഇയന്താശസത്രുപ്പീ! ഇയരാമ! തൃപ്പീ!

ഹാ! ഹാ! സമയം പ്രഭാതത്തിനാട്ടത്തു. അന്യക്കാ
 രത്തിൽ ഉച്ചവാഗം ജീവജ്ഞപദ്ധതിയെ ഹൃ പ്രഭാത
 തതിൽ സൗത്രം കരഞ്ഞു നീട്ടിത്തിരയുവാൻ തു
 ണി. എന്നു ഹൃ കാട്ടിൽ ഏതു ചുറിത്തിരത്തു?
 ഏൻ്റെ കട്ടിക്കൈ ഹൃനിയും കണ്ണകിട്ടിയില്ലെല്ലാ.
 അതുവോചനയില്ലാതെ ഏൻ്റെ പത്രി കാണിച്ച
 അബവലം മരക്കര കാണാതെ സമുദ്രത്തിലാല്ലേ
 ഏന്നൊ ചാടിച്ചുതു! (ചുറിപാടം നോക്കിക്കൊ
 ണ്ട്.) മഹി! മഹി! സമുദ്രതനേയാണോ ഹൃ
 പൊട്ടിച്ചുടി മലംമോലകളിൽ അലറിപ്പായ
 നോ! ഹൃനാലെ സന്ധ്യാശത്രയ ഭൂട്ടങ്ങളില്ലെല്ലെങ്കിൽ
 ദൂര ഹട്ടിയും കാറ്റും മഴയും? ഹൃപ്പാറി മാത്രം

എല്ല അവ നിലച്ചുള്ളി. ഹാ, ഹാ! എന്നീറ ഉണ്ണി
കം പ്രജനന രക്ഷപ്പട്ടം. (ചുറിനടനാിട്.)
അംഗ്രൂ! മെമ്പ്രേഷൻസം കാണുനാലില്ലോ. അ
ദ്രോഹവും തിരഞ്ഞെ വഴിരെ മുരം പെട്ടിരിക്കാം.
(വീണ്ടും ചുറിനടനാിട്) കട്ടിക്കല്ലൂത്തനു വിളി
ചുനോക്കാം, കണ്ണത! ബുലരാഡ! (അണിയരയിൽ
നിറ്റുണ്ട്) ഉണ്ണി! മാധവ! (അണിയരയിൽ നി
ര്റ്റുണ്ട്) അംഗ്രൂ! ഒരു ശമ്പുവും ഇതു വെളിച്ചും
തിരിക്കാം അല്ലെങ്കിൽ കേരംക്കുനാലില്ലോ. (തൊ
ഴുളുക്കരഞ്ഞുകൊണ്ട്) വത്സ! വാസുദേവ! മുരാം
വന്നതിൽ എത്ര കറിന്നാലോയ ആപത്തുകളും
സംപ്രാ ഉണ്ടാക്കത്. അവയെല്ലാം കടന്നചൊടി നീ
യാലു മകനെ അപ്പുന്നമമാരെ രക്ഷിച്ചുത്! മുല
നായ ഇന്ത സാദീപനിയെ എന്തിനും ഇങ്ങിനെ
പ്പോരിപ്പിക്കണം?

സാഡി. പദം 13 (ഭിവൃദ്ധിശനം തരലാകാതാ എന്നമട്ട്.)
പല്ലവി. ഭിവൃദ്ധിശനം തരികാ നീ ഹാ! വചനം കണ്ണണി!
അ. പ. ഇങ്ങംനിവനിഹ കണ്ണിൽനിരത്യുമ

അനാവുകയാണെന്ന് നേരും (ഭിവൃ.)

മരണം, ദേവകിന്നുന്ന! ചന്ദനഗ്രന്ഥം

തുവിചയഴം തവമേനി

ഹാ! പ്രജാരാത്യും വേവുകശാ തോൻ

ശ്രീവസുദേവൻ പ്രോഖ

(ഭിവൃ.)

(എന്ന പാടിക്കണം വോക്കം.)

ബേംതേ. (പ്രവേശിച്ച്) റാമ! കുല്ലു! റാമതുല്ലു! റാ! കു
ല്ലു! എന്നർക്ക് പൊന്തല്ലീകരിക്കാൻ നിങ്ങൾ എവിടെ
അണ്ണപും മറ്റെതുപോയത്? കാരാഴിഞ്ഞാവ
കിലും കാർവല്ലീന കാണന്നില്ലെല്ലാ റാ! കുല്ലു!
നിരപരാധികളാഡ അതുല്ലൻ സാന്നിധനിജം
തൊന്തരം ഖനാലെ റാത്രി ഉറങ്കിയോ? എവിടെ
യെല്ലാം അന്നേഷിച്ചു? ആ തുച്ഛപത്രിക്കു ഇ
പ്രസ്താവിക്കു കാര്യാനുകാഡോ? കുല്ലു! ഒരു ഭ്രാന്തി പിടി
പെട്ടപോലെ കളിക്കുന്ന. സംഭവിപ്പനി മഹാശ്വി
യേജും എങ്ങാം കുണ്ഠനാില്ലെല്ലാ. ദ്രവ്യങ്ങൾ!
കുല്ലു! അഞ്ചുംനന്നാനെന്താൽ മാംഗളാണ് കാണിക്കു
നാത്? അങ്ങങ്ങളുടെ തുല്പാദരേവകരം പോലെ
ഒരു ഏതെല്ലാം വഴിക്കിയും തിരഞ്ഞാതു?

ദ്രോക്കം 8. പഞ്ചവ്രദ്ധിയക്കാട്ടകളിൽ ക്കലൻ

നണ്ണവുത്തുക്കണ്ണാലോ ഭേദവൻ! കുപാലാ!
എൻ്റേവത്സി സെസ്പരമമൻ വാനാ
നിന്റെ ചവടിപ്പുംപൊടിയും മറന്തു
(ഈമതുല്ലു; എന്ന വിളിച്ചുക്കാണ്ട ചോക്കന്.)
(പത്രി പാടിക്കാണ്ട പ്രവേശിക്കുന്ന.)

(ആവാദാനം) പദം I2. ആ നന്ദാഭേദവി=ഗ്രൂപ്പക്കം

വിശ്രദ്ധുംണാ മഹാ! റാമ! വിശ്രദിച്ചീവ മേ കുല്ലു!
വിശ്രദിച്ചാവന കുല്ലു! വിശ്രദിച്ചിരാമ!
വിശ്രദിപാശന റാമ! വിശ്രദിച്ചീവനകുല്ലു!
ഒക്കനാണേസത്തുകുല്ലു! ആയരാമ! കുല്ലു!

എന്നും! വാസുദേവാ! തോൻ എത്രപേരെ ഭാവി
പ്പിച്ചു? ഇന്നാലെ രാത്രിയിൽ അതുകൊണ്ടിൽ അതു
രൈകിയും ഉറങ്ങിയോ? ഭഗവാൻ കല്പത്രിയും
മെമ്പ്രേയനം അതുകൊണ്ടിൽ വിട്ട് ഇതു കാട്ടിലേക്കു വ
ന്നിട്ട് സമയം ഏതു കഴിഞ്ഞാ? ഭഗവാനെ! അതു
രൈയും കാണുന്നില്ലപ്പോ. അണ്ണും! തോൻ ഇന്നാ
ലേ രാത്രിക്കെട്ടു സമയം എത്രത്തോടു മഹാപാ
പദ്മാശാ' ചെയ്തു?

ഭാഗം 9. മഹിഷാസുരനിറപ്പ്, മിനാലാം ദംജുഡ്യു ചു-
ണ്ടിരന്മാരും ചന്ദ്രരാത്രിക്കു വായിൽ
തരം പാത്രത്രുക്കനാക്കാതെ തോനെന്നുറ ചുണ്ണു-
ക്കുംപോന്നലു ഒപ്പെത്തങ്ങളും തുള്ളിവിഞ്ഞു.

ഒരുവൻ! തോനുണ്ടോവെണ്ടി? മുള്ളു! മുള്ളു! മുള്ളു!
വനത്തെ കാട്ടിയിൽ നിന്നും രക്ഷിച്ചിപ്പില്ലെ മക
നേ നീ? ഇതു പാവപ്പെട്ടു അഭ്യർത്ഥയെ ഇണിനെ ക
റിന്താപത്രിലിട്ട് ഭയിപ്പിക്കുകയാണോ? മുള്ളു!

മാധവ! (എന്ന പാടിക്കാണ്ടുപോകുന്ന.)

(ദിനൃദിനിശ്ചന്ദ്രം ചുന്ന പാദം തന്നു പാടിക്കാ
ണ്ടു സാന്നിപ്പനി. ഒരു ഭാഗമായും മെമ്പ്രേയൻ
മുഖാഗമായും പ്രശ്വരിക്കുന്ന.)

മെമ്പ്രേ. ഭഗവാനു! ഉണ്ണിക്കൈവിടെ? തോന്തങ്ങൾ പല
ദിക്കുലും തിരഞ്ഞെടുവപ്പോ.

സദീ. എന്നു അംഗീകാരന്തിനു തിരയുന്നു? എന്നു
ഉണ്ണിക്കൈ തിരഞ്ഞെടുക്കണ്ട പട്ടിക്കു!

മെമ്പതു. അന്തേ ഉള്ളിക്കേളു ഇനിയും കണ്ടുട്ടിരിയി
ല്ലോനോ?

സാമീവ. പദം മുൻമട്ട്.

ചരനം. കാനനാത്രവിത ക്രൂരിയേം ഹാ!

കാട്ടമഴമിന്നവു താഴഗാ?

കേരവേ! റാമ! നിങ്ങടെ മംഗളം-

ഗതിക്കൊരു മടക്കമായ് തിന്നോ? (ഭിവു)

(ചുന മോഹിച്ച വീഴ്സ്)

മെമ്പതു. (ഒന്തടിക്കൊണ്ട്.) ഹാ! ഹാ! തുള്ളു! തുള്ളു!
പ്രവാൺ മോഹിച്ച വീണാവല്ലോ! ഞാനെന്തു
വേണ്ട!

(ചുന കർത്തവു കണ്ണടച്ച യുനിക്കസ്)

(ശാഖിയറയിൽ കട്ടികൾ 'ഉത്സാഹയുരസ്യർ'
ചുന പദം വാട്സ്);

മെമ്പതു. (ഉണൻ.) ഭവവാനേ! ആദ്യപബിംഗ്രു. ആദ്യ
സിക്രി. ഉള്ളികളിടെ ശ്രദ്ധം ഇതാ കേരക്കുന്നു!

സാമീ. (ഒന്തടി കണ്ണംതുന്നുകൊണ്ട്.) വാസ്തുവമാണോ
മെമ്പതുഹാ!

(വീണക്കം ശാഖിയറയിൽ പദം.)

മൊട്ട. സംശയപ്പോലൈ ഭവവാനു! ശ്രദ്ധിക്കു!

(സാമീപ്രതി ശ്രദ്ധിക്കുന്നു.)

(വീണക്കം ശാഖിയറയിൽ പദം.)

മെമ്പതു ആ ശ്രദ്ധിവനു? ബലരാമവൻറെ ഗംഗിരാമായ ആ നീ
ം, ദേവകീശ്വരൻറെ ദ്രജ്ജീമധുരമായ ആ ദ്വ

നി, തന്നൊയെല്ല കേരംക്കിനാത്?

സാമീ (ചുഴിനേരുകൊണ്ട്.) അതെ, സംഗ്രഹം നീൻ
എൻ്റെ ജീവദാം ഒരു പ്രഭാതകാലമായി.

(കട്ടികൾ വിറകു കെട്ടുകൾ വഹിച്ച് പാടിക്കൊ
ണ്ട് പ്രവേശിക്കുന്ന)

ഒന്നഞ്ചു. (ബലപ്പുട്ട് അങ്ങമിങ്ങം ഓടിച്ചാടി കട്ടിക്കു
ക്കണ്ടിട്ട്.) ഹ! ഹ! ദേവാനേ! കട്ടികൾ എന്തി
കഴിഞ്ഞതു.

(കട്ടികൾ പ്രവേശിച്ച് വിറകുകളുകൾ വെച്ച്
സാമീപനിയെ നമ്മുടിക്കുന്ന.)

സാമീ. (മല്ലാവരേയും അനന്തരമിച്ച് വാരിപ്പിടിച്ച്
കൊണ്ട്.) വത്സന്നാരെ! നിങ്ങളോടൊപ്പം ഒരു
നീറു അഞ്ചു പ്രാണവായുകളിൽ മടങ്ങിവന്നു. ക
ഴിഞ്ഞ മലാരംരാത്രിയിൽ വളരെ കൂളപ്പുട്ടിപ്പേൾ.
മക്കലെ നിങ്ങൾ?

ശ്വല. ദേവാനേ! അവിടെന്നെതിരെ അനന്തരമക്കാക്കിക്കൂടാ
യ തൈപ്പംകു ലൂഡ് കൂളപ്പാടുകളില്ലോ വളരെ
നിസ്സംരാജ്ഞാണോ

സാമീ. (ശ്രീകൃഷ്ണനെന്നതുല്യാടിക്കൊണ്ട്) മകനേ! തുണ്ണു
നിശ്ചിര വീഖ്യാനം ലുഠിപ്പാം?

(അനന്തരം പരിതാപത്രംനെയാഥ മുഖപത്രി ത
ലമുടി അഴിച്ചുട്ട് ബലപ്പുട്ട് പ്രവേശിച്ച് ശ്രീകൃഷ്ണ
നെക്കണ്ടു വാതക്കി കെട്ടിപ്പിടിച്ച് പാടുന്ന)

പദം 14. കാമാഗ്ര്. അരുളി.

ഗോവിലും! ഗുന്നവുന്നാലുയി! ശ്രീ
 ഗോപ്പിതനയി! എൻക്കേണ്ട!
 എൻപുന്നുത്തയവിലെ മരഞ്ഞൾ ക്കയിലേ!
 എൻപ്രേമക്കാവിാലു മോഹനയ ചിലേ!

[ഗോവി]

സാങ്കി. ഈ അസമയത്ത് ദേവി ഈ ഭയങ്കരവന്നതി
 ലേക്കു വരേണ്ടിയിരുന്നില്ല.

ചെമ്മത്രേ. എന്താണു് ഭഗവാനെ! പദ്മാത്മാപത്രിന്റെ
 പരിവേദന ദേപിക്ക ആഗ്രഹമതാർത്ഥ ഹരിക്കപ്പോ
 രതി കൊടുക്കുമോ?

പത്രി. എൻ്റെ മക്കലും! പ്രഭാസതീര്ത്ഥത്തിൽ മുങ്ങിമരി
 ചു ചുണ്ണറ ഓമനാസനാനുത്തമക്കാർ നിങ്ങൾ എന്നു
 ദിവിപ്പിച്ചു. നിങ്ങളെ താനെന്നിനു
 കററംപറയുന്നു? അകത്തുകിടക്കുന്ന മഴ തോന്ത
 നൂ എൻ്റെ കാലിൽ വലിച്ചുടക്കലേ?

ആനു. അമേ! ദിവൈത്തിന്റെ മരക്കരയല്ലെ സുവം?

ബാല. രാത്രിയുടെ അന്യകാരമല്ലെ അമേ! പകലിന്റെ
 ഉന്നത്വ്?

പത്രി. (മവിരിച്ചുകൊണ്ട്) അന്ത, മക്കലും! നിങ്ങളുടെ
 മധുരജാലായ ഈ വാക്കുകൾ തന്നായാണു് എ)
 നിക്ക അനുത്പാനം. (എന്ന എല്ലാ കട്ടിക്കലും
 ആലിംഗനം ചെയ്തു സണ്ടാഷിക്കുന്നു.)

ചെമ്മത്രേ. ദേവി! ഈ ഉണ്ണികളുമായ വേദവാടിന്റെ ദിവം

ഇനിയെക്കിലും അറിഞ്ഞതിരിക്കണം;

സാദി. വസന്തരാർ! ഇത് ഒരു പരീക്ഷാവൃത്തമാക്കിട്ടാണോ വനിരിക്കുന്നത്.

സുഭാമാ ഭഗവാനെന്ന! ശ്രീ! അങ്ങനെ ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ച് പിന്നുത്തിന്റെ പരീക്ഷ.

മഹാത. അതും സുഭാമാവും ഭഗവാനിൽ നടക്കണ്ണായ കേതിയുടെ മാറ്റവിനുന്ന പരീക്ഷ.

സാദി. (ചിരിച്ചുകൊണ്ട്.) അതു രണ്ടുമല്ല ഉള്ളിക്കണ്ണ! സർപ്പലൂക്കനിയന്നാവായ ഇംഗ്രേസ് മാരായ നമ്മതിൽ ഒഴുംപുറ്റുന്ന ഒരു വഹിക്കുന്ന പരീക്ഷ.

കൗൺസിൽ (ചിരിച്ചുകൊണ്ട്.) ഓഫോ! ഇവ മൂന്നുമല്ല. ഈ പാവബംധ ദേവിയുടെ എത്രയണ്ണിൽ നിന്നുംവെ ചു വാതാല്പുനവന്നീൽ കവന്നുകൊണ്ട് പോകുന്ന കുപടബാലനാഡു ഇത് തുപ്പിച്ചുവരു പരീക്ഷ.

കുമ്മൻ. (ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) ഭഗവാനെ! ഇതൊന്നുമല്ല. ഇതു മെമ്പറുയൻ കട്ടികളായ ഞങ്ങളോടൊപ്പു കാട്ടിലേക്കു വരാത്തിന്റെ പരീക്ഷ.

സാദി. (പൊട്ടിച്ചുറിച്ചുകൊണ്ട്.) ഓഫോ! പരീക്ഷ ചെയ്യുന്ന കഴിഞ്ഞു ഇരിക്കുന്നത്. ഇന്തി നാം അങ്ങും തിലേക്കു പോവുക. (കട്ടികൾ വിറകു എടുക്കുന്ന)

പതാറി. (ബാടിച്ചുന്നിട്ട്.) അഞ്ചു! ഒക്കെള്ളു നീങ്ങാം ആട്ട ചേരണാം. ഇന്തി താംനുത്തുകാഴ്ചയാം. (വിടക്ക് എടുക്കുന്ന)

മെഴ്ത്ത്. (ബാടിച്ചേനിട്ട്.) നീല്ലു കട്ടിക്കളെ! ഈ വിറകെ ടപ്പിണ്ടു സ്പാച്ച ഇത് മെത്രേയൻ ദേശ അർഥായും എന്ന അർത്തം ഏതുകൊള്ളിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾ കുലച്ചതിരുയ്യാട്ടാനീ ആ നടന്നകൊംഡിൻ. (വിറകും എടുക്കുന്നു.)

സാമ്പ്. ആത്തുമത്തുത്തുജ്ഞാഖിയും! നമ്മൾ എല്ലാവരും ഒരു പോലെ വെറ്റംവേബുക്കാരാണു്. നമ്മൾ പോവുകും (എന്ന എല്ലാവരും വിറകും എടുത്ത് പോകുന്നു.)

ആരം റംഗം.

കക്ഷിണാഭ്യർത്ഥന.

(സിൻ: അരതി: എം.)

(ഈകന നിലയിൽ പത്രി പ്രവേശിക്കുന്നു.)

(സാമ്പിപനി പാടിക്കാണ്ട് പ്രവേശിക്കുന്നു.)

പദ്മ 15. (പഞ്ചബാണ എന്ന മട്ട്.)

കഞ്ഞനാലും നെഞ്ഞുകമിത്രുമഹാലു-

വെഞ്ഞാമരം പോലെ.

കൈവെ! റിന്ന വീഞ്ഞവാൻ തന്നെ

പേശലമായി ജഗദിശ! (കഞ്ഞനാലും)

സാമ്പ്. (ഈകനിട്ട്) ഒദവി! രാമരുദ്ധരാങ്കട വിദ്യാഭ്യാസ കാലം അവസാനിക്കാരായി.

പത്രി. (ഈകനിട്ട്) ഹരി! ഹരി! ഇതുവേഗമോ? അവൻ ആത്തുമത്തിൽ വാനിട്ട് സണ്ടുമാസമല്ലേ ആയുള്ളത്?

സാമ്പ്. ശരി. അവധിപതിനാലും ദിവസം തികയുവാൻ

പോകന.

പതി. അതുതം! അതുതം! വേദങ്ങൾ, വേദാംഗങ്ങൾ, ദർന്മങ്ങൾ, ശാസ്ത്രങ്ങൾ എന്നിങ്ങിനെ അറബം കാണാതെ വില്ലാഭ്രാസമുദ്രത്തിന്റെ മരകര മുഴ ചെരുക്കുകയാണെന്നു മരിക്കുന്നുവോ? ഒരു വാൻറു അനന്തരാഹസ്യാമത്യുംതന്നെയെല്ലുള്ളത്?

സാദി. ഏൻറു സാമത്യമല്ല, അതു കട്ടികളിൽ ബുദ്ധി സാമർഥ്യം തന്നെ.

പതി. ശരി. ഭഗവാനോ! ശരി!

ദ്യോ. 10 ശരയ്ക്കാലം ഗംഗാനദിയിലണാവു
ഹാസനിവഹം

നിരയ്ക്കുന്ന ദിവ്യതാജിയിയിൽ നിന്നെങ്കിൽ
അന്നപ്രഭകളിൽ

ശരിക്കുമ്പുണ്ടാനവിലെ മുഹൂര്മ്മ

രാത്രിസമയം

ഹരിക്കംരാമണം നിജക്കുംലക്കൈസ്ത്വം
വാഹിയിലായ

സാദി. ഇരിക്കുട്ട. ഗ്രാനക്ഷിണി സ്വീകരിക്കേണ്ട അവ
നാരമായി അവർ ഇന്നലേ കടന്നുചേരുകിയു “ഈ
ജീവി ഗ്രാനക്ഷിണി ചെയ്യേണ്ടതു” എന്നാണെന്നു”
അതു പ്രസ്തുതിന്റെ മരച്ചടി ഇന്ത്യയിൽ താൻ കണ്ണി
കാഴിഞ്ഞതിട്ടില്ല.

പതി. രാമതൃഷ്ണനാർ അതിമാനശമാരല്ലോ? അതുകൊ
ണ്ട താൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു; ഒത്തുംബന്തിനാ
രമായ ഒരു ദക്ഷിണ അട്ടിച്ചിക്കേണ്ടതുനു.

സാദി. ശീവ! ശീവ! മരിച്ചുപറ്റുന്ന വീണ്ടുകൊണ്ടിവരിക്ക്;
ഈ സാല്പ്പമാണോ? (ഈല്ലോ ആലോമിച്ച്.) എ
തുകൊണ്ടി സാമ്പ്രദയല്ല? രണ്ട് മതതുമരംജാലിയ
നിന്ന് നഷ്ടമാവരമണിഗ്രീവന്മാരു ആ യങ്ങരാഡാ
കമാരൻ ഉല്ലരിക്കുക ഉണ്ടായില്ലോ? അങ്ഗതാക്ഷി
ദേവാദ നമ്മുടെ അട്ടിവാമ്പനകാൽ എത്തു ഇന്ത്യ
മാണോ?

(ഈനമാരം രാമത്രംപുന്നം മെഴുത്തുനോട്ടേപ്പും
പ്രവേശിക്കുന്നു)

(‘ഹാരാക്കജേ സിനനീ’ എന്ന മട്ട്)

രാമതു പദം 16. ജ്ഞാനാച്ഛി=ആര്യി.

പണ്ഡി. ശ്രീപാദമേ! ശരണം സപ്താംശിനി! (ശ്രീപാദ)
സത്തം സംഖ്യാരോ! സതാംവാ! (ശ്രീപാദ)

അ. പ. സന്ധുസ്ത്രിഖാം.....

സ്വവിഭേദ ശീരാത്തരാപ്പാവാഥാം ധനം

(ശ്രീപാദ.)

വരണ്ണം. മനഃപ്രജന മധാത്മ്യയൻ-

“മാനദാന്ത്യുമ”താനെന്നാതുണ്ട്

മുപ്പാരിതു.....

മതിക്കാനിന്നവനാ വികാരഭേദ തങ്ങെനു! കങ്ങനം

(ശ്രീപാദമേ:)

(എന്ന് രണ്ടുപ്പയാ, സാദിപനിരയ നമസ്കാരി
ക്കുന്നു.)

സാദി. (ശാന്തിക്കാം) ഉണ്ണിക്കുള്ളേ! നിങ്ങൾ ക്ര

ഈ ശ്രൂവമിണ്യസ്പാഷ്ടിപ്പാം കീഴിലും സാധനങ്ങളും
യിത്തീരട്ട്

ചെന്തതു. ഹരി! ഹരി! ഏതു യും അവേദനം ഉണ്ടാക്കുന്ന
അനന്തരധമാണ് കലച്ചതി ചെയ്യുന്നത്

ബബ. ശ്രീപുജ്ഞപാഠ! ഇന്നലെ സമ്പ്രിച്ച ക്ഷേമിണാലു
റൂഗ്നതിന്റെ മഹാപാടി കിട്ടവാൻ തോദി അഞ്ചി
ക്കുന്ന.

അനീന്ത. ഭഗവാനോ! ശ്രാംകന തന്ന വിഭ്രാംനത്തിന്റെ മു
തിപ്പലർമ്മയി ക്ഷേമിണ തങ്ങവാൻ ഈ ലേന്തിക
ലോകത്തിൽ തോദി ദാനം തന്നു കാണുന്നില്ല.
എന്നായ “പൊന്നവേഴ്ചണ്ണം കിൽ പൂവെക്ക
ക്.” അതു മാത്രമേ ശാഖാംകൾ സാധിക്കുകയുള്ളത്.

സാന്തി. ഹ! ഹ! പ്രശ്നാന്ത ഗംഗീരമായ ഈ വാസ്തു തന്നു
എനിക്ക ക്ഷേമിണയാണ്. ഉണ്ണിക്കളും! നിങ്ങൾ
മനസ്സും തീരുമായ ലോകത്തിൽ സഖ്യരിക്ഷവാൻ
ശക്തിയുള്ള വരംബാണ് എനിക്കരിയാം. അതു
കൊണ്ടു ലോകത്തിൽ ഇംഗ്രേമമായ ഒരു ഗുരു
ക്ഷേമിണ കിട്ടവാനാണ് താജാളിടെ ശാഖിത്തുന.

മെമ്പതു. (പരിശോധ്യം തവചെവാരിയാൽകൊണ്ട്, ശിവ!
ശിവ! ഭാത്രയുടെവക ഒരു കാട്ടകയറാൻ കഴിയാൽ
ഈ ഭർത്താവിന്റെ വകയായിട്ടോ? ഈ ഉണ്ണി
ക്കാ ചരണത്താൽ ശ്രൂവക്കു ജാതിയുമല്ല.

അനീന്ത ഭഗവാൻ കല്പിക്കുന്നും.

സാന്തി. തുപ്പും! നിന്നുക്കുന്നും വൃദ്ധയം അടിയാം. പ്രഭോ!

സതീത്മതിൽ മരിച്ചപോയ എൻ്റെ ഉള്ളിയു
ടെ സജീവമായ ആ പ്രസന്നമാവം കണക്കാറുണ്ടി
ക്കുവാനാണ് വാല്മക്രം പിടിപെട്ട ഇതു സാദീ
പനിയും പതിയും ആശിക്കുന്നത്.

ബുദ്ധ. ഇതും ഞങ്ങളുടെ ഉപരിപരീക്ഷകൾ വെള്ള രഹസ്യ
ഗ്രഹമാണ്.

ഗ്രീക്ക്. ഒഴുക്കുന്ന പറയുന്നത് വാസ്തവമാണ്, ഭഗവാനു!
മനസ്സും ചെല്ലുവാൻ പാടിട്ടാതൊരു ദിവ്യ
ഭോക്കങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്നു അങ്ങനെ ഞങ്ങളുണ്ടായ നല്ലവ
ണ്ണം പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പരശ്രാം അനുഭവപ്പെട്ടതരാ!
തലികു ഉണ്ടായിട്ടില്ലോ. ആ തീവന്റെ കാലം ഇപ്പോൾ
ഓണം.

ചേമണ്ണൻ. ഹകി! ഹരി! എന്നാണീപറയുന്നതും കേൾക്കുന്ന
തും? വെള്ളത്തിൽ മുണ്ടിച്ചുനേര കട്ടിയേ വിശദ
ടക്കകാശാ? മരിച്ചിട്ടതനെ കാലം കുറേ കഴിഞ്ഞു
ചീണ്ടു നാശിയ ആ ശവംപോലും ഇന്തി കാണുക
യില്ല. മനസ്സുംചെല്ലാത്ത ലോകങ്ങൾം ഉണ്ടാവോ
ലും, എന്നാണ് ഇംഗ്ലീഷ് പറയുന്നത്? മുങ്ഗി
നു കുക്കിണ ചെത്തുനാം; അതു ലോകരിതി. മധു
രയിൽ നിന്നു വല്ല പഞ്ചക്കീഴിയോ രത്നക്കീഴിയോ
കൊണ്ടിവന്നു കൊടുത്താൽ പോരെന്നണ്ടാ? സാ
ദീചനിശ്ചാര ഇതു മുംഗുഹത്തിന്റെ ഫലം ആ
ക്കാറിയം.

പണ്ണി. ഒരുദം ഒന്ന് പരദുഖിക്കാതോ. വാഞ്ഛിടുട സക്കടാ

• പിപുന്നാരായ ഇം ഉണ്ണികളാടല്ലാത്ത മറന്നരീത്
പറയേണ്ടി?

ഒന്തി. അനാനായിവസം രാത്രി വിറക്കിപ്പുന്ന പറങ്കു
ഇം കട്ടിക്കഴു കാട്ടകയററി. നമ്മുടെ ഭാഗ്യാക്കാ
ണ്ടി എങ്ങിനെന്നോ കാഴ്ചപ്പെട്ടി തിരിത്തുത്തി. ഈ
നി അമ്മിയുടെ ഭോങ്ഗിവസം; അകുംഭേതിനെന്നു
തുടിത്തേവസം! ഇതിനെല്ലാം സപ്പടപ്പെട്ടി അവ
ലാതി പറങ്കതായ കിട്ടുമോ ഭേദി?

സാരി. (ചിരിച്ചുകൊണ്ട്.) സാധാരണ ലൈക്കിനും
എ ആക്രമിച്ചപ്പോദ്ദേശിലാണ് ഏമ്പറുമും എന്ന
പ്പെട്ടവിഷയം. റെ. അതു കൂപ്പായുതയുണ്ട് ഈ
കാലുത്തിനാം. എക്കിലും ലോകരഹമുാം അഡിയ
നാ മഹാത്മാക്ഷരങ്ങൾ ആ വക കാര്ത്തം കണ്ണറിവാ
നാം ലോകരക്ഷകൾ ദൈജ്ബിനില്ലെന്ന ഇവാരുപ്പ്
ലെയുള്ള അധികാരിക ചുമ്പംമാശൾ കെന്തും
മാക്കവാനാം പ്രയാസമാനമില്ല.

പതി. അല്ലയോ ബാഡ്രു! ഫേ എൻഡിക്കൾ! ഏമ്പറു
യൻ ലൈക്കിനും പറങ്കം പിടിച്ചും കല
പതി തത്പരത്താനികളിടുടെ പക്ഷം പിടിച്ചും വാ
ദിക്കുകയാണ്. ഇതിനെന്ന് വിധിക്കത്താക്കുന്നാം
നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരുമാക്കണ തുണ്ണി! ചുത്തും ധാക്കം
നിമിത്തം വിന്റും തപിച്ചുകൊണ്ടാരിക്കുന്ന ദൈജ്ബ
ഡിടു എന്നാം സർജ്ജത്താമാരായ നിങ്ങൾ രണ്ട്
ചോദ്യം അഡിയുകയില്ലേ മണ്ണേ!

പദം 17. (ഒഴുമ്പരാജകമാര എന്ന മദ്.)

യഥകലവാത്രലും! ബലരാമ! അഭിരാമ! യാർഡിരാമ!

അതിള്ളുമതി, മമമാനസചയ്യൻ;

മുതസുതനോനോക്കമംഗല സംഗ്രഹം

പിതൃജനഗതിതരാൻ സുരനാട്ടിനിന്ത്യം

പത്രനായന! കന്നിയേനം, അതുംവേണം

ആർത്തിവോണം, കാരതിശടനം. (യഥകല)

ബല. അമേരു! തങ്ങൾ പ്രോത്സാഹ ആ സദ്ധാരണന

അനേപ്പശിപ്പാൻ ദയാദിക്കഴിഞ്ഞു.

അനീതി. അമമയുടെ ചാരിത്ര ശക്തിയും ഭഗവാന്റെ ഗ്രൂപ്പ്
വാ ചത്രനിശ്ചയും തൊഭാരം ഏ എന്ന പിന്നബല
മുഖ്യക്ക് അതുകൊണ്ടാണ് ജ്ഞാവുൻ മരിച്ച ചതു

നെവിശിശ്വത്തുതയവാൻ ഇതുഡൈത്തുപ്പുട്ടനാൽ!

തങ്ങൾ അനേപംഖനത്തിന് ദയാദിക്കഴിഞ്ഞു.

മെമരേ (എ)അംട്ടാണ് ലീഡ്! അനേപംഖനത്തിനു ചു
റപ്പുട്ടത്?

അനീതി. പ്രണാസതീത്മത്തിലേക്ക്.

മെമരേ. എന്നാൽ തോറം വരും.

ബല. മെമരേയൻ ഇതു സാധാരണത്തിനു പുറപ്പുടേണ്ട.

തങ്ങൾ ഒട്ടപ്പിവരുന്നായുവാര അതുമത്താൽ തന്ന താമസിച്ചും മനി.

സംസ്കാരി. വേണു. മെമരേയാ! അഞ്ചുനാ ബുദ്ധിമുട്ടുക്കുണ്ട് ന
മുക്കു ഇവിടെന്നെന്ന കഴിച്ചുകൂട്ടാം.

മെമരേ. (വ്യസനിച്ചുകൊണ്ട്) അഞ്ചുനായു പറയുന്നു?

എനിക്ക് ഇതു ഉള്ളിക്കലെ കംബാതെ തൈനിമിഷം
ചഹാലും കഴിയുണ്ടുവാൻ പ്രയാസമാണ്. മറിയു
കട്ടിയെ ദേടിനടക്കുന്ന ഇവർ എപ്പോരു മടങ്ങാ
വരുമെന്ന് അതുവിലുംഃ

സാദി. എമ്മാതുവാ! എന്നാൽ അഞ്ചുവുടെ പരിശീലനാ അ
നഭവിയുതനെ തീരട്ട.

ബുദ്ധരാ. മെമ്മാതുവാ! വന്നാകാളി! അഞ്ചുവുടെ പരിശീലനം
തെങ്ങുംകു ഒരു ഫേഡിവോക്സിനു കൊള്ളിയാം.

കെമ്മത്രേ. നിജുംക്കുപ്പു ഇതു നേരം പോക്കേം? എനിക്ക്
പ്രാണാസ്ഥിം.

ആകു ഭഗവാനേ! അഞ്ചുവുടെ കട്ടാക്ഷിം തെങ്ങുംകു ഒരു
നേർവ്വഴി കാണിക്കാം.

സാദി. ഉള്ളിക്കുണ്ടോ! റേഖാപ്പുരുഷമാണ ഒരു വിന്റുതിയു
നി മുഖിക്കുന്നു നിജുംകു മടങ്ങി വരവിന്ന!

കെമ്മത്രേ ഭഗവാൻ! ഇതു ഉള്ളിക്കളിട്ടും മഹാശ്രാക്കത്തിയുടെ അ
തുടിവരെ തൊന്തരം അനുഗ്രഹിക്കാം.

(എന്നുംരാമതുപ്പുന്മാദം കെമ്മത്രേയും പോകുന്ന.)

സാദി. ഫ്രോക്ക്. 11
കളുംരാജിനിനും ദ്രാവഗോപിവിനോദം,
പ്രായജ്ഞലധിക്രമാശം കംഗസനാമാവശ്യം;
പുഷ്കരങ്ങളി, വിന്റുസിലിമാല്ലും ഇത്തനിന്ന്-
സ്വർത്തലമനീഡിപ്പുണ്ട് പോകയാം നീ കൂപ്പാലോ!
(കട്ടൻ വീഴുന്ന)

അതുവാംരംഗം കഴിംതായു.

എഴുപറ്റ റംറം.

സമുദ്രയാനം.

[സിൻ: സജുദ്ദതിരം]

(കരുതിയ ഹലം വഹിച്ചു ബലവരാമനം ചങ്കാ ഡാഡി
ചു അരീസ്ത്രൂപ്പിനം വീരരംസംനടിച്ചുകൊണ്ട് മുഖ്യ
ഗോക്കനം.)

രാമത്രൂപ്പിനാർ പദം 18. (മുഖ്യസ്ഥാനി കാപ്പി)

ചല്ലുവി.   മനജദേവഭക്തനം താൻ

മധുരമാം ദിവ ഫേ സഹജ!

അം-പ.   അനന്തമാനങ്ങീവഗതി.....

ക്ഷാമം സദയം നൽകക നാം (മന)

അരീതു. (ചങ്കാ ചുഴിവിക്കൊണ്ട്) ഞേയ്യോ! നമ്മുടെ അവ
താരകാളിച്ചുള്ളിൽ അതിപ്രധാനമായ ഒരു പതന
താഴിലാണ് നാം ഇപ്പോൾ കാബെട്ടുത്തുവച്ചതു.

ബലവരാ. (ഹലം ചുഴിവിക്കൊണ്ട്) അനങ്ങാ! ശരി! പ്രഭാസ
തിത്മശതിൽ നാം ആ ബാലനെ അംഗപ്രശ്നിച്ചു
ശിഖത്തുണ്ടു. ആ തിത്മശയ്ക്കായി ആ ബാലൻ
സമുദ്രത്തിൽ ചെന്നു ചേന്നിരിക്കുന്നു.

അരീതു. എന്നാൽ നാം സമുദ്രത്തിലേക്കു പോവുക.

(രണ്ടുപേരും ചുറരി നടക്കുന്നു.)

ഹരിനം വിഹിയ ധമ്പവിത്തിനിനാം.....

വിതക്കവിതക്ക് മൃശിതന്നീയ   (മനജ़;

കൈമാതു. (പ്രവേശിച്ചു, രാമത്രൂപ്പിനാരെ നോക്കി അനുസ്ഥിതി

വും ക്രതിയും കൊണ്ട് പാരവഗനാക്കിട്ട്.) മരി!
മരി! തേജ്ഞാനുപികളായ ഇം മഹാചുരാഷനാൽ
ആരാണോ? ഫോറാമന്ത്രി! ദോവിസ! (എന്ന നമ
ന്നൂരിക്കന്ന.)

ബല. (ചീരിച്ചു മെമ്പ്രേയൻറ പൂം തട്ടിക്കാണ്ട്.)
എന്നതാൽ പരിശേഷമാണ്‌മെമ്പ്രേയാ! ഇതോ? ആ
സുഖത്തിലും പ്രഭാസതീത്യത്തിലും കണ്ണ അഞ്ചയു
ടെ ഉണ്ണികളായ റാമത്രിഥ്യമാർ തന്നായാണോ
തെങ്ങൾ.

അനീതി. (ചീരിച്ചുകൊണ്ട്) ഇതോ? എന്നതാൽ നേരനോ
ക്കാണോ മെമ്പ്രേയാ? സ്വീച്ചുവാൻറുകയും ഇതു മാ
ലവും എൻറു കയ്യിൽ ഇം ചക്രവും കണ്ണിട്ട് ഒരു
ആധികാരിക്കുന്നും തെങ്ങളിൽ ആദിരാഹിക്കു
യാണോ?

മെമ്പ്രേ. ആധികാരിക്കുന്നും ആണോ! തെങ്ങളിൻറു മാറ്റി
ണോ തൊന്തു നിഃബന്ധിയിൽ കാണാനന്തം. അഞ്ചയുടെ
ജഗന്നോഹനമായ ഇം മായക്ക വീണ്ടുംനിന്നും.

അനീതി. ജ്ഞാനാ! ഇനി ഓഡികോ.താമസിക്കേണ്ണ. നാം സ
മ്പ്രതിലേക്ക പോവുക.

(സമുദ്രസീൻ കാണിക്കുന്ന.)

മെമ്പ്രേ. (സമുദ്രം നോക്കി അംത്തുപ്പേട്ടിക്കാണ്ട്) ശൈ!

ശൈ! സമുദ്രം സമുദ്രം ഇം സമുദ്രത്തിലേക്കു തന്നെ
യാണോ ഇവയുടെ യാത്ര?

(രംതീഥ്യമാർ സമുദ്രവകിൽ സംബന്ധിക്കുന്ന.)

മെമ്പത്. (സമുദ്രത്തിൽ നിന്നു മുഖം നിന്നുക്കാണ്ട്) ഇന്തി ശ്രവിടു ഉഗാക്കവാൻ ചോക്കന്ന സംഭവം എന്നു
യിരിക്കും! അടു വിചാരിക്കുന്നേരം മറക്കര കൊ
ണ്ണാൽ സങ്കടക്കണ്ടവിലാണ് തോൻ ആത്മഭോ
ക്കന്നത്.

ബഹു. (സമുദ്രം നോക്കിക്കാണ്ട്.) അരംജാ! അനാക്രൂ!

ഡ്രോ. 12. അനാധിതവിശാലമാ നിജവാസപ്പുണ്ണിനായ്ക്കുടിയും,
യുഹാവ സഭി സാക്ഷിയാൽ പച്ചവരിത്തവുംപാടിയും;
മുന്നാക്കന്തെ നിജാർക്കുട്ടിയുംയും രാവിൽ,നീ
മുന്നാധിപതിന്തല്ലെയാം തരക്കുവിപ്പാക്കണ്ണ സപാനരം
അനു. അശ്വാ! വാസ്തവം, വാസ്തവം. എന്നാൽ നാഡിന
ഉച്ചത്തു സമുദ്രാരാ വിളിച്ചു ചോദിക്കുകയെന്തെന്നു?
ബഹു. സംശയിപ്പുന്നതില്ല അനാജന്തനന്ന ദൈ വിളിച്ചു
ചോദിക്കു!

മെമ്പത്. എന്നാണീവർ പരസ്യരം ചെയ്യുന്ന സപകാരത്തു
സംബന്ധംനാം? തോന്തരു മനസ്സുയെതിനില്ലെ.

അനു. (ഒക്കനീടി സമുദ്രത്താ വിളിച്ചുകൊണ്ട്.) അേ!
മഹാ സാഹരാമെ! അഞ്ചേരുളും ഇതാ ഇരു രാമത്രിപ്പീ
നൂർ അതിമിക്കംാരുവനിരിക്കുന്നു.

ഒഴുക്ക്. യോ പു! യോ പു! സമുദ്രാണവിളിച്ചു ചോദിക്കുയാ
ണു പണ്ട് ആരാധാവതാരകാലത്തുന്തു് രാമബാണം
കണ്ട് വരണ്ടപോയ അതേനാമതു, ഇതാ ഇപ്പോൾ
ഒരു വിച്ചിക്കെട്ട് വിരക്കുന്നു.

അനു. (വീജം ഭാവഭേദങ്ങാട്.) അസ്മിന്നു മഹാസാ

గരமെ! ഇനിയും ഈ തുപ്പൻറ വിളിക്കേട്ടില്ല
നോാ? (അബ്ദിയായിൽ സദ്ഗാ)

സമസ്യലോകവും താങ്ങിനില്ലെന്ന ഫഹൂമ! ലോക
ത്രിനിന്റ ഏക ജീവനായ ഫേ! തുപ്പ! ഇതാ
ഈ സാഹരത്തിനാണ് സാജ്ജാംഗ പ്രണാഭ.

മെമരു ഭഗവാനെ! സമുദ്രം മരപടി പറയുക, എന്നൊ
രായുത്രുമാനിൽ?

ബല. ഫേ സമുദ്രമെ! പ്രഭാസതീത്രാനിൽ സ്ഥാനത്തി
നിന്നിങ്ങായി ഒരു ഗ്രൂവമന്നുവാലുനെ അഞ്ചേരി അ
പരമരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ ബാലുനെ തൊഴിക്കുക ഇല
പ്രൂഢി കിട്ടും. (അബ്ദിയായിൽ സദ്ഗാ)

അല്ലോ ഹരമദിയാലു ക്ഷേത്രായ രാജതുപ്പന്മാരെ!
തോന്ത്രം ആ ബാലുനെ അപഹരിച്ചതു്. ആ കട്ടി
യേ പിടിച്ചു വിഴുങ്ങിയത് പണ്ണേജന്നു എന്ന ഒരു
മഹാശേഖരമാണ്. അതി ഭേദങ്ങളായ ആ ശംഖം
ഈ സമുദ്രജലം മുഴുവനും കരാരിക്കലുക്കിമരിച്ചു.
ഈ നീന്തും ഭേദപ്പെട്ടതുണ്ട്. അവൻ ചെയ്ത അപ
രാധം നിന്തോഷിയായ ഈ അഗ്രതിയിൽ ചുമതല
രുചു!

മെമരു. (പരിമോച്ചകാണ്ട്.) മഹി! മഹി! അയ്യുത്രും!
സമുദ്രം എന്നൊക്കെങ്ങും പായുന്നു. എനിക്കൊ
നും മനസ്സിലാവുന്നില്ല.

ആക്രീ. ജേയ്യും! ഇനി സംശയിപ്പാനില്ല. സമുദ്രത്തിലേക്കു
ഇറങ്കുക.

வுல. (கோபங்களிடுங்காண்ட.) ரெ! ஹாஜுக (ஒடுங் குள்ளாடு நடன நினைவு.) உண்டு! ஹா மறஷுதப தெய் மரணக்குழியுடன் சில ஸில்பிக்கும் கேவாங் கலங்கு நூச்சு உபநேரிடு நினைவுள்ளேபோ. அவரில் ஏதுதான் நாம் ஹவிடெ பூர்ணாரி கேள்வது.

ஞீது ஏருதான் ஜூஸு! அது ரெவநேதைந்துள்ளாய கோ பங் கிமித்தம் அது ஸில்பி அங்கேயூது மரணபோ யோ? ஜலஸ்ட்டென் ஏருங்கா விழுதெய்யான் நாம் ஹ விடெ பூர்ணாரிகேள்வது.

வுல. ரெ! அங்கை! ஹாஜு!

(அங்கையில் அந்துசூழ்மாய மெலத்து)

வுல. (மெட்டுலாவும் நடிடுங்காண்ட.) ஹா! ஹா! அதுப் புயங்கள்ற ரத்துங்கம்!

ஞீது. (கோபநேதைந்துடி.) ஸம்புத்தங்கூபூலும் குத்தி கலங்கு ஹவுதெ ஸங்ஹரிடுக்காவாங் ஹாகி மிர ஜி காற்று. (ஒடுங் கள்ளபேண் ஸம்புத்திலேக்க வாட்டும்.)

நொமதே (பரிசீலிடுங்கா-ளா) டூஸு! டூஸு! ராத்துஸு கால் ஹது ஸங்கு ஸம்புத்திலேக்க சாகித்திரிக்குன். ஹ நி எதைகுறுவேண்? ஓவகிவஸுபேவுகால் ஹ கம் அரித்தாக் ஜிவிடுகிக்கமோ? அது ஸாஸி பகிழுத குராகும்கூபூ ஹ அது பத்து வலிடு குரா? (அல்ல அதுவுமிடுக்க.) ஹ! ஹ! ஹ! அ

ഉമ്പിവരത്ത് തൊഴന്നിനു കുറരം പറയുന്നു. ജീവ
ജാലങ്ങൾ എല്ലാം മറപ്പാവകരം. അവയുടെ ജീവ
നാധികളായ ചരടകൾ പിടിച്ച് തുളിക്കുന്ന
ക്രിയയില്ലെന്നുണ്ടോ! തുള്ളു! അങ്ങയുടെ ഒക്കെ
വശമുണ്ടാൽ? യാതോ! നാരാധാരം! തുറിവാസും
വ! ഈ സമുദ്രമായിനില്ലെന്നതും അങ്ങനെതന്നു
(എന്ന കണ്ണിൽ ഒഴുകി തൊണിയിടറിക്കുണ്ട്)
എതായാലും ഈ കൂത്രയെല്ലാം സാങ്കീപനിശ്ചയ
ചെന്നാറിയിക്കാം.

(എന്ന പേരുകുന്ന.)

എഴാംരംഗം അവസാനിച്ചു.

എട്ടും റംതും.

പാഞ്ചജന്യസന്ധാദനം.

[സ്വിന്ദി: സഥിദം]

(അണിയരയിൽ ശംഖയ്യനി.)

(ബലരാമൻ ഹലം വഹിച്ചും തുരുള്ളും ഒക്കെ
കുളിഞ്ഞ ശംഖും, ചക്രവം ധരിച്ചും സൈദ്ധാന്തി
തനിനു കയറിവയ്ക്കും)

(തേടിവരുന്നെന്ന വള്ളിമാനെ എന്നുണ്ട്.)

പദം 19.

ക്രൈഹീ=ആളി.

പല്ലവി. ക്രൈവിനാഡം ദിപ്പമാഡംസനം

ഈത്തിലോകാത്മിൽ ശേഖാനം തുനം. (ക്രൈവി)

മരണം. എത്രയുതു ജനത്തിക്കിരുത്തുലം

ചിത്രസൗഖ്യമുള്ളവാകാമിരുക്കാലം. (രേഖ്യ.)

മനസ്സത്രപ്പശ്യി കത്തിയെത്തുക

മനജ്ഞപ്പുനിമാരാശലകിന്തായ് (രേഖ്യ.)

ബബ. (വിരഭാവത്തോട്) എങ്ങിനെ? കണ്ടിട്ടില്ല അന്ന
ജാ! വെള്ളിമാമലയോരെ തടിച്ചുവളർന്ന് ആ ശം
വാസുരൻറു പരാത്മം?

അരീതി. (വിരഭാവത്തോട്) എന്നാണെന്താണോ?

ബ്രഹ്മ 13 തടിച്ചുനിണ്ടെക്കുളാൽപിടിച്ചുതുംജന്മവാൻ
വോടിച്ചേരുതിന്ത്രംവൈന്യപരം വലിച്ചിഴയ്ക്കോ;
നടിച്ചുവന്നാവൻചുമവുംവലംനു വിനുമങ്ങളം
തൊടിക്കുകം അലത്തിലവഞ്ചാലിച്ചുപോയതില്ല
[യോ?]

ബബ. (ചൊടിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) ഹ! ഹ! അനാജൻ എ
ന്താണോ ചെയ്യുരു! കട്ടപാറയേക്കാർ കറിനമാ
യ അവൻറു പിരടിയിൽ ഉഞ്ഞക്കുടിയ മുഴുംകുറി
ചുത്തി രണ്ടടി ഹ! ഹ! ഹ! അവൻ തകന്റേപോ
യി. ആ പാശ്ചാത്യനുറു പരാത്മം, ആ ലോക
കണ്ണകൻറു സിംഹഗജാം ഇനി ലോകത്തിൽ
ഉണ്ടാവുകയില്ല അവൻറു കൂട കഴിാതു

അരീതി ഒപ്പുജ്ഞാ! ഇതാ നോക്കു ആ ടാനുജനുന്നു
നിജീവമായ അസ്ഥിക്രൂഢമാണോ ഇന്തുവോ.

ബബ. (ശംഖംനോക്കിക്കൊണ്ട്) അരേ, അനജാ; ഇതാ
ണോ. നിന്നു പാശ്ചാത്യനുംവശ, ശരി, ഇനി ഇന്തു

പാശ്ചാത്യരാഥിൽ സുടി യമനേപ്പാലും വെള്ളവി
ളിക്കനാ അതല്ലോത്തമിക വിദ്രൂഡ ധ്രനി നൗഹ
മുഴീക്കാം.

- ആർത്ത** ജ്ഞാവും എന്നായ ഫോകത്തിൽ ദേശപാമായി
നിൽക്കേണ്ടുനാ ഒരു മാതൃകാ വിദ്യാർഥാസ് പലതി
നാം വിശ്വവൈദ്യുതിയേണ്ടുനാ കാലം ആസനാ
മായിരിക്കുന്നു.
- ബഹു** വാസു വം! വാസു വം! ഈ വിദ്യാശംപലപനിയെ
അഭിജിൽത്തുനാ നോ മുഴീകി ഫോകത്തിൽ വിദ്രം
ബുരച്ചപ്പെടുത്തു!

(ആർത്തില്ലെന്ന് ശംഖം ഉണ്ടുന്ന.)

- ബഹു** (രോമധന്യം നാടിച്ചുകൊണ്ട്.) എന്നോ പോന്ന
നജാ! (ആർത്തില്ലെന്ന കെട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട്) എ
ൻറെ ചെവികൾ റണ്ടും കൂളിത്തു ലുതാ, എനിക്ക
രോമാഞ്ചാ വരുന്നു!

- ആർത്ത.** ജ്ഞാജുണ്ടാ അഭിഗ്രഹം!.....ഇരിക്കേട്ട നമ്മുടെ
ഉദ്ദേശം സാധിച്ചിട്ടിപ്പിണ്ടു
- ബഹു** (ചിരിച്ചുകൊണ്ട്.) മുസ്താ! താന്ത്ര വാസുവന്തി
ൽ മരിക്കുന്നുനു ചെയ്തു. ഈവിനാം അതു കട്ടിയു
ടെ ജീവനെ എവിടെ അനേപാശിക്കുന്നു?
- ആർത്ത.** മരിച്ച പ്രേതങ്ങെടു രക്ഷിക്കേണ്ടുനാ ഭാം ധമ്മ
രാജാവിനുംകൂടുതല്ലോ?

- ബഹു** ശരി മുന്നായ ആ ധമ്മരാജാവിശൻറെ രാജാവാ
നിയായ സംയമിനിയിലേക്കു നാം ചെമ്പിക്ക!

- അനീകു. ജ്യോതിഷ്മൻറ കല്പനാഫോല
(രണ്ടുവേദം ചുററിനടന്നിട്ട്.)
- ബബ്ല. ഉണ്ണി, മുഖ്യി! ഭഗവാൻ കലപതി തന്ന ഉപദേശ
അഭിഷ്ഠ ‘ആകാശയാനം’ എന്ന സിലിരൈ ഇവി
ടെ ഉപദേശാഗിക്കകയല്ലോ നമ്മക നല്ലതു്?
- അനീകു. അതു വേണ്ടണാണ് ദോന്നനാൽ. ഗദയനെ
വിളിച്ചാൽ അവൻ തള്ളാറായി നിന്നൊക്കാഞ്ചിം.
- ബബ്ല. എന്നാൽ അഭിഷ്ഠൻറ ഇപ്പുംപോലെയാകട്ടെ റ
ഡയനെ വരുത്തിക്കൊള്ളി!
- അനീകു. എന്നാൽ ഇന്ത ശംഖവലപനികൊണ്ടുതന്ന ഗദയ
നെ വരുത്താം (യാംവാ ഉത്തരം.)
(ഗദയസീൻ കാണിക്കുന്ന.)
- ബബ്ല. (വിരിച്ചുകൊണ്ട്) ഉണ്ണി! ഗദയൻ ഇതാ എന്തി
കഴിഞ്ഞു.
- അനീകു. അപ്പുയോ പക്ഷിരാജി! അങ്ങേറുക്ക സ്ത്രാഗതം.
- ബബ്ല. ഫഹ വൈന്തേയു! തങ്ങൾക്കു സംയമിറിവരെ ഒ
ര യാത്ര ചെയ്യേണ്ടതായി വന്നിരിക്കുന്നു.
(അബ്ദിയറയിൽ ഗദയൻ) ഭഗവാന്മാരെ! അടി
യൻ തള്ളാറായിരിക്കുന്നു. (അബ്ദിയറയിൽ ചെയ്യ
വരുന്നാണു, നാമകീത്തനം, പ്രസ്തുവപ്പം.)
- ബബ്ല. (അത്തിന്തം ഷുണ്ട മേലോട്ടു നോക്കിക്കൊണ്ട്.) ഏ
ന്താണ് ശാഖാ! ഇതു കേരക്കുന്നതും നമ്മുടെ മേ
ൽവനു വീഴുന്നതും?
- അനീകു. (മേലോട്ടുനോക്കി, കയ്യുയത്തിക്കൊണ്ട്.) ജ്യോതിഷ്മൻ

ഇതാ നോക്കണം. ആകാശത്തിൽ വിമാനങ്ങൾ അണിയണിയായി നിരന്നിരിക്കുണ്ട്! ദേവന്മാർ ന എല്ല അണാറുമീച്ചു ചുണ്ടുവഷ്ടം ചെയ്യുകയാണ്
ബുദ്ധി. (സഭനാഷിച്ചുകൊണ്ട്.) നിഹിതം മംഗളസൂച കൂത്രണാ. നാം ഖുറഞ്ഞിയകാന്തും ദൈവന്മാക്കിപ്പോ ലും അണാതുലമാണ്.

ആര്യൻ. എന്നാൽ ജ്യോതിഷൻ ആദ്യം ഗദയാനേയു കയറണം.
ബുദ്ധി. ശരി. അനുജനം വന്ന കയറിപ്പോള്ളൂളും.

(ഒഴുക്കേതും ഗദയാനേയു ഇരാക്കുന്ന. ആര്യൻ. ആര്യൻ. ശരിവോ മുഴുക്കുന്നു. അണിയായിൽ പെത്തവും, ചുണ്ടുവഷ്ടം. ഗദയാൻ പറന്ന മറയുന്ന.)

എട്ടാം റംഗം കഴിവാരു.

—:o:—

ദ്രവ്യത്വം റംഗം.

സംയമിനിഗമനം.

[സിരം: രാജധാനി.]

(സംയമിനിയിൽ നിയമഗ്രന്ഥങ്ങൾ അടക്കിവെ
ച്ചു, പരിശോധിച്ചുംകൊണ്ട് വിലമുള്ളും ഇരി
ക്കുന്ന.)

(യന്മരാജാവും പാടിക്കൊണ്ട് പ്രാവശ്യങ്ങൾ.)

(ഭോന്തനാ ഏതയെമ്മരു എന്നമട്ട്.)

മോഹനം=ആര്യൻ.

പദം 20. പല്ലവി. ഇംഗ്രേസ്സിലും വെസ്റ്റുനാട്ടിലില്ലോ ഇത്തീരം
(ഇംഗ്രേസ്.)

ഓ.പ. ബഹുമാന്യനും ധർമ്മവിത്തീചിഖാൻ.സന്നദ്ധമാം
(ഇംഗ്ലീഷ്)

വരണ്ണം. ഭിഷ്ടപാം, ധനമദ്വാരീയുള്ളതകൾ, കടതാം
[കാച്ചൈ]°

ഇവനാട്ടിൽകാഴ്ചയന്ത്രം ആട്ടിവെക്കംനബരെ
എരിയമിനാരകത്തിൽ വരുത്തുന്നുഥാക്കിനാ
(ഇംഗ്ലീഷ്)

ധർമ്മരാജാ. (സിംഹാസനത്തിലിരുന്നിട്ട്) പിതറുള്ളി: ഇന്ന്
ഉച്ചസ്ഥിതയും നാഡിട നഗരത്തിൽ ഒരേപ്പോഴും,
അപൂർവ്വാദവും അധികം കാണാനു.

പിതറുള്ളി: ഭഗവാനേ! അവിട്ടതെ നിയമപ്രകാരമുള്ള
സ്വക്ഷാരക്ഷകളിൽ പ്രലമാണെന്ത്.

ധർമ്മരാജാ. ഒരു! അതിക്രമവിഞ്ഞ ഈ അപൂർവ്വം സംയമി
നിയന്ത്രണിന്ന് വിജലമാണ്. ഭ്രമിയിൽ നിന്ന്
വരുന്ന ജീവജാലങ്ങളിടെ മലിനങ്ങളായ പാപ
ങ്ങളെ നരകാശിയിലിട്ട് വരുത്തു് സംസ്കരിക്കുക
യുംക്കൊണ്ടു സംഭവനിനിയുടെ ധർമ്മം? ആ പരമാത്മാവു
ത്തിൽ അവരുടെ പുന്നാംശങ്ങൾ താഴീച്ചുകാട
ക്കിനാ അനുത്തരത്തിൽക്കും മാത്രം ഈ സംയ
ദ്രിനിയിൽ താഴീകാരം അന്വവചിച്ചു കൊടുക്കാറ
ഈ. ഏന്നാൽ ഇന്നാവെന്ന നിലയിൽ അജ്ഞിതന്മാലി.

പിതറുള്ളി: ചുറ്റുപാടും ദോഷിക്കൊണ്ട്, ഭഗവാൻ പറി
ഡനായും വാസ്തവമാണ്. സംയദിനിക്കെ അമരാവ
തിരാവാപ്പാരു താണാണെ.

(അണ്ണിയറയിൽ ശംഖപദ്മം.)

യമ്മരാ. (തെട്ടിച്ചുഴുന്നോട്ട്) എന്നാണീകേൾക്കുന്നത്?

(അണ്ണിയറയിൽ വീണ്ടും ശംഖപദ്മം)

ചിത്രരു (തെട്ടിവിറച്ചുകൊണ്ട്) ഭഗവാനെ! ഈ ദിവ്യ നാദം നമ്മുടെ സംയമിനിക്കു ഇന്ന് പുത്തരിയാണോ.

(വീണ്ടും ശംഖപദ്മം.)

യമ്മരാ. (പരിഞ്ചുമീച്ചു് സിംഹാസനം വിട്ടിരഞ്ഞിയിട്ട്.)

പദം 21. (സൈതൈരുമോഹാകരെ എന്ന മട്ട്.)

പല്ലവി. എന്തിരുകേം ചുപ്പു് സ്വന്നം! ഹാ! ഹാ!

അ. പ. ധന്ത! ബഹുലന്നം! പൊള്ളുന്ന ഭേദമന്ത്രം!

(എന്തിരു.)

ചന്ദ്രണം. പ്രേമാതിഭാരായ മര രോമാഖുമേഘനാ

ഭീമരവമിത്രപൊള്ളുന്ന ഭേദമന്ത്രം! (എന്തിരു.)

(അണ്ണിയറയിൽ ശംഖപദ്മം.)

യർമ്മരാ. (തൊഴുളുകൊണ്ട്) ഹരി! ഹരി! എന്നാണീകേൾക്കുന്നത്? (ധ്യാനിച്ചു് ക്രൂട്ടക്കുന്നം.)

(ചിത്രരുചും തൊഴുളു ക്രൂട്ടക്കുന്നം)

യമ്മരാ. കുപ്പു്! കുപ്പു്! നാരാധാ! തുംകുപ്പുൻറ പാശ്വജ്ഞാ

ധപനിധാശം കേരിക്കുന്നത്. മംഗളം! മംഗളം!

മനസ്തുഭവാക്തതിൽ നിന്നും മായാമരാശ്ചരായ ഭഗ

വാനാർ ശ്രീഖലഭദ്രം, തുംകുപ്പുനാ ഈ സായ

മിനിയിലേക്കൊഴുള്ളിട്ടു് കയാശം. നമ്മുടെ മഹാ

ഭാഗ്യം! ചിത്രരുചും! നാം ശാന്തരായി അവശര ഏ

തിരേൽക്കുക. ഗോവിംഡ! ഗോവിംഡ!

(രാമതൃപ്പിനാർ ആയുധങ്ങളോടുകൂടി പാടി പുവേ
ശീക്കുന്ന.)

(പാരംഭവം എന്നു എന്ന മട്ട്.)

പദം 22. അന്താന്ദരാവേപി ആദി.

കാരാഗ്രഹം വിശ്വനാഥം ഇന്നിസ്തും.

(കാരാഗ്രഹം.)

തീരാത്തപാചമാക്കേ ഭവരോടുകൂടിക്കൊ
സദാനന്നുരജില സന്താനത്തുല മേഖി.....

സകലജീവരാഖി അമൃതിൽ നീതിപൂശി

ചടങ്കാരാധവിശി വാഴായാവരട്ട. (കാരാ.)

യഞ്ഞരാ. (എതിരേറുതൊഴുതുകൊണ്ടു) അവതാരലിലയി
ൽ ധന്തസ്ഥാപനത്തിനായി ഒക്കെവന്ന ഭ്രാവാ
നാഷം മുതാ നമസ്കാരം.

ചീതുരു ഇയ! ഇയ! രാമതൃപ്പി! (എന്ന നമസ്കരിക്കുന്ന.)

ബഹുരാ. (തൊഴുതുകൊണ്ടു) ഭ്രാവൻ! ധന്തരാജി! രാജു മഹ
ശ്വരുക്കതിക്കുക്കും മുത്തേതുള്ള വന്ന ഉയ്യത്രുമിൽ
വച്ചു മാഹാത്മ്യവും അജ്ഞനാ കാണണ്ണണഞ്ഞി
ൽ.....

ത്രീതു (തൊഴുതുകൊണ്ടു). അതു മാഹാത്മ്യം ഇന്ന നേരുണ്ട്
രജാലൈ സപീകരിച്ചു കൊള്ളുന്നതു.

ബഹു. എന്നാൽ ത്രീതു ചാഡങ്ങൾതന്ന ഇന്ന ഉയ്യമിൽ
ഇം സംയമിനിസദർശനം സിഡിച്ചു ഇന്ന വസ
ദേവാച്യത്രംനാർ.....

ത്രീതു. അതെ, തെങ്ങൾ, വേക്കത്താഡൻ: ധന്ത വിഷ്ണവാ

വായ അഞ്ചൽ അലോവാദ്യം ചെയ്യുന്നു.

(എന്ന രണ്ടുപേരും തൊഴിൽ നിൽക്കുന്നു.)

യർഹം: ഭവാന്മാരുടെ ഈ രു ക്ഷായം പാടികളും ഏറൻറ
ഈ നഗരംപോലും പരിത്രം ശമാചിരിക്കുന്നു. ഈ നി
സിംഹാസനം അലങ്കരിക്കുവാനാണ് അപേക്ഷ.
രാമതു: ധർമ്മം ഇയിക്കേടു! ധർമ്മം ഇയിക്കേടു!! (എന്ന സിം
ഹാസനത്തിൽ കയറി ഇരിക്കുന്നു.)

യർഹം, ഫ്രോ 14. സമസ്യാവലക്കു സഭാഗ്രഹിമസി താങ്കു

[നില്ലുന്നാണോ!

സമഗ്രജീവം ദഹിച്ചുവരുന്നു!

അഭ്യരംഗം സദയചീഖിയം ഒരാവരാ-
നിമാവധിച്ചിൽ തിജാളിനായുള്ളിയഥമ്പുലിക്കുമെ.

ചിത്രരംഗം! ദേവാന്തംചായി വിത്രുചിത്രം.

ചിത്രരംഗം: കല്പനപോലെ. (എന്ന തൊഴിൽ ഉപയോഗം)

ബല. അല്പം ദഹിച്ചുവരുന്നു! തജ്ജം ഈ നഗരത്തിൽ
ഞൻ മിച്ചൊഹാസ്തം ചുറവിടനാക്കുകയായി.

ഹൃദയം. ധർമ്മം ക്ഷായിപ്പും കാരണമാണ് അഞ്ചലുടെ
നിയമപരിപാലനം എല്ലാംകിലും തെളിവാണു
കാണുന്നതു.

യർഹം. നിഞ്ചെങ്കിലും ഈ സംസ്ഥാപ്പി ഈ സംയമിനി
ക്കു എന്നിക്കു അബ്ദാരമാണ്.

ബല. എന്നാൽ തെങ്ങുംകൂടു മഹരാജലേഖവും കൂടിയുണ്ട്.

യർഹം. (പരിശോധിച്ചു എഴുന്നുവെറുതു) ഉള്ളേം കല്പിക്കാണു
ശാരിയവാൻ ബല്ലപ്പാടാനിഷ്ടിക്കുന്നു.

ആര്യ. (ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) പരിശേഷത്തിനും അവകാശമൊന്നുമില്ല. തങ്ങൾ ഭഗവാൻ സാദീപനിമഹ സ്ത്രിയുടെ ഗ്രാന്തിലെ വൈദ്യു വിള്ളാള്ളാസം നിർഖിച്ചു; ഗ്രാന്തക്ഷിണിക്ക വേണ്ടുന്ന മഹതനായ ഒരു ആൺയോട് അഭ്യർത്ഥിക്കവാനാണ് ഈ വരവിന്റെ ഉദ്ദേശം.

ധന്തരം. (തൊഴുതുകൊണ്ട്.) ഭഗവാനെ! കുഞ്ഞു! നിങ്ങളുടെ ലോകോത്തരമായ വിള്ളാള്ളാസ പരിപൂർത്തിയുടെ മനോഹരയത്തിനി ഈ തുക്കമുള്ളിൽക്കാണുന്ന പാശു ജന്മംതന്നെ, സമൈലോകംഡാക്കുയും അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഗ്രാന്തക്ഷിണിക്ക അവണ്ടുന്ന മഹതനായ ആ ദ്രുപ്പം ഏന്താബന്നുന്ന എന്നിക്ക മനസ്സിലാവുന്നില്ല.

ബഹ. (ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) ഭഗവാൻ സാദീപനിയുടെ പത്രം പ്രകാശത്തീത്തന്തിൽ സ്ഥാനത്തിനിറങ്ങി. ആ കട്ടിയെ പഠയുള്ളൻ എന്ന ഒരു വലിയ ശാഖ വിഴുങ്ങി, ഈ കൂടു സജുദ്ധത്തിന്റെ വക്കിൽ നിന്നും തങ്ങൾക്കു മനസ്സിലായി. തങ്ങൾ സമുദ്രത്തിൽ ഇരാങ്കി, ആ പഠയുള്ളനാനുകാനും അവൻ വരുത്തിയെ പരിശോധിച്ചു. പ്രതമായ ആ കട്ടിയുടെ ജീവൻ അങ്ങയുടെ സന്നിധിയിൽ ഈ പ്രോം വന്നിരിക്കുന്നു.

ആര്യ. സജീവനായ ആ ബാലനാണ് തങ്ങളുടെ ഗ്രാന്തക്ഷിണം.

യമ്മരാ. ഭഗവാനെ! വാസുദേവ! ശ്രൂഹവിധിയപ്പോലും തിങ്ങി മാറേണ്ടുന്ന ഒരു അതജ്ഞാതുലിക്കയാണ് അംഗങ്ങളുടെ ഏകവശമിഷ്ടത്. കല്പനപോലെ ചെഞ്ഞാം (ചിത്രഗൃഹത്തെ വിഴിക്കുന്ന.) ചിത്രഗൃഹം ഇവിടെ വരു.

ചിത്രഗൃഹം (പ്രവേശിച്ചു.) ഭഗവൻ! അതജ്ഞാപിക്കുന്നു.

യമ്മരാ. അവന്തിയിലെ സാങ്കീപ്പനി ഉമാഷ്ഠിയുടെ ഘട്ട എന്റെ ജീവനും അംഗത്വം ശരീരം തന്നു പുതുതായി കൊടുത്തു ഇവിടെ ആട്ടിക്കൊണ്ടു വരു.

ചിത്രഗൃഹം. കല്പനപോലെ (പോകുന്ന)

ബബ. അപ്പുങ്കേ യമ്മരാജ! പണ്ടു മുത്തുഗത്തിൽ മനാശ്രൂലോകത്തിൽ നിന്നു തച്ചിക്കേതല്ലു് എന്ന ഒരു പ്രശ്നിബാലൻ മനുഷ്യ ശരീരത്തോടുകൂടി ഇത് സംയമിനിയെ സന്ദർഭിച്ചുതായി കേട്ടിട്ടുണ്ടു്.

ആന്തു. വാസുവം ജ്ഞേജ്ഞാ! അതു തച്ചിക്കേതല്ലു് ഇത് യമ്മരാജാവിന്റെ ശിഷ്യനായിരാം. തച്ചിക്കേതല്ലു് എന്ന ഇതു ആരാത്കൾ ചെയ്തു ഉപദേശമായ “കദാപനിഷത്തി” എന്നയാണല്ലോ അണി സാങ്കീപ്പനി നമ്മപരിസ്ഥിച്ചുത്!

യമ്മരാ. സർവ്വജ്ഞന്മാരും ഇംഗ്രേസ്മാരും വോദാർക്ക് ക്ഷാരിയാരാ ലോകത്തപം നോം ഇപ്പോൾ.

ചിത്രഗൃഹം (ബുദ്ധമാണി ബാലനോടു കൂടി പ്രവേശിച്ചിട്ടു്)
ഭഗവാനെ! ഉണ്ടി ഇതാ.

ഉണ്ടാണി. ഭഗവൻ! യമ്മരാജ! നമസ്കാരം. (എന്ന തോഴ്ത്തു

നില്ലുന്ന)

യമ്മരാ. (കട്ടിരെ നോക്കി.) അരേഹാ! തേജോമയനായ സ്വാല്ലും! (എന്ന കട്ടിരെ അടക്കത്ര നിൽക്കി ആലപിച്ചു നം ചെയ്യുന്നു.)

ബംഗാരാ. (കട്ടിരെ നോക്കി,) ഹാ! ഹാ! അനീതുരുചാദങ്ങളിൽ എ വാഡൻസ്റ്റ് നാം,

അതി. (ചീരിച്ചുകൊണ്ട്) ഹാ! ഹാ! ആത്രുമവില്ലാത്മികളിൽ എ മാതാവായ അതു ഗ്രൂപ്പുത്തിയുടെ ജീവനാധി!

യമ്മരാ. ഉണ്ണി! അ സിഹാസനന്തരിലിരിക്കുന്ന റണ്ട് മംഗള ഇന്നുത്തിക്കൊള്ള കണ്ടുവോ? ഭ്രമിയിൽ നിന്നു വന്നിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ ഇന്ത്യപരമാരാധ രാമചന്ദ്രനാരായാണുണ്ടുമാ രാണും അവൻ, നമസ്കാരിക്കു!

ഉണ്ണി. അവന്തിരാജുഖാതിൽ നിന്നോ?

ധർമ്മരാ. അതെ!

ഉണ്ണി. എൻ്റെ അംഗൂധനമമായും അതുമത്തിൽനിന്നോ?

ധർമ്മരാ. ഉണ്ണി! സംശയിപ്പാനില്ല. അതുമത്തിൽ നിന്നുതുന്നു, വെറും നമസ്കാരിക്കു.

ഉണ്ണി. (സിംഹാസനംനോക്കിത്തൊഴുതുക്കാണ്ട്) എൻ്റെ ഇന്ത്യപരമാരാധ രാമചന്ദ്രനാരെ തോന്തു നാശന്തരിക്കുന്നു,

രാമകൃ. ഹാ! ഹാ! വത്സ! വത്സ! (എന്ന സിഹാസനം വിട്ടി റഞ്ചുന്നു.)

ബംഗാരാ. ഹാ! ഹാ! ഭഗവാൻ സാംഖ്യപനിയുടെ തവഃസന്ധി ത്രിലുണ്ടായ മെത്രക്കതികൾ, ഉണ്ണി! വാതു. (ആലപിച്ചു

ഉള്ളി) ഗനം ചെയ്യു) വത്സ! ശ്രീചൈനക്കാണഡിലേ? പിന്നുകയോ? എത്തനാളായി തൊൻ എഞ്ചന്റു അ ത്രിപ്പനമകാണാതെ?.....
 അരുളു (ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) അമേഹാ! ആ മുഖപത്രിയാട പാതിപ്പുനിഷ്ടാഡി ഉണ്ടായ മാണിക്യാതാം. ഉള്ളി! വത്ര.
 (മടിയിലിൽ ചുണ്ണവിച്ചുകൊണ്ട്.)

പദം 23. (സുനോ സുനോ എന്നമട്ട്.)

ഉള്ളി! നീയെൻ മുര്ജുതാനെ
 ഉണ്ണാൻനവമായ്മ പുന്നേനേ! (ഉള്ളി)
 മരബിന്കരണാഥപ്പുന്നിരേ!
 ഹരിതൻ പുകളിൻ വെൺകതിരേ!
 മരണംജയിച്ചുങ്ങളി നീതിരേ. (ഉള്ളി.)

കാനേത! അമ്മ പരംതുരുത്തിക്കാണു തന്ത്രം വന്നത്.

ഉള്ളി. ഭഗവാനേ! മുണ്ണി! എനിക്ക് അശ്വാജക്കാണുന്ന
 ബലപ്പുംടായിരിക്കുന്ന. നമ്മൾ വേഗം പോവുക.
 ബബ. (ചിരിച്ചുകൊണ്ട്.) ധർമ്മരാജാ! ഭ്രാദവിയാട
 ആക്കഷണരക്തിക്കണ്ണിലേ? തന്റെ മക്കളുടെ അ
 കാലമരണം ആരു ഭദ്രിക്ക ലുജ്ജമേ അട്ടു.

ധർമ്മരാ. ഭഗവൻ ബലഭിട്ടു! ആടിരേഖനാഡു അംഗങ്ങാട
 ആക്കഷണരക്തിയാണു ലുതനു തൊൻ വിചാ
 രിക്കുന്ന.

അരുളു. (ചിരിച്ചുകൊണ്ട്.) ഭ്രാദവിക്ക ജീവജാലങ്ങളെ

മല്ലുമലോകമായ തെൻ്റെ മട്ടിത്തട്ടിലേക്ക് ആരു
പ്പിക്കാം. അതുമേശ്യനു തെൻ്റെ ഇട്ടുന്ന സരണ്ണ
എത്തുലോകങ്ങളിലേക്കും ആകപ്പിക്കാം. എന്നാൽ
എൻ്റെ കമ്പാഡു? എഴു ജീവനേയും എൻ്റെ
ഇതു അങ്ഗമലവന്തിൽ നിന്നു വിട്ടുചീക്കബാം
സാധിക്കുന്നതല്ലോ!

യമ്മരാ. ഹരി! ഹരാ! (തൊഴുതുകൊണ്ട്) ഭഗവൻ ശ്രീതൃപ്തി!
അങ്ങളും സർവ്വഹ്രാചാരിയും, സർവ്വാനന്തരാമിയും, സ
ത്രിഭാന്ദസമുദ്രവുമാണെല്ലാ. നീന്ത്രണ്ടികൾക്കു
സമുദ്രത്തെ എന്നാണോലെ ജീവജാലങ്ങൾക്കു അര
ങ്ങളുടെ മട്ടിത്തട്ടിനെ വിട്ടുന്നില്ലോ സാധിക്കു
മോ ഭഗവാനു?

ബല. ധർമ്മരാജ! അങ്ങളും ആത്മരഹസ്യം വിശദമാക്കി.

ശ്രീതൃ. ഇരിക്കേട്ട്. ഈ മുരുദക്ക്ഷിണി അങ്ങളും സദയം
അനവദിച്ചു തന്നാതിനാൽ തങ്ങൾക്കു വള്ളുരു ചൊ
രിതാത്മ്രഥാണ്.

യമ്മരാ. (എഴുനേറുതുകൊണ്ട്) ഭഗവാനു! നിങ്ങ
ളിട്ട് ഈ ദിവ്യമാഗളും വിഗ്രഹങ്ങളും കണക്കുകൊ
ണ്ട് എൻ്റെ ജീവന്തിനാണ് ചാരിതാത്മ്രം സി
ലിന്ത്രിക്കുന്നത്.

ഉണ്ണി. എന്നാൽ നാം ഭ്രമിയിലേക്കു ദഹാവുക എന്തിനു
താമസിക്കുന്നു? (എന്ന ഭഗവാൻറെ ചൈഹപിടിച്ച
വലിക്കുന്ന)

ബല. രാഹോ! ഉണ്ണിക്കു സ്വദുപ്പാടാവിരിക്കുന്നു. താഴെപ്പറഞ്ഞ

പോകട്ട. (എന്ന രാമതുള്ളിനാർ ഉള്ളിയേയും
അട്ടി പരപ്പുചന്ന)

യൻരാ. (തൊഴുതുകൊണ്ട്) ശോവിസ! ശോവിസ! ഇയ ഇയ
രാമതുള്ള!

(രാഗ സുധാ രഥാ എന്നമട്ട.)

പദം 24   മയ്യരയപ്പനി.=ആദി.

പല്ലവി. റാമ! ഇനാൽന! പ്രേമരസായന!

അ. പ. രാജീവദശനയന.....   (രാമ! ഇനാൽന!)

ഭസാമിയാമ! ത്രുമ! കാമപാലി! മക്കഡ! (രാമ)

ഇയ! ഇയ! ഇയ! ഇഗത്ത്-

മംഗളിക്കാര! യദേര!

സകലജീവാള്ളാകര! ത്രാഗലീല! വരദ!

(രാമ! ഇനാ.)

(തിരുപ്പില താഴനം.)

വൈതാംരംഗം കഴിഞ്ഞ.

—————

പ്രത്യോഗ റംഗം.

ഗ്രാമക്കിണ.

[സ്വിഃ: അതുമത്തിംഗ വിവാക്ഷതം.]

(സംസ്കാരി മുരിന നിലച്ചിൽ ജപിച്ചുകൊണ്ട്.)

ദ്യോ 15 ദരണമുലകിനാനദത്തിനേക്കു ചന്ദ്രാ-

ങ്ങൻ! ഗരുളപാനു ചെയ്യുചെത്തണ്ണുതേ!

മരണഭയമത്രേഷം നീക്കിരുത്തുണ്ടായ! ശ്രീ-
ഹരണമിതയശ്ലോ മംഗളം പാർത്തീരു!

ഒങ്ങരു! നാരാധന! ഗ്രേവൻ! അഞ്ചുനു എക്കൻമാ
അം. ഏകിലും ശിവചിംഗമായും സാമ്പ്രദാമമായും
സാജ്ജതാനികരുക്കു പോലും ആരാല്പുനായിത്തീന്റു
ആചന്നീവാരണാത്തിനു കിങ്കരമാരായ തേങ്ങരു
കു അഞ്ചുയുടെ ചരണാരവിന്ദഭംഗം മാത്രമേ ശോ
ണമായിട്ടുള്ളൂ.

പത്രി. (ചുണ്ണാട്ടക്രമി പ്രവേശിച്ച്)

പദം 25 (നാഭവിന്ദുകലാപി എന്നമട്ട്.)

വാമദേവ! വരദ! ഇയ ഇയ

സോമചൂഡി! മുഡാനീചതെ! ഇയ!

സാമഗ്രാനനിലീന ഇയ ഇയ നിഗമാത്മൻ!

കാരണാത്മക! പാലിനാക, തമോ-

മാരക! നിരനാ വാഴ്യു വാനാകമോ-

താരകാരിജനക! നമോ നമോ.....ഇയശംഗേ!

(വാമദേവ.)

സംഖ്യംഗശ്ശാവസ്ഥി! അഞ്ചുവയ ഉച്ചാസിക്കനാ നൈ
സ്ത്രൂക്ക് മംഗളസിലിക്കപ്പോതെ അവകാശമില്ല.

കൈമന്ത്ര. (പ്രഭാശിച്ച് മന്ത്രിക്കടിച്ച തേഴുതുകൊണ്ട്)

ചുണ്ണു “എത്തമാത്രം, ഗരിജാമതി; പരിജനാ:

പ്രഭാഃ ശശിരം ഗ്രഹം

പൂജാതേ വിഷയോപദിക്കാരരചനാ

നിത്രാസമായി സ്ഥിതി;

സഞ്ചാരപദ്ധോഃ പ്രദക്ഷിണവിധി-

സ്നേഹാംബി സർപ്പാഗിജരാ

യല്ല കമ്മകരാമി തത്തദ്ദീലം
ശംഗോ! തവാരാധനം”

ശംഗോ! മഹാദേവ! (എന്ന നമസ്കരിക്കുന്ന.)
(അണിയറയിൽ ശംഖലുപനി)

(ചുഡിാവൽസ് കേട്ട പരിശീക്കുന്ന.)

കെമെത്ര. ഭഗവൻ! മഹാദേവ! എന്നാണിക്കേൾക്കുന്നതു?.
സാംഖീരമങ്ങിലും മാധുര്യമേറിയ ശബ്ദം. (വിശ്വം
രാവല്ലപനി) അകാശഗംഗ ഒക്കിവരുന്ന ശബ്ദം
മാനോ?

സാംഗി. ഹ! ഹ! അനുതയാരഘവാലെ എൻ്റെ എഴുയം ക
ഴുപ്പിക്കുന്ന. എന്നാണിത്?

(വിശ്വം ശാവധ്യപനി.)

പതാ. എന്നതുരത്തുതും! എനിക്ക് മുഖാഞ്ചലം വരുന്നു.
പാലമുള്ളകൊണ്ട ഏന്നു അംഗിയേക്കും ചെള്ളിക്ക
കയാണോ? താറാറിയാതെ എൻ്റെ സ്വന്തങ്ങളി
ൽ ഹാർ ചുരുതുനു!

കെമെത്ര. ഭഗവാനേ! ഈതു അട്ടത്തട്ടാതു കേഠിക്കുന്ന. തൊ
നോന്നാനുപശിച്ചുനോക്കാടു. (ഓജ്ഞമിഞ്ചിം തുട്ടി!
തുട്ടി! എന്ന പാടി ദാടിച്ചാടുന്ന.)

സാംഗി. (പ്രാനിച്ചു കണ്ണടച്ചുവരാഴ്തുകൊണ്ട്) അയ്യെന്നും!
അയ്യെന്നും! എൻ്റെ സമാധിപ്പിക്കിയിൽ അ ദിവ്യ
സംഭവങ്ങളുണ്ടാം പ്രകാരിച്ചു കഴിവാരു.

പതാ. എന്നാണോ ഭഗവാനേ! കല്പിക്കണം.

കെമെത്ര. (ഭാടിവനിക്ക്) എന്നു! എന്നു!!

സാൻഡി. മംഗളം! മംഗളം! രാമതൃഷ്ണമാരകട വിജയംഡവ
ധപനിയാണ് നാം ദേഹംക്കുന്നത്. അന്തകലോക
തതിൽ നിന്നും ശാവർ വിജയപൂർണ്ണം തിരിച്ച വരി
കയാണ്.

മെമത്രേ. ശിവ! ശിവ! അന്തകലോകതതിൽ നിന്നുന്നു?

പതി. എന്താണ് മെഴുരയാ! അതിക്ഷേഷനായ രാമ
നാം സാക്ഷാത് വൈക്കുമ്പുവാസിജായ ത്രീതൃഷ്ണ
നാം സ്പാധിനാജാളപ്പുരത ലോകജാളവിട്ട?
(ശംഖധനിയോടുകൂടി രാമതൃഷ്ണമാർ ത്രൂമ
ബാക്കിനാരഭനാഭടാപ്പം പ്രഭവരിക്കുന്ന.)

ഇയ! ഇയ! രാമതൃഷ്ണ! ഗോവിന്ദ! (എന്ന സാൻഡി
പനിയും, പതിയും, മെമത്രേയനും ചുണ്ണവഫ്റ്റം
ചെയ്യു എതിരേൽക്കുന്ന.)

മെമത്രേ. ഭഗവൻ! രാമ! തൃഷ്ണ! (എന്ന നമസ്കരിക്കുന്ന)

ബല. ഭഗവാനെ! അഞ്ചയുടട കാരജ്യ കടാക്ഷംകൊണ്ട്
സിലിച്ച ഈ തിരുദക്ഷിനാ.....

ത്രീതി. അപൂജ്യപാദ! അഞ്ചയുടട വില്ലാഭാനത്തിൻറെ
പ്രതിധനിയായ ഈ ലക്ഷ്മിന സദ്ധജനനായ
ഈ മുള്ളജ്ജയന്റെ സന്നിധിയിൽ വെച്ചു് ഈ
പാദാരവിന്ദത്തിൽ സമപ്പിക്കുന്ന. (എന്ന് രണ്ട്
ഒപ്പും ഉണ്ണിയര കൊടുക്കുന്ന.)

രാമതൃഷ്ണ വിജയം! രാമതൃഷ്ണവിജയം! (എന്ന സാ
ദീപനിയും ടാറിയും ഉണ്ണിയെ വാങ്ങുന്ന.)

മെമത്രേ. (തതാണ്ഡ ഇടവിക്കേണ്ടേണ്ട്) ലോകത്താണിൽ ചണ്ട്

ഹണിനെ തെ തുരക്കേണ ഉണ്ടയിട്ടില്ല,
സാങ്കി. (വാരിജനനിയവാരിപ എന്നാമുള്ള്.)

പദം 25. വാരിജലോചന! വൈവരിവിമത്രന!
സീരഹബാധ്യ! വീത്രധന!

തെള്ളതെള്ള വിഭസ്തുമെൻ കളർമ്മണിതനയനെ
കാലനിൽക്കിന്നലിഡാന്നാടന
വീശണക്കുത്തുമമാങ്ങാസീമനി കൊണ്ടുവൈച്ചുഹാ!
നീംട്ടുമകലാ. (വാരിജലോചന.)

(തൊണ്ണ ഹടവിക്കാണ്ട്) വാസ്തവാര! അല്പ ലോ
കേശ്വരമാരാ! ‘ആത്മാവൈച്ചതു?’ എന്ന വേദ
വാല്യാ അഥവാ സരിച്ച് ‘ഹു സാങ്കിപനിയുട ആ
തുമീചപ്രതിബിംബവഹായ ഹു രാമന്ധ്രതുനേ മുള്ളു
വിൽക്കിനും വീശണക്കുത്തു ഹുതാ എന്നര അങ്ഗസമ
ഉന്നിങ്ങൾ അലങ്കരിച്ചിരിക്കാണ. ഹു ലോകാന്തരാ
ൽ മരാറായ ധനവും എന്നും സിലിങ്കേണ്ടതാ
യിടില്ല.

പത്തി. തില്ല! ദേവകിഃദിവിഭാവാലി, ഇഷ്ഠാദാദേവി
ദോഡേജും വാസ്തവിഭൂമ്പുല്ലാ തൊൻ ഹു ദി ചുവി
ഗ്രാഹം ആരാധിച്ചുവരികയാണോ ശാതിനാ തനാ
അനന്തരാഹമച്ചതു. എന്നു ഹു രാമനാഷ്ടനീ എണ്ണ
കുതാത്മം ഉണ്ടായി.

സാങ്കി. (ഉണ്ണിയേംബ്) വത്സ! നിജനാ ഹവിടെ ആനുഡി
ച്ച റാമത്രില്ലുമാരു മനസ്സിലായില്ലോ?

ഉണ്ണി. അല്ലോ; മനസ്സിലായി. അംഗൾ നമ്മുടെ ഹുണ്ടുര

മാർ. ധർമ്മരാജാവാണു് മനസ്സിലാക്കിയെന്നാൽ.

പത്രി. (ഉള്ളിച്ചെ എടുത്തു് മടിയിലിത്തതി)

വിത്തം. കാളിന്തി, ശംഗ തമ്മിൽ മേളന്മേലും കഴികൾ

[കാൻറികൾ

നീഴെന്നൊലി റണ്ടു വിശ്വാംഭരിലുഹരിത്രും

ചീരേഞ്ഞ വന്നുനമ്പിൽ തെളിഞ്ഞതെളിച്ചുടം റണ്ടു

[പോൻതിട്ടു

കുള്ളങ്ങകം നിന്നെന്ന ജീവിതജ്ഞിൻ്ന് ജീവാദുത്തമേ!

മെമ്പതു. ഉള്ളി! പ്രഭാസതിത്മതിൽ സ്ഥാനത്തിനുംപോയി
വരികയാണോ ഇഴപ്പും?

ഉള്ളി. (മെമ്പതു ദോഷി) ഇതാരാണുംമുഖം! ഇന്ത വ
ലിയ പടിയും കത്തി ചോദിക്കുന്ന അരുള്?

പത്രി. (വിരിച്ചുകൊണ്ടു്) പ്രഭാസതിത്മതിൽ കുളിക്ക
വാൻ പോയിട്ടുകാലം എത്ര ചായി! എന്താണു് ഒ
അഭിവരാൻ ഇതു വൈകിയതാ!

ഉള്ളി. പ്രഭാസതിത്മതിൽ തൊനിറങ്ങിയപ്പേപ്പും എ
ന്നു എന്തൊന്നു വിഴങ്ങുന്നതായിഞ്ഞൊന്നി. പി
ന്നു. ഉണ്ടായ കമ്പയോന്നു എന്തിക്കരിഞ്ഞു കൂട.
ധർമ്മരാജാവിന്നു മുമ്പിൽ വെച്ചുണ്ടു് വീണ്ടും
ഒരു ഉണ്ട്രൂയിണ്ടായതു്.

ക്ഷേമതു. (വിരിച്ചുകൊണ്ടു്) വത്സ! നല്ല വെള്ളും; ചു
ലും, ചാഡും കിട്ടുമോ ധർമ്മരാജാവിന്നു രാജ്യം
നിയിൽ?

ഉള്ളി. എന്തിനുണ്ടു് മെമ്പതു; നിസ്സംരണങ്ങളായ അ

വക സാധനങ്ങൾ? രാമതൃഷ്ണനാരായണ ദിവ്യനാർ
ഞാരൈക്കാരം മധുരങ്ങളാണോ വെള്ളയും പാല്പും
പഴങ്ങളിലും?

ഒമ്മതേ. (ചിരിച്ചകാണ്ട്) ഹാ! ഹാ! ഉള്ളി താൽപി
ച്ച. മെമ്മതേയൻ വിപ്പുംഖായി.

സാഡി. (ചിരിച്ചകാണ്ട്.) മെമ്മതേയുംകു നേരദേവാക്ക
കർണ്ണപോലും തെങ്ങംകു വിജയത്തുന്നലുംകും
വെച. ഭഗവാനേ! ഈ ക്ഷുഗ്ഗിണാംബന്ധത്തുടക്കി തെങ്ങളും
ടെ ത്രക്കലവാസം അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു.

ആരീതി. അപൂർവ്വ ചാദി ശാഖാം ഉച്ചദേഹിച്ച വില്ലക്കേ
പ്രാദയാഗികങ്ങളാക്കിണിച്ചുവാൻ ലോകങ്ങൾ
ഈതാ തെങ്ങളെ വിചിച്ചുതടങ്ങിക്കിരിക്കുന്നു.

മെമ്മതേ. ഭഗവൻ മഹാദേവ! ദിവസം ആര്യപത്രിനാലു തി
ക്കാത്തു. വില്ലാല്ലാസവും കഴിഞ്ഞതു ഭർഖടംപി
ടിച്ച ക്ഷുഗ്ഗിയും തീന്. അങ്ങനു രക്ഷിക്കുന്ന
വില്ലാകാമയേനവിന്റെ മുഖ്യായ ഇടിക്കടിച്ച്
തടിച്ച രണ്ട് കാളക്കട്ടികളാണ് ഈ രാമതൃഷ്ണനാ
ൻ. വീരാധിവീരന്മാരായ ഈ ശിശ്രനാക്ക് യമ
ശ്ലാകമല്ല, ദേവലോകമോ, ഗ്രൂമദലോകമോ എ
വിഭവയല്ലാമാണ് ചുററിഞ്ഞിരിയ്ക്കുവാനാൽ, എ
നാക്കിവിഡാം? അങ്ങനു കയറ്റരി വിട്ടേക്കു!

സാഡി. (ചിരിച്ചകാണ്ട്) മെമ്മതു! ശരീ! രാമതൃഷ്ണനാ
ൻ സർവ്വത്തറു സ്വത്തറുന്മാരാണ്. ഈ ബാലന്മാര
ടെ ചരാക്കുമില്ലും, ജീവകാരിസ്ഥാവും, ധർമ്മസ്ഥാപ

നങ്ങളിലും വററിപ്പോകാതെ ഓരോ അനുത്സംഭവങ്ങൾ
ഇംഗ്ലീഷ് ആക്കി നടക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കാം.

ഒമ്മതു ഭഗവൻ! പുത്രവിംഹരണത്തിന്റെ കർത്തവേദന അം
റിഞ്ചതാജാപ്പും അഞ്ചുഡിവുടെ റഹ്മാൻ. അന്തേഴവ
ഒന്ന് ഇപ്പോൾ ദേഹകീവസുഃദിവനാൽ അനുഭവി
ക്കുകയായിരിക്കുമെല്ലോ?

പതി. അഭ്യും! ഒമ്മതു! ശ്രൂനിക്കത്രും വിചാരിക്കുവ
ഞ്ചു രാഹത്മ്യം മാറ്റുവാൻ ഇപ്പോൾത്തെന്ന ഒമ്മതുവൻ
ആട്ടിക്കാംട്ടിച്ചുപാകണാം.

സാന്തി. ഒമ്മതു! എന്നാൽ ഭാഗ്യവാന്മാരായ ദേവകി
വസുഃദിവനാൽ അങ്കാബമലം ഇന്ന് ഉണ്ണിക്കു
അലപ്പരിക്കുട്ട്.

ഒമ്മതു. ഭഗവൻ! അനുപോര. ഒരുത്തിക്കണ്ണാനും അള്ളിട
പരമപ്രഥമാണ്. ഇന്ന് ഹാജ്യജുണ്ടാവോ. മരണ
തത്തിന്നുംബാത്രം നിന്നും ജീവനേ ആകുഷ്ഠിക്കുന്ന
ആദ്ധ്യാത്മികവിഭ്രംഖരുടെ പരമാവധിയാണ്. അഞ്ചു
ഡിവുടെ പുത്രവിംഹാഡം. ഇങ്ങിനെ അനുത്തിപ്പിച്ചു
അനുത്തപ്പുവുമായ ഒരു മാതൃകാവിഭ്രാംഭാസപല
തിരാണ് ഇന്ന് ഗ്രാമഗ്രാമം ദിവിപ്പിള്ളി
ടുക്കിൽ. ഇന്ന് വിഭ്രാംഭാസപലതി ഇന്ന് മനസ്സും
കത്തിന്റെ റഹ്മയാൽ നിരജതുകാണാട്ട്.

സാന്തി. ഹ! ഹ! അഭ്യും! അഭ്യും! അനുകാണ്ടം
പോരം ഒമ്മതുവന്നുപ്പാബ്ദി മഹാത്മാക്കാം
ആദ്ധ്യാത്മികവിഭ്രംഖരുടെ റഹ്മയാൽ കളിപ്പിക്കുട്ട്.

ബല. ഗൈവാനേ! എന്നാൽ തെങ്ങരം ഇപ്പോൾ ഇത് അതു
അമരത്വാട്ട യാത്രപറവതുകൊള്ളുന്നു!

അംഗി. ശ്രീ പുജ്യപാദ! അംബൈടുട അനന്തരഹം ഇത് ഉ
ണ്ണിക്കളിൽ എത്രകാലത്തും ഉണ്ടായിരിക്കുണ്ടം.

(കവകാണ്ടിനേ ശ്രീരാമനേന്തു എന്നാക്കം.)

പദം 27. ബലധർബാംതും,

പല്ലവി. കവിയേണമേ ശ്രീമാമനേ!നാഡി!

അ. പ. ഇനിക്കലാലമനേകായിരമീമട്ട്

ഇന്തകഴം വില്ലാല്ലാസംസേവയ്ക്ക് (കനിയേ)

ചരണം. മിഹിരചയുമാ നക്ഷത്രഗോളനിര

മയവിട്ടംവരയും മയയെത്തുംഗത്തിൽ

ഉണന്റിങ്കുവിഞ്ചിമപ്രതിമഹലം

മനജഗ്രേഹയ്യും ത്രാഗലക്ഷ്മിനേടാൻ (കനിയേ)

(എന്ന രണ്ടുപേരും നമ്മുംരിക്കുന്നു.)

സാദി. (തൊഴുകൊണ്ട്) അപ്പേണ്ണ ഗ്രൂവമജ്ജാതില്ലുക
ഉണ്ടു! സാക്ഷാത് ജീവാത്മപരമാത്മാക്കളായ നി
ങ്ങളിൽനിന്ന് ഇത് സമ്മൂലഭോക്കങ്ങൾക്കും സർവ്വ
മംഗളങ്ങളിലും സിദ്ധിക്കമാറാക്കുന്നു.

രേതവാക്കും.

ശ്രീ വില്ലയംമധുരപക്പഹലംജഗത്തിൽ

ഗോവിന്ദ! നിന്തുന്നുവിളയിച്ചിട്ടുണ്ട്!

ഹേ! വിശ്വനായക! ദിവച്ചരണാമുത്തേത

സേവിപ്പുരാതിക്കവികലം വിജയിച്ചിട്ടുണ്ട്!!

Fancy Jewellery Works, Big Bazaar.

TELlicherry.

ഒർപ്പർച്ചവള്ളുവിന്റ!!

സന്ദേശമുറ്റിന്റ!!

സപ്രിൻ, കൈണണ്ടം വെള്ളികൈണ്ടം നവീനപ്രതിരീഖ
ഈ എത്തുതും അരുളംബനാജൈള്ടും മണംഗഹരാഡിസിപ്പിച്ചും നേ
ദാദാവതിച്ചും പതികാരേതയും മിത്രായ ചാഞ്ചിംഗൾ
ഇവിടെനിന്ന് തഞ്ചാർച്ചവള്ളുസകാട്ടുനാതാണ്. തെങ്ങൾം
നാട്ടത്തെല്ലാം പ്രസ്തുത നധാചനന്തിൽനിന്ന് അനേകം
ദ്രോഗ്രൂപ്പുകൾ കമാറീസ് അംഗീകാര അരുളംബനാജൈൾം നിരവധി
തെന്തുംചെയ്യുകൊടുന്നതുണ്ട്. തുടർന്തെ ഇവിടെ ചെമ്പി
കൈണണ്ടുള്ള കുപ്പ് മെഡൽ, സുന്ദർ. സ്പുഷ്ടിനീ, ടീപബാട്ട്
മുതലായ ചുപ്പു, സാമാന്യങ്ങളും വില്ലോൺ തെന്തുംബന്ധം
ഇതിനാംബുന്നു ചെമ്പനാഡി കുപ്പുകൾ എന്നും വെന്നും
കുപ്പിലും ഇവിടെ കുട്ടാംബാം. ഉച്ചാരണപ്രസ്താവിലും, കുപ്പ്
പതിക്കൊതിലും, ഇന്തുചിവിങ്കൾ ചെയ്യുന്നതും മറ്റൊ
വിദ്യാഭ്യാസരായ പ്രവൃത്തിക്കാരെക്കൊണ്ട് മുപ്പും മൂന്നും
കഴും കുത്രുംബന്നുത്തു തെന്തുംചെയ്യു കൊടുന്നതാണും.
തെങ്ങൾംകൂടുതൽ പുല ദഹാമാരിയിൽനിന്ന്, ഉംസാഹത്രണം
ബാബു!ബന്ധം.

രംഭാന്ത പരിക്കുപ്പിന്റും!! തീച്ചയായും തുളിപ്പുടും!!

Prop:- M. K. R. ACHARI

Registered No. M. 4173. 15th February 1940.

கடுமத்துக்கணியூர் ஸாவிறுஸ்ட்டுயும் ராமாவலி
யிற்கிணங் பூதிமாஸ பூசிலிக்கிள்கா ராமநாசல்
கை கொழுள்ளிழ வரிசுந்து க. 3—0—0

(நூற்பூட்டுக் குற்குற்)

ஸமித்துயம்வகையும் மூத்துயும் ராமநாசல் விடீர்க்கலையூர்
ராமவிவரம் —

க. ஸ. ஏ

1. வேவிசாவான்னூர்க்காடு.	1க்க	0	6	0
2. கூவமாயாற் காடுகா.	1க்க	0	5	0
3. அநுத்தரத்தீ (வளச்சுத்திரால்கூரை)	1க்க	0	6	0
4. சூரியாவகுமார் காடுக்கலி	1க்க	0	12	0
5. கூரிகால்நூர்த்தீர்.	1க்க	0	8	0
6. விள்ளித்துவமாலிகுா ரோகாக்கூரை	1க்க	0	8	0
7. ஆழுத்தரத்தீ (தென்னால்காடு)	1க்க	0	6	0
8. வரலியேஞ்சா ஸாம்பிளாடகா	1க்க	0	8	0
9. காந்தியங்காட்டுக் காஶைக்கா	1க்க	0	12	0
10. உண்ணிச்சாப்பு காஶைகாக்கா	1க்க	0	8	0

எதுவரூபமாகவே மேற்கொள்ளல்.

க.க. க. காமாவளா கீழேத்து

கடுமத்துக்கணியூர் ஸாவிறுஸ்ட்டுயும்.

பொன்னி விலை.

